

บทที่ 4

ผลการศึกษาและอภิปรายผลการศึกษา

การศึกษาเรื่อง “การมีส่วนร่วมของครอบครัวในการฝึกอบรมเด็กและเยาวชนที่กระทำผิดในศูนย์ฝึกและอบรมเด็กและเยาวชนชายบ้านมุทิตา” ผู้ศึกษาเก็บข้อมูลโดยใช้แบบสอบถามจากกลุ่มประชากรที่ใช้ในการศึกษา จำนวน 3 กลุ่ม ประกอบด้วย เด็กและเยาวชนที่อยู่ระหว่างเข้ารับการฝึกอบรมภายในศูนย์ฝึกและอบรมเด็กและเยาวชนชายบ้านมุทิตา จำนวน 108 คน ครอบครัวของเด็กและเยาวชนที่อยู่ระหว่างเข้ารับการฝึกอบรมภายในศูนย์ฝึกและอบรมเด็กและเยาวชนชายบ้านมุทิตา จำนวน 30 คน และเจ้าหน้าที่ของศูนย์ฝึกและอบรมเด็กและเยาวชนชายบ้านมุทิตา จำนวน 38 คน และทำการสัมภาษณ์ผู้ปฏิบัติงาน นักวิชาการ และผู้ทรงคุณวุฒิที่มีความเชี่ยวชาญด้านการฝึกอบรมเด็กและเยาวชนที่กระทำผิด จำนวน 6 คน โดยผู้ศึกษาขอเสนอผลการศึกษา ซึ่งแบ่งออกเป็น 3 ส่วน ดังนี้

ส่วนที่ 1 ผลการเก็บแบบสอบถาม ซึ่งได้จากกลุ่มประชากรที่ใช้ในการศึกษา จำนวน 3 กลุ่ม ดังนี้

1. ข้อมูลที่ได้จากกลุ่มประชากรที่เป็นเด็กและเยาวชนที่อยู่ระหว่างเข้ารับการฝึกอบรมภายในศูนย์ฝึกและอบรมเด็กและเยาวชนชายบ้านมุทิตา จำนวน 108 คน
2. ข้อมูลที่ได้จากกลุ่มประชากรที่เป็นครอบครัวของเด็กและเยาวชนที่อยู่ระหว่างเข้ารับการฝึกอบรมเด็กและเยาวชนชายบ้านมุทิตา จำนวน 30 คน
3. ข้อมูลที่ได้จากกลุ่มประชากรที่เป็นเจ้าหน้าที่ศูนย์ฝึกและอบรมเด็กและเยาวชนชายบ้านมุทิตา จำนวน 38 คน

ส่วนที่ 2 ผลการสัมภาษณ์

ส่วนที่ 3 อภิปรายผลการศึกษา

ส่วนที่ 1 ผลการเก็บแบบสอบถาม

1. ข้อมูลที่ได้จากกลุ่มประชากรที่เป็นเด็กและเยาวชนที่อยู่ระหว่างเข้ารับการฝึกอบรมภายในศูนย์ฝึกและอบรมเด็กและเยาวชนชายบ้านมุทิตา

ตอนที่ 1 เนื้อหาเกี่ยวกับข้อมูลส่วนบุคคล

ตารางที่ 4.1

จำนวนและร้อยละของกลุ่มประชากรที่เป็นเด็กและเยาวชน
จำแนกตามอายุ สถานภาพการสมรส ศาสนา ภูมิลำเนา
ระดับการศึกษา และการประกอบอาชีพ

ข้อมูลส่วนบุคคล	จำนวน	ร้อยละ
<u>อายุ</u>		
16 ปี	35	32.4
17 ปี	30	27.8
18 ปี	17	15.7
15 ปี	14	13.0
14 ปี	6	5.6
19 ปี	3	2.8
13 ปี	2	1.9
10 ปี	1	0.9
รวม	108	100.0
<u>สถานภาพการสมรส</u>		
โสด	99	91.7
มีภรรยาและบุตร	7	6.5
มีภรรยาไม่มีบุตร	2	1.9
รวม	108	100.0

ตารางที่ 4.1 (ต่อ)

ข้อมูลส่วนบุคคล	จำนวน (คน)	ร้อยละ
<u>ศาสนา</u>		
พุทธ	97	89.8
อิสลาม	9	8.3
คริสต์	1	0.9
อื่น ๆ (ไม่นับถือศาสนาใด ๆ)	1	0.9
รวม	108	100.0
<u>ภูมิลำเนา</u>		
กรุงเทพมหานคร	57	52.8
ต่างจังหวัด	51	47.2
รวม	108	100.0
<u>ระดับการศึกษา</u>		
ประถมศึกษา	53	49.1
มัธยมศึกษาตอนต้น	48	44.4
ปวช.	4	3.7
ไม่เคยศึกษามาก่อน	3	2.8
รวม	108	100.0
<u>การประกอบอาชีพ</u>		
ยังไม่เคยประกอบอาชีพ	63	58.3
เคยประกอบอาชีพ	45	41.7
รวม	108	100.0

จากตารางที่ 4.1 เมื่อจำแนกตามอายุ สถานภาพการสมรส ศาสนา ภูมิลำเนา ระดับการศึกษา และการประกอบอาชีพ พบว่า เด็กและเยาวชนส่วนใหญ่ ร้อยละ 32.4 อายุ 16 ปี รองลงมา ร้อยละ 27.8 อายุ 17 ปี ร้อยละ 15.7 อายุ 18 ปี ร้อยละ 13.0 อายุ 15 ปี ร้อยละ 5.6 อายุ 14 ปี ร้อยละ 2.8 อายุ 19 ปี ร้อยละ 1.9 อายุ 13 ปี และน้อยที่สุดร้อยละ 0.9 อายุ 10 ปี ตามลำดับ โดยส่วนใหญ่ ร้อยละ 91.7 มีสถานภาพการสมรส เป็นโสด รองลงมา ร้อยละ 6.5

มีภรรยาและบุตร และน้อยที่สุด ร้อยละ 1.9 คือ มีภรรยาไม่มีบุตร โดยส่วนใหญ่ ร้อยละ 89.8 นับถือศาสนาพุทธ รองลงมา ร้อยละ 8.3 นับถือศาสนาอิสลาม และน้อยที่สุด ร้อยละ 0.9 นับถือศาสนาคริสต์และไม่นับถือศาสนาใด ๆ ในจำนวนเท่ากัน โดยเด็กและเยาวชนส่วนใหญ่ ร้อยละ 52.8 มีภูมิลำเนาอยู่จังหวัดกรุงเทพมหานคร และร้อยละ 47.2 มีภูมิลำเนาอยู่ต่างจังหวัด เด็กและเยาวชนส่วนใหญ่ ร้อยละ 49.1 กำลังศึกษาอยู่ระดับประถมศึกษา รองลงมา ร้อยละ 44.4 กำลังศึกษาอยู่ระดับมัธยมศึกษาตอนต้น ร้อยละ 3.7 กำลังศึกษาระดับ ปวช. และร้อยละ 2.8 ไม่เคยศึกษามาก่อน โดยส่วนใหญ่ ร้อยละ 58.3 ยังไม่เคยประกอบอาชีพ และร้อยละ 41.7 เคยประกอบอาชีพแล้ว

ตารางที่ 4.2

จำนวนและร้อยละของกลุ่มประชากรที่เป็นเด็กและเยาวชน
จำแนกตามบุคคลที่อาศัยอยู่ด้วย และจำนวน
สมาชิกในครอบครัว

ข้อมูลส่วนบุคคล	จำนวน (คน)	ร้อยละ
<u>บุคคลที่อาศัยอยู่ด้วย</u>		
บิดาและมารดา	35	32.4
บิดา	30	27.8
มารดา	19	17.6
ญาติพี่น้อง	15	13.9
เพื่อน	7	6.5
ภรรยา	1	0.9
ผู้อุปการะอื่น ๆ	1	0.9
รวม	108	100.0
<u>จำนวนสมาชิกในครอบครัว</u>		
1-3 คน	24	22.2
4-6 คน	48	44.4
7-9 คน	26	24.1
10 คนขึ้นไป	10	9.3
รวม	108	100.0

จากตารางที่ 4.2 เมื่อจำแนกตามบุคคลที่อาศัยอยู่ด้วย และจำนวนสมาชิกในครอบครัว พบว่า เด็กและเยาวชนส่วนใหญ่ ร้อยละ 32.4 อาศัยอยู่กับบิดาและมารดา รองลงมา ร้อยละ 27.8 อาศัยอยู่กับบิดา ร้อยละ 17.6 อาศัยอยู่กับมารดา ร้อยละ 13.9 อาศัยอยู่กับญาติพี่น้อง และร้อยละ 6.5 อาศัยอยู่กับภรรยาและอาศัยอยู่กับผู้อุปการะอื่น ๆ ในจำนวนเท่ากัน โดยส่วนใหญ่ ร้อยละ 44.4 มีจำนวนสมาชิกในครอบครัว 4-6 คน ร้อยละ 24.1 มีจำนวนสมาชิกในครอบครัว 7-9 คน และร้อยละ 9.3 มีจำนวนสมาชิกในครอบครัว 10 คนขึ้นไป

ตารางที่ 4.3

จำนวนและร้อยละของกลุ่มประชากรที่เป็นเด็กและเยาวชน
จำแนกตามจำนวนพี่น้อง และเป็นบุตรคนที่

ข้อมูลส่วนบุคคล	จำนวน (คน)	ร้อยละ
<u>จำนวนพี่น้อง</u>		
ไม่มีพี่น้อง/เป็นลูกคนเดียว	22	20.4
2 คน	46	42.6
3 คน	20	18.5
4 คน	7	6.5
5 คน	7	6.5
6 คน	2	1.9
7 คน	2	1.9
8 คน	1	0.9
9 คน	1	0.9
รวม	108	100.0

ตารางที่ 4.3 (ต่อ)

ข้อมูลส่วนบุคคล	จำนวน (คน)	ร้อยละ
<u>เป็นบุตรคนที่</u>		
ไม่มีพี่น้อง/เป็นบุตรคนเดียว	22	20.4
1	31	28.7
2	37	34.3
3	7	6.5
4	5	4.6
6	3	2.8
5	2	1.9
7	1	.9
รวม	108	100.0

จากตารางที่ 4.3 เมื่อจำแนกตามจำนวนพี่น้อง และเป็นบุตรคนที่ พบว่า เด็กและเยาวชนส่วนใหญ่ ร้อยละ 42.6 มีพี่น้อง 2 คน รองลงมา ร้อยละ 20.4 ไม่มีพี่น้อง/เป็นลูกคนเดียว โดยมีเด็กและเยาวชนมีจำนวนพี่น้องเป็นจำนวนที่เท่ากัน คือ ร้อยละ 6.5 มีจำนวนพี่น้อง 4 คน และ 5 คน ร้อยละ 1.9 มีจำนวนพี่น้อง 6 คน และ 7 คน และร้อยละ 0.9 มีจำนวนพี่น้อง 8 คน และ 9 คน โดยส่วนใหญ่ ร้อยละ 34.3 เป็นบุตรคนที่ 2 รองลงมา ร้อยละ 28.7 เป็นบุตรคนที่ 1 ร้อยละ 20.4 ไม่มีพี่น้อง/เป็นบุตรคนเดียว ร้อยละ 6.5 เป็นบุตรคนที่ 3 ร้อยละ 4.6 เป็นบุตรคนที่ 4 ร้อยละ 2.8 เป็นบุตรคนที่ 6 และร้อยละ 1.9 เป็นบุตรคนที่ 5 ตามลำดับ

ตารางที่ 4.4

จำนวนและร้อยละของกลุ่มประชากรที่เป็นเด็กและเยาวชน จำแนกตาม
สถานภาพการสมรสของบิดามารดา การประกอบอาชีพของบิดา
การประกอบอาชีพของมารดา การประกอบอาชีพของบุคคล
ที่อาศัยอยู่ด้วย (กรณีที่ไม่ได้อาศัยอยู่กับบิดาหรือมารดา)
และฐานะทางเศรษฐกิจของครอบครัว

ข้อมูลส่วนบุคคล	จำนวน (คน)	ร้อยละ
<u>สถานภาพการสมรสของบิดามารดา</u>		
แยกกันอยู่/หย่าร้าง	51	47.2
อยู่ร่วมกัน	45	41.7
บิดาหรือมารดาเสียชีวิต	11	10.2
บิดาและมารดาเสียชีวิต	1	0.9
รวม	108	100.0
<u>การประกอบอาชีพของบิดา</u>		
รับจ้าง	53	49.1
ค้าขาย	24	22.2
อื่น ๆ (ไม่ทราบ, เสียชีวิต)	20	18.5
รับราชการ	6	5.6
อยู่บ้านเฉย ๆ	3	2.8
ทำการเกษตร	2	1.9
รวม	108	100.0
<u>การประกอบอาชีพของมารดา</u>		
รับจ้าง	57	52.8
ค้าขาย	29	26.9
อื่น ๆ (ไม่ทราบ, เสียชีวิต)	13	12.0

ตารางที่ 4.4 (ต่อ)

ข้อมูลส่วนบุคคล	จำนวน (คน)	ร้อยละ
อยู่บ้านเฉย ๆ	4	3.7
ทำการเกษตร	3	2.8
รับราชการ	2	1.9
รวม	108	100.0
<u>การประกอบอาชีพของบุคคลที่อาศัยอยู่ด้วย</u>		
ไม่ตอบ (อาศัยอยู่กับบิดาหรือมารดา)	84	77.8
รับจ้าง	12	11.1
ค้าขาย	4	3.7
อยู่บ้านเฉย ๆ	4	3.7
ทำการเกษตร	2	1.9
รัฐวิสาหกิจ	1	0.9
รับราชการ	1	0.9
รวม	108	100.0
<u>ฐานะทางเศรษฐกิจของครอบครัว</u>		
พอกินพอใช้ในแต่ละเดือน	56	51.9
พอมีเงินเหลือเก็บออมบ้าง	45	41.7
ขาดเงินไม่พอค่าใช้จ่าย	5	4.6
ร่ำรวย เงินเหลือใช้จ่าย	2	1.9
รวม	108	100.0

จากตารางที่ 4.4 เมื่อจำแนกตามสถานภาพการสมรสของบิดามารดา การประกอบอาชีพของบิดา การประกอบอาชีพของมารดา การประกอบอาชีพของบุคคลที่อาศัยอยู่ด้วย (กรณีที่ไม่ได้อาศัยอยู่กับบิดาหรือมารดา) และฐานะทางเศรษฐกิจของครอบครัว พบว่า สถานภาพการสมรสของบิดามารดาของเด็กและเยาวชนส่วนใหญ่ ร้อยละ 47.2 แยกกันอยู่/หย่าร้าง รองลงมา ร้อยละ 41.7 บิดามารดาอยู่ร่วมกัน ร้อยละ 10.2 บิดาหรือมารดาเสียชีวิตและ ร้อยละ 0.9 บิดาและมารดาเสียชีวิต โดยบิดาของเด็กและเยาวชนส่วนใหญ่ ร้อยละ 49.1 ประกอบอาชีพรับจ้าง รองลงมา ร้อยละ 22.2 ค้าขาย ร้อยละ 5.6 รับราชการ ร้อยละ 2.8 อยู่บ้านเฉย ๆ และร้อยละ 1.9

ทำการเกษตร โดยเด็กและเยาวชน ร้อยละ 18.5 ไม่ทราบข้อมูลการประกอบอาชีพของบิดา หรือ บิดาเสียชีวิตแล้ว สำหรับมารดาของเด็กและเยาวชนส่วนใหญ่ ร้อยละ 52.8 ประกอบอาชีพรับจ้าง รองลงมา ร้อยละ 26.9 ค้าขาย ร้อยละ 3.7 อยู่บ้านเฉย ๆ ร้อยละ 2.8 ทำการเกษตร และร้อยละ 1.9 รับราชการ โดยเด็กและเยาวชนร้อยละ 12.0 ไม่ทราบข้อมูลการประกอบอาชีพของมารดาหรือ มารดาเสียชีวิตแล้ว ทั้งนี้ ร้อยละ 77.8 เด็กและเยาวชนอาศัยอยู่กับบิดาและมารดา บิดาหรือ มารดา ซึ่งบุคคลอื่นที่เด็กและเยาวชนอาศัยอยู่ด้วยส่วนใหญ่ร้อยละ 11.1 ประกอบอาชีพ รองลงมา ร้อยละ 3.7 อยู่บ้านเฉย ๆ ร้อยละ 1.9 ทำการเกษตร และร้อยละ 0.9 ประกอบอาชีพ รับราชการและรัฐวิสาหกิจในจำนวนที่เท่ากัน ครอบครัวของเด็กและเยาวชนส่วนใหญ่ร้อยละ 51.9 มีฐานะพอกินพอใช้ในแต่ละเดือน รองลงมา ร้อยละ 41.7 มีฐานะพอมีเงินเหลือเก็บออม ร้อย ละ 4.6 มีฐานะขาดเงินไม่พอค่าใช้จ่าย และร้อยละ 1.9 มีฐานะร่ำรวย เงินเหลือใช้จ่าย ตามลำดับ

ตารางที่ 4.5

จำนวนและร้อยละของกลุ่มประชากรที่เป็นเด็กและเยาวชน
จำแนกตามที่มาของรายได้หรือเงินใช้จ่าย จำนวนรายได้
หรือเงินใช้จ่ายต่อเดือน และค่าใช้จ่ายส่วนตัว
เมื่อเทียบกับจำนวนเงินที่ได้รับ

ข้อมูลส่วนบุคคล	จำนวน (คน)	ร้อยละ
<u>ที่มารายได้หรือเงินใช้จ่าย</u>		
พ่อแม่ / ญาติ	81	75.0
ทำงานด้วยตนเอง	27	25.0
รวม	108	100.0
<u>จำนวนรายได้หรือเงินใช้จ่ายต่อเดือน</u>		
ต่ำกว่า 3,000 บาท	75	69.4
3,001-5,000 บาท	21	19.4
5,001-7,000 บาท	8	7.4
7,001-9,000 บาท	2	1.9
มากกว่า 9,000 บาท	2	1.9
รวม	108	100.0

ตารางที่ 4.5 (ต่อ)

ข้อมูลส่วนบุคคล	จำนวน (คน)	ร้อยละ
<u>ค่าใช้จ่ายส่วนตัวเมื่อเทียบกับจำนวนเงินที่ได้รับ</u>		
ไม่มีเงินเหลือเก็บ	49	45.4
มีเงินเหลือเก็บบ้าง	49	45.4
มีเงินเหลือกินเหลือใช้	7	6.5
มีเงินไม่พอกับค่าใช้จ่าย	3	2.8
รวม	108	100.0

จากตารางที่ 4.5 เมื่อจำแนกตามที่มาของรายได้หรือเงินใช้จ่าย จำนวนรายได้หรือเงินใช้จ่ายต่อเดือน และค่าใช้จ่ายส่วนตัวเมื่อเทียบกับจำนวนเงินที่ได้รับพบว่า เด็กและเยาวชนส่วนใหญ่ ร้อยละ 75.0 ได้รับมาจากพ่อแม่ / ญาติ และร้อยละ 25.0 มีที่มาของรายได้จากการทำงานด้วยตนเอง โดยส่วนใหญ่ ร้อยละ 69.4 มีรายได้หรือเงินใช้จ่ายต่อเดือน ต่ำกว่า 3,000 บาท รองลงมา ร้อยละ 19.4 มีรายได้หรือเงินใช้จ่ายต่อเดือน 3,001-5,000 บาท ร้อยละ 7.4 มีรายได้หรือเงินใช้จ่ายต่อเดือน 5,001-7,000 บาท โดยร้อยละ 1.9 มีรายได้หรือเงินใช้จ่ายต่อเดือนเท่ากันคือ 7,001-9,000 บาท และมากกว่า 9,000 บาท นอกจากนั้น ยังพบว่า เด็กและเยาวชนส่วนใหญ่ ร้อยละ 45.4 ไม่มีเงินเหลือเก็บและมีเงินเหลือเก็บบ้างในจำนวนที่เท่ากัน รองลงมา ร้อยละ 6.5 มีเงินเหลือกินเหลือใช้ และร้อยละ 2.8 มีเงินไม่พอกับค่าใช้จ่าย

ตารางที่ 4.6

จำนวนและร้อยละของกลุ่มประชากรที่เป็นเด็กและเยาวชน จำแนกตาม
จำนวนครั้งที่ถูกจับกุมดำเนินคดี ฐานความผิด การวางแผน
ก่อนการกระทำผิด สาเหตุการกระทำผิด และระยะเวลา
ที่อยู่ในศูนย์ฝึกและอบรมฯ จนถึงปัจจุบัน

ข้อมูลส่วนบุคคล	จำนวน (คน)	ร้อยละ
<u>จำนวนครั้งที่ถูกจับกุมดำเนินคดี (รวมครั้งนี้)</u>		
1 ครั้ง	58	53.7
2 ครั้ง	24	22.2
3 ครั้ง	16	14.8
4 ครั้ง	4	3.7
5 ครั้ง	4	3.7
7 ครั้ง	2	1.9
รวม	108	100.0
<u>ฐานความผิด</u>		
ความผิดเกี่ยวกับทรัพย์สิน	60	55.6
ความผิดเกี่ยวกับยาเสพติดให้โทษ	24	22.2
ความผิดเกี่ยวกับชีวิตและร่างกาย	11	10.2
ความผิดเกี่ยวกับเพศ	7	6.5
ความผิดเกี่ยวกับทรัพย์สิน, ความผิดเกี่ยวกับเพศ	2	1.9
ความผิดเกี่ยวกับความสงบสุข เสรีภาพ ชื่อเสียง และการปกครอง	1	0.9
ความผิดเกี่ยวกับทรัพย์สิน, ความผิดเกี่ยวกับยาเสพติดให้โทษ	1	0.9
ความผิดเกี่ยวกับทรัพย์สิน, ความผิดเกี่ยวกับ	1	0.9
ความสงบสุข เสรีภาพ ชื่อเสียง และการปกครอง	1	0.9
ความผิดอื่น ๆ (ละเมิดลิขสิทธิ์)	1	0.9
รวม	108	100.0

ตารางที่ 4.6 (ต่อ)

ข้อมูลส่วนบุคคล	จำนวน (คน)	ร้อยละ
<u>การวางแผนก่อนการกระทำผิด</u>		
ไม่มีการวางแผน	75	69.4
มีการวางแผน	33	30.6
รวม	108	100.0
<u>สาเหตุการกระทำผิด (ตอบได้มากกว่า 1 ข้อ)</u>		
คึกคะนอง สนุกสนาน	36	29.27
เพื่อนชักชวน	30	24.39
เสพยาเสพติด	16	13.01
มีความเดือดร้อนทางการเงิน	16	13.01
นิสัยส่วนตัว	11	8.94
สภาพแวดล้อมอำนวย	7	5.69
อื่น ๆ (โดนบังคับ)	5	4.07
ครอบครัวบอกให้ทำ	2	1.62
<u>ระยะเวลาที่อยู่ในศูนย์ฝึกและอบรมฯ จนถึงปัจจุบัน</u>		
น้อยกว่า 6 เดือน	41	38.0
6 เดือน-1 ปี	29	26.9
1 ปี-1 ปี 6 เดือน	17	15.7
1 ปี 6 เดือน-2 ปี	19	17.6
มากกว่า 2 ปี	2	1.9
รวม	108	100.0

จากตารางที่ 4.6 เมื่อจำแนกตามจำนวนครั้งที่ถูกจับกุมดำเนินคดี ฐานความผิด การวางแผนก่อนการกระทำผิด สาเหตุการกระทำผิด และระยะเวลาที่อยู่ในศูนย์ฝึกและอบรมฯ จนถึงปัจจุบัน พบว่า เด็กและเยาวชนส่วนใหญ่ ร้อยละ 53.7 ถูกจับกุมดำเนินคดี 1 ครั้ง รองลงมา ร้อยละ 22.2 ถูกจับดำเนินคดี 2 ครั้ง ร้อยละ 14.8 ถูกจับดำเนินคดี 3 ครั้ง โดยร้อยละ 3.7 มีจำนวนครั้งที่ถูกจับดำเนินคดีเท่ากับ 4 ครั้ง และ 5 ครั้ง และร้อยละ 1.9 ถูกจับดำเนินคดี 7 ครั้ง

ซึ่งส่วนใหญ่ ร้อยละ 55.6 เป็นการกระทำคามผิดเกี่ยวกับทรัพย์สิน รองลงมา ร้อยละ 22.2 กระทำ ความผิดเกี่ยวกับยาเสพติดให้โทษ ร้อยละ 10.2 กระทำคามผิดเกี่ยวกับชีวิตและร่างกาย ร้อยละ 6.5 กระทำคามผิดเกี่ยวกับเพศ ร้อยละ 0.9 และกระทำคามผิดอื่น ๆ ซึ่งเป็นคามผิดเกี่ยวกับ ละเมิดลิขสิทธิ์ ตามลำดับ ซึ่งมีเด็กและเยาวชนกระทำคามผิด 2 ฐานคามผิด โดยร้อยละ 1.9 เป็นกระทำคามผิดเกี่ยวกับทรัพย์สินและคามผิดเกี่ยวกับเพศ และร้อยละ 0.9 กระทำคามผิด เกี่ยวกับทรัพย์สินและคามผิดเกี่ยวกับยาเสพติดให้โทษในจำนวนที่เท่ากับกระทำคามผิดเกี่ยวกับ ทรัพย์สินและคามผิดเกี่ยวกับความสงบสุข เสรีภาพ ชื่อเสียง และการปกครอง ส่วนใหญ่ร้อยละ 69.4 ไม่มีการวางแผนก่อนการกระทำผิด และร้อยละ 30.6 มีการวางแผนก่อนการกระทำผิด

นอกจากนี้ ยังพบว่าเด็กและเยาวชนส่วนใหญ่ ร้อยละ 27.9 กระทำคามผิดเนื่องจาก คึกคะนอง สนุกสนาน รองลงมา ร้อยละ 24.39 เพราะเพื่อนชักชวน ร้อยละ 13.01 มีจำนวนที่ เท่ากัน คือ เพราะเสพยาเสพติดและมีความเดือดร้อนทางการเงินในจำนวนที่เท่ากัน ร้อยละ 8.94 เพราะนิสัยส่วนตัว ร้อยละ 5.69 เพราะสภาพแวดล้อมอำนวย ร้อยละ 4.07 เพราะโดนบังคับ และ ร้อยละ 1.62 ครอบครัวยกย่องให้ทำ นอกจากนี้ เด็กและเยาวชนส่วนใหญ่ร้อยละ 38.0 มีระยะเวลาที่อยู่ ในศูนย์ฝึกและอบรมฯ จนถึงปัจจุบันน้อยกว่า 6 เดือน รองลงมา ร้อยละ 26.9 มีระยะเวลาที่อยู่ ในศูนย์ฝึกและอบรมฯ จนถึงปัจจุบัน 6 เดือน-1 ปี ร้อยละ 17.6 มีระยะเวลาที่อยู่ในศูนย์ฝึกและ อบรมฯ จนถึงปัจจุบัน 1 ปี 6 เดือน-2 ปี ร้อยละ 15.7 มีระยะเวลาที่อยู่ในศูนย์ฝึกและอบรมฯ จนถึง ปัจจุบัน 1 ปี-1 ปี 6 เดือน และร้อยละ 1.9 มีระยะเวลาที่อยู่ในศูนย์ฝึกและอบรมฯ จนถึงปัจจุบัน มากกว่า 2 ปี ตามลำดับ

ตอนที่ 2 เนื้อหาเกี่ยวกับความเข้าใจเกี่ยวกับการฝึกอบรม

ผู้ศึกษาได้จัดแบ่งระดับความเข้าใจเกี่ยวกับการฝึกอบรมไว้ 3 ระดับ คือ

คะแนนเฉลี่ย 4.67-7.00 หมายถึง มีความเข้าใจเกี่ยวกับการฝึกอบรมสูง

คะแนนเฉลี่ย 2.34-4.66 หมายถึง มีความเข้าใจเกี่ยวกับการฝึกอบรมปานกลาง

คะแนนเฉลี่ย 0.00-2.33 หมายถึง มีความเข้าใจเกี่ยวกับการฝึกอบรมน้อย

ตารางที่ 4.7
ความเข้าใจเกี่ยวกับการฝึกอบรมของกลุ่มประชากร
ที่เป็นเด็กและเยาวชน

ข้อความที่ถูกต้อง	ตอบถูก	ตอบผิด
	จำนวน (ร้อยละ)	จำนวน (ร้อยละ)
1. สิ่งสำคัญของการฝึกอบรม คือ เรื่องการศึกษา การช่วยเหลือ และแก้ไขความประพฤติของท่านให้กลับตัวเป็นคนดี	107 (99.1)	1 (0.9)
2. กิจกรรมต่าง ๆ ในศูนย์ฝึกและอบรมฯ ช่วยให้คุณเป็นบุคคลที่มีประโยชน์ต่อสังคม	103 (95.4)	5 (4.6)
3. ในศูนย์ฝึกและอบรมฯ มีกิจกรรมต่าง ๆ ให้ท่านอย่างเหมาะสมเพียงพอ	103 (95.4)	5 (4.6)
4. สถานที่อยู่ในศูนย์ฝึกและอบรมฯ ของท่านได้รับการกำหนดอย่างเหมาะสม	103 (95.4)	5 (4.6)
5. ศูนย์ฝึกและอบรมฯ เป็นสถานที่ที่ให้การดูแล มีกิจกรรมพิเศษตามความต้องการและความจำเป็นของท่าน	88 (81.5)	20 (18.5)
6. มีการเตรียมความพร้อมและให้ความช่วยเหลือในด้านต่าง ๆ เพื่อให้ท่านกลับไปใช้ชีวิตในสังคม	81 (75.0)	27 (25.0)
7. เมื่อออกจากศูนย์ฝึกและอบรมฯ ท่านจะได้รับการช่วยเหลือในด้านต่าง ๆ อย่างใกล้ชิดและเหมาะสมจากเจ้าหน้าที่	74 (68.5)	34 (31.5)

$\bar{X} = 6.10$ S.D.= .796 Max=7 Min= 3

จากตารางที่ 4.7 ผลการศึกษาพบว่า ค่าเฉลี่ยรวมของคะแนนความเข้าใจเกี่ยวกับการฝึกอบรมของกลุ่มประชากรที่เป็นเด็กและเยาวชน มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 6.10 จากคะแนนรวม 7 คะแนน แสดงว่า เด็กและเยาวชนมีความเข้าใจเกี่ยวกับการฝึกอบรมอยู่ในระดับสูง

เมื่อพิจารณาในรายละเอียดแต่ละข้อคำถามแล้ว พบว่า เด็กและเยาวชน ร้อยละ 99.1 ทราบว่า สิ่งสำคัญของการฝึกอบรม คือ เรื่องการศึกษา การช่วยเหลือ และแก้ไขความประพฤติ

ของเด็กและเยาวชนให้กลับตัวเป็นคนดี ร้อยละ 95.4 ทราบว่า ในศูนย์ฝึกและอบรมฯ มีกิจกรรมต่าง ๆ ให้เด็กและเยาวชนอย่างเหมาะสม เพียงพอ และสถานที่อยู่ในศูนย์ฝึกและอบรมฯ ของเด็กและเยาวชนได้รับการกำหนดอย่างเหมาะสม ร้อยละ 81.5 ทราบว่า ศูนย์ฝึกและอบรมฯ เป็นสถานที่ที่ให้การดูแล มีกิจกรรมพิเศษตามความต้องการและความจำเป็นของเด็กและเยาวชน ร้อยละ 75.0 ทราบว่า มีการเตรียมความพร้อมและให้ความช่วยเหลือในด้านต่าง ๆ เพื่อให้เด็กและเยาวชนกลับไปใช้ชีวิตในสังคม และร้อยละ 68.5 ทราบว่า เมื่อออกจากศูนย์ฝึกและอบรมฯ เด็กและเยาวชนจะได้รับการช่วยเหลือในด้านต่าง ๆ อย่างใกล้ชิดและเหมาะสมจากเจ้าหน้าที่

ตอนที่ 3 เนื้อหาเกี่ยวกับทัศนคติต่อสัมพันธภาพในครอบครัว

ตารางที่ 4.8

ทัศนคติต่อสัมพันธภาพในครอบครัวของกลุ่มประชากร
ที่เป็นเด็กและเยาวชน

ข้อความ	5	4	3	2	1	\bar{X}	S.D.	แปลผล
	จำนวน (ร้อยละ)	จำนวน (ร้อยละ)	จำนวน (ร้อยละ)	จำนวน (ร้อยละ)	จำนวน (ร้อยละ)			
1. ครอบครัวยอมรับในความผิดพลาดของท่าน	42 (38.9)	37 (34.3)	19 (17.6)	8 (7.4)	2 (1.9)	4.01	1.018	มาก
2. ครอบครัวใช้คำพูดและการกระทำที่แสดงว่ารักและห่วงใยท่าน	32 (29.6)	41 (38.0)	28 (25.9)	5 (4.6)	2 (1.9)	3.89	.950	มาก
3. เวลาท่านมีปัญหา ท่านสามารถพูดคุยปรึกษา กับคนในครอบครัวได้	33 (30.6)	35 (32.4)	26 (24.1)	11 (10.2)	3 (2.8)	3.78	1.079	มาก

ตารางที่ 4.8 (ต่อ)

ข้อความ	5	4	3	2	1	\bar{X}	S.D.	แปลผล
	จำนวน (ร้อยละ)	จำนวน (ร้อยละ)	จำนวน (ร้อยละ)	จำนวน (ร้อยละ)	จำนวน (ร้อยละ)			
1. ครอบครัวของท่านมี ท่าที่ไร้ค่าญหรือ เบื่อน่ายท่าน*	34 (31.5)	35 (32.4)	22 (20.4)	8 (7.4)	9 (8.3)	3.71	1.223	มาก
2. คนในครอบครัวของ ท่านสามารถพูดคุย กันได้ทุกเรื่องอย่าง ตรงไปตรงมา	24 (22.2)	43 (39.8)	29 (26.9)	10 (9.3)	2 (1.9)	3.71	.977	มาก
3. ครอบครัวของท่าน รับฟังความคิดเห็น ซึ่งกันและกัน	22 (20.4)	39 (36.1)	33 (30.6)	13 (12.0)	1 (0.9)	3.63	.972	มาก
4. คนในครอบครัวของ ท่านยิ้มแย้มให้แก่ กันเสมอ	22 (20.4)	35 (32.4)	40 (37.0)	7 (6.5)	4 (3.7)	3.59	1.005	มาก
5. ท่านมักขัดแย้งกับ คนในครอบครัว*	24 (22.2)	35 (32.4)	30 (27.8)	12 (11.1)	7 (6.5)	3.53	1.148	มาก
6. ค ร อ บ ค ร ี ว มี ความรู้สึกไม่ดีกับ ท่านมากกว่าคน อื่น ๆ ในครอบครัว*	19 (17.6)	34 (31.5)	35 (32.4)	17 (15.7)	3 (2.8)	3.45	1.045	มาก
7. ครอบครัวได้บอก ความรู้สึกและ ความต้องการให้ ท่านทราบ	20 (18.5)	28 (25.9)	43 (39.8)	14 (13.0)	3 (2.8)	3.44	1.026	มาก

ตารางที่ 4.8 (ต่อ)

ข้อความ	5	4	3	2	1	\bar{X}	S.D.	แปลผล
	จำนวน (ร้อยละ)	จำนวน (ร้อยละ)	จำนวน (ร้อยละ)	จำนวน (ร้อยละ)	จำนวน (ร้อยละ)			
8. ครอบครัวไม่พอใจที่ ท่านนำความ เสียหายมาสู่ ครอบครัว*	18 (16.7)	28 (25.9)	41 (38.0)	11 (10.2)	10 (9.3)	3.31	1.148	ปาน กลาง
9. ท่านได้บอก ความรู้สึกและ ความต้องการของ ท่านให้ครอบครัว ทราบ	19 (17.6)	23 (21.3)	41 (38.0)	22 (20.4)	3 (2.8)	3.31	1.072	ปาน กลาง
10. ครอบครัวและท่าน มักจะทำกิจกรรม ร่วมกันในเวลาว่าง	8 (7.4)	14 (13.0)	49 (45.4)	23 (21.3)	14 (13.0)	2.81	1.063	ปาน กลาง
<u>ค่าเฉลี่ยรวม</u>						3.55	1.056	มาก

* ข้อคำถามเชิงลบ

จากตารางที่ 4.8 ผลการศึกษาพบว่า ค่าเฉลี่ยรวมทัศนคติต่อสัมพันธภาพในครอบครัวของกลุ่มประชากรที่เป็นเด็กและเยาวชน มีค่าเฉลี่ยรวมเท่ากับ 3.55 แสดงว่า เด็กและเยาวชนส่วนใหญ่มีทัศนคติที่ดีต่อสัมพันธภาพในครอบครัวอยู่ในระดับมาก

เมื่อพิจารณาในรายละเอียดแต่ละข้อคำถามแล้ว พบว่า เด็กและเยาวชนมีทัศนคติอยู่ในระดับเห็นด้วยมาก ในประเด็นดังต่อไปนี้ ครอบครัวยอมรับในความผิดพลาดของตน ($\bar{X} = 4.01$) ครอบครัวใช้คำพูดและการกระทำที่แสดงว่ารักและห่วงใยตน ($\bar{X} = 3.89$) เวลาเด็กและเยาวชนมีปัญหา จะสามารถพูดคุยปรึกษากับคนในครอบครัว ($\bar{X} = 3.78$) คนในครอบครัวของตนสามารถพูดคุยกันได้ทุกเรื่องอย่างตรงไปตรงมา ($\bar{X} = 3.71$) ครอบครัวของตนรับฟังความคิดเห็นซึ่งกันและ

กัน ($\bar{X}=3.63$) คนในครอบครัวของตนยิ้มแย้มให้แก่กันเสมอ ($\bar{X}=3.59$) และครอบครัวได้บอกความรู้สึกและความต้องการให้ตนทราบ ($\bar{X}=3.44$)

และจากผลการศึกษาพบว่า เด็กและเยาวชนมีทัศนคติที่ต่อสัมพันธภาพในครอบครัวอยู่ในระดับปานกลาง ดังต่อไปนี้ ครอบครัวไม่พอใจที่ตนนำความเสียหายมาสู่ครอบครัว ($\bar{X}=3.31$) ตนได้บอกความรู้สึกและความต้องการของตัวเองให้ครอบครัวทราบ ($\bar{X}=3.31$) และครอบครัวและตนมักจะทำกิจกรรมร่วมกันในเวลาว่าง ($\bar{X}=2.81$)

โดยมีเด็กและเยาวชนมีทัศนคติอยู่ในระดับน้อย ในประเด็นดังต่อไปนี้ ครอบครัวของตนมีทำที่ราคาแพงหรือเบียดเบียนตน ($\bar{X}=3.71$) แสดงว่า ครอบครัวของเด็กและเยาวชนมีทำที่ราคาแพงหรือเบียดเบียนเด็กและเยาวชนบ้าง ตนมักขัดแย้งกับคนในครอบครัว ($\bar{X}=3.53$) แสดงว่า เด็กและเยาวชนไม่ค่อยจะขัดแย้งกับคนในครอบครัว และครอบครัวมีความรู้สึกไม่ดีกับตนมากกว่าคนอื่น ๆ ในครอบครัว ($\bar{X}=3.45$) แสดงว่า ครอบครัวมีความรู้สึกไม่ดีกับเด็กและเยาวชน พอ ๆ กับคนอื่น ๆ ในครอบครัว

ตอนที่ 4 เนื้อหาเกี่ยวกับทัศนคติต่อการฝึกอบรมในศูนย์ฝึกและอบรมฯ

ตารางที่ 4.9

ทัศนคติต่อการฝึกอบรมในศูนย์ฝึกและอบรมฯ ของกลุ่มประชากรที่เป็นเด็กและเยาวชน

ข้อความ	5	4	3	2	1	\bar{X}	S.D.	แปลผล
	จำนวน (ร้อยละ)	จำนวน (ร้อยละ)	จำนวน (ร้อยละ)	จำนวน (ร้อยละ)	จำนวน (ร้อยละ)			
1. ในศูนย์ฝึกและอบรมฯ ควรจัดการศึกษาหลายสาขาวิชา เพื่อให้ท่านเลือกเรียนตามความสนใจและความถนัด	57 (52.8)	45 (41.7)	6 (5.6)	0	0	4.47	.603	เห็นด้วยอย่างยิ่ง

ตารางที่ 4.9 (ต่อ)

ข้อความ	5	4	3	2	1	\bar{X}	S.D.	แปล ผล
	จำนวน (ร้อยละ)	จำนวน (ร้อยละ)	จำนวน (ร้อยละ)	จำนวน (ร้อยละ)	จำนวน (ร้อยละ)			
2. ระหว่างที่ท่านอยู่ใน ศูนย์ฝึกและอบรมฯ ควรที่จะได้รับรู้ ข่าวสารภายนอก อย่างเต็มที่	57 (52.8)	38 (35.2)	11 (10.2)	1 (0.9)	1 (0.9)	4.38	.782	เห็น ด้วย อย่าง ยิ่ง
3. การเลื่อนลดชั้น ช่วยจูงใจให้ท่าน ประพฤติตัวอยู่ใน ระเบียบวินัย	51 (47.2)	41 (38.0)	14 (13.0)	1 (0.9)	1 (0.9)	4.30	.800	เห็น ด้วย อย่าง ยิ่ง
4. ท่านคิดว่าสภาพ ความเป็นอยู่ใน ศูนย์ฝึกและอบรมฯ ทำให้การบำบัด ฟื้นฟูพฤติกรรมเด็ก และเยาวชนเป็นไปได้	33 (30.6)	49 (45.4)	22 (20.4)	2 (1.9)	2 (1.9)	4.01	.870	เห็น ด้วย
5. ท่านคิดว่า การ ปฏิบัติต่อเด็กและ เยาวชนในศูนย์ฝึก และอบรมฯ ควร มุ่งเน้นการบำบัด แก้ไขฟื้นฟูเป็นหลัก	32 (29.6)	46 (42.6)	27 (25.0)	1 (0.9)	2 (1.9)	3.97	.870	เห็น ด้วย

ตารางที่ 4.9 (ต่อ)

ข้อความ	5	4	3	2	1	\bar{X}	S.D.	แปล ผล
	จำนวน (ร้อยละ)	จำนวน (ร้อยละ)	จำนวน (ร้อยละ)	จำนวน (ร้อยละ)	จำนวน (ร้อยละ)			
6. ท่านคิดว่า การกำหนดตารางเวลา กิจกรรมประจำวันมีความเหมาะสม	26 (24.1)	55 (50.9)	25 (23.1)	1 (0.9)	1 (0.9)	3.96	.772	เห็น ด้วย
7. ท่านคิดว่า การจำแนกประเภท ช่วยให้การบำบัดฟื้นฟูเหมาะสมตาม ความแตกต่างของเด็กและเยาวชนแต่ละคน	29 (26.9)	41 (38.0)	33 (30.6)	4 (3.7)	1 (0.9)	3.86	.891	เห็น ด้วย
8. การฝึกอบรมด้านศีลธรรมและ จริยธรรมทำให้ท่านเกิดความรู้สึกนึก คิดที่จะกลับตัวเป็นคนดี	31 (28.7)	44 (40.7)	21 (19.4)	5 (4.6)	7 (6.5)	3.81	1.106	เห็น ด้วย
<u>ค่าเฉลี่ยรวม</u>						4.09	.837	เห็น ด้วย

จากตารางที่ 4.9 ผลการศึกษาพบว่า ค่าเฉลี่ยรวมทัศนคติต่อการฝึกอบรมในศูนย์ฝึกและอบรมฯ ของกลุ่มประชากรที่เป็นเด็กและเยาวชน มีค่าเฉลี่ยรวมเท่ากับ 4.09 แสดงว่า เด็กและเยาวชนส่วนใหญ่มีทัศนคติอยู่ในระดับเห็นด้วยต่อการฝึกอบรมในศูนย์ฝึกและอบรมฯ ว่ามีความเหมาะสม

เมื่อพิจารณาในรายละเอียดแต่ละข้อคำถามแล้ว พบว่า เด็กและเยาวชนมีทัศนคติอยู่ในระดับเห็นด้วยอย่างยิ่ง ในประเด็นดังต่อไปนี้ ในศูนย์ฝึกและอบรมฯ ควรจัดการศึกษาหลายสาขาวิชาเพื่อให้ตนเลือกเรียนตามความสนใจและความถนัด ($\bar{X}=4.47$) ระหว่างที่ตนอยู่ในศูนย์ฝึกและอบรมฯ ควรที่จะได้รับรู้ข่าวสารภายนอกอย่างเต็มที่ ($\bar{X}=4.38$) และการเลื่อนลดชั้น ช่วยจูงใจให้ตนประพฤติดีอยู่ในระเบียบวินัย ($\bar{X}=4.30$)

และจากผลการศึกษา พบว่า เด็กและเยาวชนมีทัศนคติอยู่ในระดับเห็นด้วย ในประเด็นดังต่อไปนี้ สภาพความเป็นอยู่ในศูนย์ฝึกและอบรมฯ ทำให้การบำบัดฟื้นฟูพฤติกรรมเด็กและเยาวชนเป็นไปได้ดี ($\bar{X}=4.01$) การปฏิบัติต่อเด็กและเยาวชนในศูนย์ฝึกและอบรมฯ ควรมุ่งเน้นการบำบัดแก้ไขฟื้นฟูเป็นหลัก ($\bar{X}=3.97$) การกำหนดตารางเวลากิจวัตรประจำวันมีความเหมาะสม ($\bar{X}=3.96$) การจำแนกประเภท ช่วยให้การบำบัดฟื้นฟูเหมาะสมตามความแตกต่างของเด็กและเยาวชนแต่ละคน ($\bar{X}=3.86$) และการฝึกอบรมด้านศีลธรรมและจริยธรรมทำให้ตนเกิดความรู้สึกนึกคิดที่จะกลับตัวเป็นคนดี ($\bar{X}=3.81$)

ตอนที่ 5 เนื้อหาเกี่ยวกับทัศนคติในเรื่องความสำคัญของครอบครัวที่มีต่อการฝึกอบรมในศูนย์ฝึกและอบรมฯ

ตารางที่ 4.10

ทัศนคติในเรื่องความสำคัญของครอบครัวที่มีต่อการฝึกอบรม
ในศูนย์ฝึกและอบรมฯ ของกลุ่มประชากรที่เป็น
เด็กและเยาวชน

ข้อความ	5	4	3	2	1	\bar{X}	S.D.	แปลผล
	จำนวน (ร้อยละ)	จำนวน (ร้อยละ)	จำนวน (ร้อยละ)	จำนวน (ร้อยละ)	จำนวน (ร้อยละ)			
1. เมื่อทำกิจกรรมร่วมกับครอบครัว ทำให้ท่านเข้าใจ และรู้สึกดีกับครอบครัวมากขึ้น	61 (56.5)	36 (33.3)	11 (10.2)	0	0	4.46	.676	เห็นด้วยอย่างยิ่ง

ตารางที่ 4.10 (ต่อ)

ข้อความ	5	4	3	2	1	\bar{X}	S.D.	แปล ผล
	จำนวน (ร้อยละ)	จำนวน (ร้อยละ)	จำนวน (ร้อยละ)	จำนวน (ร้อยละ)	จำนวน (ร้อยละ)			
2. ท่านคิดว่าครอบครัวมีส่วนสำคัญที่ทำให้ท่านเกิดความตั้งใจในการปรับเปลี่ยนพฤติกรรมในทางที่ดี	56 (51.9)	44 (40.7)	7 (6.5)	0	1 (0.9)	4.43	.700	เห็น ด้วย อย่าง ยิ่ง
3. เมื่อทำกิจกรรมร่วมกับครอบครัว ทำให้ครอบครัวเข้าใจตัวท่าน และรู้สึกที่ดีต่อตัวท่านมากยิ่งขึ้น	55 (50.9)	41 (38.0)	12 (11.1)	0	0	4.40	.683	เห็น ด้วย อย่าง ยิ่ง
4. เวลาที่ครอบครัวมาเยี่ยมและทำกิจกรรมกับท่าน ทำให้ท่านรู้สึกว่าตัวเองมีคุณค่า	61 (56.5)	33 (30.6)	10 (9.3)	1 (0.9)	3 (2.8)	4.37	.903	เห็น ด้วย อย่าง ยิ่ง
5. ท่านคิดว่าครอบครัวควรที่จะมาทำกิจกรรมร่วมกับท่าน	58 (53.7)	30 (27.8)	19 (17.6)	1 (0.9)	0	4.34	.799	เห็น ด้วย อย่าง ยิ่ง
6. ท่านไม่ต้องการให้ครอบครัวเข้ามาทำกิจกรรมกับท่าน*	5 (4.6)	11 (10.2)	21 (19.4)	38 (35.2)	33 (30.6)	3.77	1.132	เห็น ด้วย

ตารางที่ 4.10 (ต่อ)

ข้อความ	5	4	3	2	1	\bar{X}	S.D.	แปล ผล
	จำนวน (ร้อยละ)	จำนวน (ร้อยละ)	จำนวน (ร้อยละ)	จำนวน (ร้อยละ)	จำนวน (ร้อยละ)			
7. เมื่อครอบครัวเข้ามา ทำกิจกรรมกับท่าน ท่านคิดว่าไม่ทำให้ เกิดผลใด ๆ ต่อตัว ท่าน*	5 (4.6)	22 (20.4)	36 (33.3)	24 (22.2)	21 (19.4)	3.31	1.141	ไม่ แน่ใจ
8. หากครอบครัวต้อง มาทำกิจกรรมต่าง ๆ ร่วมกับท่าน ท่านคิด ว่าจะทำให้ครอบครัว ลำบาก ยุ่งยาก*	7 (6.5)	23 (21.3)	51 (47.2)	17 (15.7)	10 (9.3)	3.00	1.005	ไม่ แน่ใจ
<u>ค่าเฉลี่ยรวม</u>						4.01	.880	เห็น ด้วย

* ข้อคำถามเชิงลบ

จากตารางที่ 4.10 ผลการศึกษาพบว่า ค่าเฉลี่ยรวมทัศนคติในเรื่องความสำคัญของครอบครัวที่มีต่อการฝึกอบรมในศูนย์ฝึกและอบรมฯ ของกลุ่มประชากรที่เป็นเด็กและเยาวชนมีค่าเฉลี่ยรวมเท่ากับ 4.01 แสดงว่า เด็กและเยาวชนส่วนใหญ่มีทัศนคติอยู่ในระดับเห็นด้วยว่าครอบครัวมีความสำคัญต่อการฝึกอบรมในศูนย์ฝึกและอบรมฯ

เมื่อพิจารณาในรายละเอียดแต่ละข้อคำถามแล้ว พบว่า เด็กและเยาวชนมีทัศนคติอยู่ในระดับเห็นด้วยอย่างยิ่ง ในประเด็นดังต่อไปนี้ เมื่อทำกิจกรรมร่วมกับครอบครัว ทำให้ตนเข้าใจ และรู้สึกดีกับครอบครัวมากขึ้น ($\bar{X}=4.46$) ครอบครัวมีส่วนสำคัญที่ทำให้ท่านเกิดความตั้งใจในการปรับเปลี่ยนพฤติกรรมในทางที่ดี ($\bar{X}=4.43$) เมื่อทำกิจกรรมร่วมกับครอบครัว ทำให้ครอบครัวเข้าใจตัวเด็กและเยาวชน และรู้สึกที่ดีต่อตัวเด็กและเยาวชนมากยิ่งขึ้น ($\bar{X}=4.40$) เวลาที่และครอบครัวมาเยี่ยมและทำกิจกรรมกับเด็กและเยาวชน ทำให้รู้สึกว่าตัวเองมีคุณค่า ($\bar{X}=4.37$) และครอบครัวควรที่จะมาทำกิจกรรมร่วมกับตน ($\bar{X}=4.34$)

และจากผลการศึกษา พบว่า เด็กและเยาวชนมีทัศนคติอยู่ในระดับไม่แน่ใจ ในประเด็นดังต่อไปนี้ เมื่อครอบครัวเข้ามาทำกิจกรรมกับเด็กและเยาวชนแล้ว ไม่ทำให้เกิดผลใดๆ ต่อตนเอง ($\bar{X}=3.31$) และหากครอบครัวต้องมาทำกิจกรรมต่าง ๆ ร่วมกับตน จะทำให้ครอบครัวลำบากยุ่งยาก ($\bar{X}=3.00$)

โดยมีเด็กและเยาวชนทัศนคติอยู่ในระดับไม่เห็นด้วย ในประเด็นที่ว่า ตนไม่ต้องการให้ครอบครัวเข้ามาทำกิจกรรมกับตน ($\bar{X}=3.77$) แสดงว่า เด็กและเยาวชนเห็นด้วยว่าตนต้องการให้ครอบครัวเข้ามาทำกิจกรรมกับตน

2. ข้อมูลที่ได้จากกลุ่มประชากรที่เป็นครอบครัวของเด็กและเยาวชนที่อยู่ระหว่างเข้ารับการฝึกอบรมภายในศูนย์ฝึกและอบรมเด็กและเยาวชนชายบ้านมุทิดา

ตอนที่ 1 เนื้อหาเกี่ยวกับข้อมูลส่วนบุคคล

ตารางที่ 4.11

จำนวนและร้อยละของกลุ่มประชากรที่เป็นครอบครัวของเด็กและเยาวชน
จำแนกตามเพศ อายุ ศาสนา สถานภาพการสมรสความเกี่ยวข้องกับ
กับเด็กและเยาวชน และภูมิลำเนา

ข้อมูลส่วนบุคคล	จำนวน (คน)	ร้อยละ
<u>เพศ</u>		
หญิง	17	56.7
ชาย	13	43.4
รวม	30	100.0
<u>อายุ</u>		
20 ปีหรือน้อยกว่า	11	36.7
21-30 ปี	3	10.0
31-40 ปี	2	6.7

ตารางที่ 4.11 (ต่อ)

ข้อมูลส่วนบุคคล	จำนวน (คน)	ร้อยละ
41-50 ปี	4	13.3
50-60 ปี	7	23.3
60 ปีขึ้นไป	3	10.0
รวม	30	100.0
<u>ศาสนา</u>		
พุทธ	27	90.0
อิสลาม	3	10.0
รวม	30	100.0
<u>สถานภาพการสมรส</u>		
สมรส	12	40.0
โสด	11	36.7
แยกกันอยู่ / หย่าร้างกัน	5	16.7
หม้าย	2	6.7
รวม	30	100.0
<u>ความเกี่ยวข้องกับเด็กและ</u>		
<u>เยาวชน</u>		
บิดา มารดา	15	50.0
ญาติ	7	23.3
พี่น้อง	6	20.0
อื่น ๆ (ผู้อุปการะ)	2	6.7
รวม	30	100.0
<u>ภูมิลำเนา</u>		
กรุงเทพมหานคร	19	63.3
ต่างจังหวัด	11	36.7
รวม	30	100.0

จากตารางที่ 4.11 เมื่อจำแนกตามเพศ อายุ ศาสนา สถานภาพการสมรส ความเกี่ยวข้องกับเด็กและเยาวชน และภูมิลำเนา พบว่า ครอบครัวของเด็กและเยาวชนส่วนใหญ่ ร้อยละ 56.7 เป็นเพศหญิง ร้อยละ 43.4 เป็นเพศชาย ซึ่งส่วนใหญ่ ร้อยละ 36.7 มีอายุ 20 ปีหรือน้อยกว่า รองลงมา ร้อยละ 23.3 มีอายุระหว่าง 50-60 ปี และร้อยละ 6.7 มีจำนวนน้อยที่สุด มีอายุระหว่าง 31-40 ปี ส่วนใหญ่ ร้อยละ 90.0 นับถือศาสนาพุทธ และร้อยละ 10.0 นับถือศาสนาอิสลาม นอกจากนี้ ส่วนใหญ่ร้อยละ 40.0 มีสถานภาพสมรส รองลงมา ร้อยละ 36.7 มีสถานภาพโสด ร้อยละ 16.7 แยกกันอยู่/หย่าร้างกัน และร้อยละ 6.7 เป็นหม้าย ตามลำดับ โดยส่วนใหญ่ร้อยละ 50.0 เป็นบิดา มารดาของเด็กและเยาวชน รองลงมา ร้อยละ 23.3 เป็นญาติของเด็กและเยาวชน ร้อยละ 20.0 เป็นพี่น้องของเด็กและเยาวชน และร้อยละ 6.7 เป็นผู้อุปการะเด็กและเยาวชน ซึ่ง ร้อยละ 63.3 มีภูมิลำเนาอยู่กรุงเทพมหานคร และร้อยละ 36.7 มีภูมิลำเนาอยู่ต่างจังหวัด

ตารางที่ 4.12

จำนวนและร้อยละของกลุ่มประชากรที่เป็นครอบครัวของเด็กและเยาวชน จำแนกตามระดับการศึกษา การประกอบอาชีพ และรายได้ต่อเดือน

ข้อมูลส่วนบุคคล	จำนวน (คน)	ร้อยละ
<u>ระดับการศึกษา</u>		
ประถมศึกษา	13	43.3
มัธยมศึกษาตอนปลาย	7	23.3
มัธยมศึกษาตอนต้น	5	16.7
ไม่ได้เรียนหนังสือ	3	10.0
ปริญญาตรี	2	6.7
รวม	30	100.0
<u>การประกอบอาชีพ</u>		
รับจ้าง	20	66.7
ค้าขาย	6	20.0
อยู่บ้านเฉย ๆ	2	6.7

ตารางที่ 4.12 (ต่อ)

ข้อมูลส่วนบุคคล	จำนวน (คน)	ร้อยละ
รัฐวิสาหกิจ	1	3.3
ธุรกิจส่วนตัว	1	3.3
รวม	30	100.0
<u>รายได้ต่อเดือน</u>		
ต่ำกว่า 5,000 บาท	13	43.3
5,001-10,000 บาท	14	46.7
10,001-15,000 บาท	3	10.0
รวม	30	100.0

จากตารางที่ 4.12 เมื่อจำแนกตามระดับการศึกษา การประกอบอาชีพ และรายได้ต่อเดือน พบว่า ครอบครัวของเด็กและเยาวชนส่วนใหญ่ ร้อยละ 43.3 จบการศึกษาระดับประถมศึกษา รองลงมา ร้อยละ 23.3 จบการศึกษาระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย ร้อยละ 16.7 จบการศึกษาระดับมัธยมศึกษาตอนต้น ร้อยละ 10.0 ไม่ได้เรียนหนังสือ และร้อยละ 6.7 จบการศึกษาระดับปริญญาตรี โดยส่วนใหญ่ ร้อยละ 66.7 ประกอบอาชีพรับจ้าง รองลงมา ร้อยละ 20.0 ประกอบอาชีพค้าขาย ร้อยละ 3.3 อยู่บ้านเฉย ๆ ร้อยละ 3.3 ประกอบอาชีพรัฐวิสาหกิจและธุรกิจส่วนตัวในจำนวนที่เท่ากัน ทั้งนี้ส่วนใหญ่ร้อยละ 46.7 มีรายได้ต่อเดือน 5,001-10,000 บาท รองลงมา ร้อยละ 43.3 มีรายได้ต่อเดือนต่ำกว่า 5,000 บาท และร้อยละ 10.0 มีรายได้ต่อเดือน 10,001-15,000 บาท

ตารางที่ 4.13

จำนวนและร้อยละของกลุ่มประชากรที่เป็นครอบครัวของเด็กและเยาวชน
จำแนกตามข้อมูลด้านการมีส่วนร่วมในการฝึกอบรมเด็กและเยาวชน
ในศูนย์ฝึกและอบรมฯ

ข้อมูล	จำนวน (คน)	ร้อยละ
<u>ความต้องการให้ทางศูนย์ฝึกและอบรมฯ จัดกิจกรรม</u>		
ต้องการ	30	100.0
รวม	30	100.0
<u>การเข้าร่วมกิจกรรมที่ศูนย์ฝึกและอบรมฯ จัดขึ้น</u>		
เข้าร่วมครบทุกครั้ง	21	70.0
เข้าร่วมไม่ครบทุกครั้ง	9	30.0
รวม	30	100.0
<u>ความคิดเห็นเกี่ยวกับระยะทางระหว่างที่ศูนย์ฝึกและ</u>		
<u>อบรมฯ กับที่พัก</u>		
ไกล	16	53.3
ไม่ไกล	14	46.7
รวม	30	100.0
<u>ระยะเวลาการเดินทางไป-กลับระหว่างศูนย์ฝึกและ</u>		
<u>อบรมฯ กับที่พัก</u>		
น้อยกว่า 1 ชั่วโมง	12	40.0
1-3 ชั่วโมง	13	43.3
3-5 ชั่วโมง	3	10.0
มากกว่า 5 ชั่วโมง	2	6.7
รวม	30	100.0

ตารางที่ 4.13 (ต่อ)

ข้อมูลส่วนบุคคล	จำนวน (คน)	ร้อยละ
<u>ปัญหา อุปสรรคในการเข้าร่วมกิจกรรมที่ศูนย์ฝึกและ อบรมฯ จัดขึ้น</u>		
ต้องทำงาน ไม่สามารถหยุดงานได้	11	36.7
ไม่มีปัญหา	10	33.3
ระยะทางระหว่างที่พักกับศูนย์ฝึกและอบรมฯ	8	26.7
อื่น ๆ (ไม่ทราบว่ามีการจัดกิจกรรม)	1	3.3
รวม	30	100.0
<u>จำนวนครั้งที่เหมาะสมในการจัดกิจกรรมที่ กำหนดให้ต้องเข้าร่วมด้วย</u>		
เดือนละ 1 ครั้ง	15	50.0
เดือนละ 2 ครั้ง	12	40.0
สัปดาห์ละ 1 ครั้ง	3	10.0
รวม	30	100.0

จากตารางที่ 4.13 จำแนกตามข้อมูลด้านการมีส่วนร่วมในการฝึกอบรมฯ เด็กและเยาวชนในศูนย์ฝึกและอบรมฯ พบว่า ครอบครัวของเด็กและเยาวชนทั้งหมด ร้อยละ 100.0 มีความต้องการให้ทางศูนย์ฝึกและอบรมฯ จัดกิจกรรม โดยส่วนใหญ่ ร้อยละ 70.0 เข้าร่วมกิจกรรมที่ศูนย์ฝึกและอบรมฯ จัดขึ้นครบทุกครั้ง และร้อยละ 30.0 เข้าร่วมที่ศูนย์ฝึกและอบรมฯ จัดขึ้นในโอกาสพิเศษไม่ครบทุกครั้ง นอกจากนี้ ส่วนใหญ่ ร้อยละ 53.3 มีความคิดเห็นว่ารยะทางระหว่างที่ศูนย์ฝึกและอบรมฯ กับที่พักไกลกัน และร้อยละ 46.7 มีความคิดเห็นที่ไม่ไกล โดยส่วนใหญ่ ร้อยละ 43.3 ใช้ระยะเวลาเดินทางไป-กลับระหว่างศูนย์ฝึกและอบรมฯ กับที่พักระหว่าง 1-3 ชั่วโมง รองลงมา ร้อยละ 40.0 ใช้ระยะเวลาน้อยกว่า 1 ชั่วโมง ร้อยละ 10.0 ใช้ระยะเวลา 3-5 ชั่วโมง และร้อยละ 6.7 ใช้ระยะเวลามากกว่า 5 ชั่วโมง

และยังพบว่า ปัญหา อุปสรรคในการเข้าร่วมกิจกรรมที่ศูนย์ฝึกและอบรมฯ จัดขึ้น คือ ร้อยละ 36.7 ต้องทำงาน ไม่สามารถหยุดงานได้ รองลงมา ร้อยละ 33.3 ไม่มีปัญหา ร้อยละ 26.7 ระยะทางระหว่างที่พักกับศูนย์ฝึกและอบรมฯ และร้อยละ 3.3 ไม่ทราบว่ามีกิจกรรมขึ้น

โดยส่วนใหญ่ ร้อยละ 50.0 มีความคิดเห็นว่าการจัดกิจกรรมที่กำหนดให้ครอบครัวต้องเข้าร่วม ด้วย เดือนละ 1 ครั้งมีความเหมาะสมมากที่สุด รองลงมา ร้อยละ 40.0 มีความคิดเห็นว่าเป็นเดือนละ 2 ครั้ง มีความเหมาะสม และร้อยละ 10.0 มีความคิดเห็นว่าเป็นสัปดาห์ละ 1 ครั้งมีความเหมาะสม

ตอนที่ 2 เนื้อหาเกี่ยวกับความเข้าใจเกี่ยวกับการฝึกอบรม

ผู้ศึกษาได้จัดแบ่งระดับความเข้าใจเกี่ยวกับการฝึกอบรมไว้ 3 ระดับ คือ

คะแนนเฉลี่ย 4.67–7.00 หมายถึง มีความเข้าใจเกี่ยวกับการฝึกอบรมสูง

คะแนนเฉลี่ย 2.34–4.66 หมายถึง มีความเข้าใจเกี่ยวกับการฝึกอบรมปานกลาง

คะแนนเฉลี่ย 0.00–2.33 หมายถึง มีความเข้าใจเกี่ยวกับการฝึกอบรมน้อย

ตารางที่ 4.14

ความเข้าใจเกี่ยวกับการฝึกอบรมของกลุ่มประชากร
ที่เป็นครอบครัวของเด็กและเยาวชน

ข้อความที่ถูกต้อง	ตอบถูก	ตอบผิด
	จำนวน (ร้อยละ)	จำนวน (ร้อยละ)
1. วัตถุประสงค์ที่สำคัญของการฝึกอบรมในศูนย์ฝึกและอบรมฯ คือ การให้การศึกษา การสงเคราะห์ช่วยเหลือ และแก้ไขความประพฤติของเด็กและเยาวชนที่กระทำผิดให้กลับตนเป็นพลเมืองดี	30 (100.0)	0
2. การฝึกอบรมในศูนย์ฝึกและอบรมฯ มีการดูแล การให้ความปลอดภัย ให้การศึกษา ทักษะในการทำงาน เพื่อช่วยให้บุตรหลานของท่านมีบทบาทหน้าที่เป็นประโยชน์ต่อสังคม รวมทั้งเอาใจใส่ดูแล คุ้มครองความปลอดภัย และช่วยเหลือที่จำเป็นในด้านสังคม การศึกษา อาชีพ จิตใจ การบำบัดรักษาทางด้านร่างกาย ตามความต้องการ	30 (100.0)	0

ตารางที่ 4.14 (ต่อ)

ข้อความที่ถูกต้อง	ตอบถูก	ตอบผิด
	จำนวน (ร้อยละ)	จำนวน (ร้อยละ)
3. ในศูนย์ฝึกและอบรมฯ มีการจัดการศึกษาวิชาสามัญ วิชาชีพ จริยศึกษา พลศึกษา การอบรมเกี่ยวกับระเบียบวินัย สันทนาการ พัฒนาการ การใช้เวลาว่างให้เป็นประโยชน์ การประกอบพิธีกรรมทางศาสนา การเสริมทักษะพิเศษ การเปิดโอกาสให้มีการติดต่อกับชุมชน สังคม มีการเตรียมความพร้อมก่อนปล่อย มีการติดตาม ดูแล และมีการสงเคราะห์ภายหลังปล่อยอย่างเหมาะสมเพียงพอและมีประสิทธิภาพ	30 (100.0)	0
4. เมื่อบุตรหลานท่านได้รับการปล่อยตัวจากศูนย์ฝึกและอบรมฯ จะได้รับการช่วยเหลือและดูแลอย่างใกล้ชิดและเหมาะสมจากเจ้าหน้าที่	24 (80.0)	6 (20.0)
5. เมื่อบุตรหลานท่านเข้ามาอยู่ในศูนย์ฝึกและอบรมฯ จะได้รับการจำแนกประเภทและกำหนดสถานที่อยู่ของเด็กและเยาวชนที่เหมาะสมมากที่สุด	22 (73.3)	8 (26.7)
6. ศูนย์ฝึกและอบรมฯ เป็นสถานที่ที่มีลักษณะเฉพาะ ที่ให้การดูแลมีการบำบัด แก้ไข พันฟูเป็นพิเศษตามความต้องการและความจำเป็นของเด็กและเยาวชน และมีการจัดเตรียมแผนการบำบัดแก้ไข เป็นรายบุคคล	20 (66.7)	10 (33.3)
7. บุตรหลานของท่านจะได้รับการเตรียมความพร้อมและได้รับความช่วยเหลือในการกลับคืนสู่สังคม การดำเนินชีวิตในครอบครัว การเข้ารับการศึกษา การทำงานภายหลังได้รับการปล่อยออกจากศูนย์ฝึกและอบรมฯ ตลอดจน การจัดบริการสังคมในด้านต่าง ๆ	19 (63.3)	11 (36.7)

\bar{X} =5.87 S.D.=1.332 Min=3 Max=7

จากตารางที่ 4.14 ผลการศึกษาพบว่า ค่าเฉลี่ยรวมของคะแนนความเข้าใจเกี่ยวกับการฝึกอบรมของกลุ่มประชากรที่เป็นครอบครัวของเด็กและเยาวชน มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 5.87 แสดงว่าครอบครัวของเด็กและเยาวชนมีความเข้าใจเกี่ยวกับการฝึกอบรมอยู่ในระดับสูง

เมื่อพิจารณาในรายละเอียดแต่ละข้อคำถามแล้ว พบว่า ครอบครัวของเด็กและเยาวชนทั้งหมด ร้อยละ 100.0 ทราบว่า วัตถุประสงค์ที่สำคัญของการฝึกอบรมในศูนย์ฝึกและอบรมฯ คือ การให้การศึกษ การสงเคราะห์ช่วยเหลือ และแก้ไขความประพฤติของเด็กและเยาวชนที่กระทำผิดให้กลับตนเป็นพลเมืองดี ทราบว่า การฝึกอบรมในศูนย์ฝึกและอบรมฯ มีการดูแล การให้ความปลอดภัย ให้การศึกษา ทักษะในการทำงาน เพื่อช่วยให้เด็กและเยาวชนมีบทบาทหน้าที่เป็นประโยชน์ต่อสังคม รวมทั้งเอาใจใส่ดูแล ค้ำครองความปลอดภัย และช่วยเหลือที่จำเป็นในด้านสังคม การศึกษา อาชีพ จิตใจ การบำบัดรักษาทางด้านร่างกายตามความต้องการ และทราบว่า ในศูนย์ฝึกและอบรมฯ มีการจัดการศึกษาวิชาสามัญ วิชาชีพ จริยศึกษา พลศึกษา การอบรมเกี่ยวกับระเบียบวินัย สันทนาการ พัฒนาการ การใช้เวลาว่างให้เป็นประโยชน์ การประกอบพิธีกรรมทางศาสนา การเสริมทักษะพิเศษ การเปิดโอกาสให้มีการติดต่อกับชุมชน สังคม มีการเตรียมความพร้อมก่อนปล่อย มีการติดตาม ดูแล และมีการสงเคราะห์ภายหลังปล่อยอย่างเหมาะสมเพียงพอและมีประสิทธิภาพ โดยร้อยละ 80.0 ทราบว่า เมื่อเด็กและเยาวชนได้รับการปล่อยตัวจากศูนย์ฝึกและอบรมฯ จะได้รับการช่วยเหลือและดูแลอย่างใกล้ชิดและเหมาะสมจากเจ้าหน้าที่ และร้อยละ 73.3 ทราบว่า เมื่อเด็กและเยาวชนเข้ามาอยู่ในศูนย์ฝึกและอบรมฯ จะได้รับการจำแนกประเภทและกำหนดสถานที่อยู่ของเด็กและเยาวชนที่เหมาะสมมากที่สุด

ตอนที่ 3 เนื้อหาเกี่ยวกับทัศนคติต่อสัมพันธภาพในครอบครัว

ตารางที่ 4.15

ทัศนคติต่อสัมพันธภาพในครอบครัวของกลุ่มประชากรที่เป็น
ครอบครัวของเด็กและเยาวชน

ข้อความ	5	4	3	2	1	\bar{X}	S.D.	แปล ผล
	จำนวน (ร้อยละ)	จำนวน (ร้อยละ)	จำนวน (ร้อยละ)	จำนวน (ร้อยละ)	จำนวน (ร้อยละ)			
1.สมาชิกในครอบครัวของท่านสามารถพูดคุยกันได้ ทุกเรื่องอย่างตรงไป ตรง มา	11 (36.7)	13 (43.3)	6 (20.0)	0	0	4.17	.747	มาก
2.สมาชิกในครอบครัว ยอมรับในความผิดพลาด ของบุตรหลานของท่าน	12 (40.0)	11 (36.7)	6 (20.0)	1 (3.3)	0	4.13	.860	มาก
3.สมาชิกในครอบครัวมีท่าที รำคาญหรือเบื่อหน่าย บุตรหลานของท่าน*	14 (46.7)	5 (16.7)	10 (33.3)	1 (3.3)	0	4.07	.980	มาก
4.สมาชิกในครอบครัวของท่าน ยิ้มแย้มให้แก่กัน เสมอ	11 (36.7)	9 (30.0)	10 (33.3)	0	0	4.03	.850	มาก
5.เวลาที่มีปัญหาภายใน ครอบครัว สมาชิกใน ครอบครัวของท่าน สามารถพูดคุยปรึกษา กันได้	11 (36.7)	9 (30.0)	8 (26.7)	2 (6.7)	0	3.97	.964	มาก

ตารางที่ 4.15 (ต่อ)

ข้อความ	5	4	3	2	1	\bar{X}	S.D.	แปล ผล
	จำนวน (ร้อยละ)	จำนวน (ร้อยละ)	จำนวน (ร้อยละ)	จำนวน (ร้อยละ)	จำนวน (ร้อยละ)			
6. ครอบครัวของท่านใช้ คำพูดและการกระทำที่ แสดงว่ารักและห่วงใยกัน	8 (26.7)	13 (43.3)	8 (26.7)	1 (3.3)	0	3.93	.828	มาก
7. บุตรหลานของท่านมัก ขัดแย้งกับสมาชิกใน ครอบครัว*	7 (23.3)	15 (50.0)	7 (23.3)	1 (3.3)	0	3.93	.785	น้อย
8. สมาชิกในครอบครัวของ ท่านรับฟังความคิดเห็น ซึ่งกันและกัน	9 (30.0)	9 (30.0)	10 (33.3)	2 (6.7)	0	3.83	.950	มาก
9. สมาชิกในครอบครัวของ ท่านได้บอกความรู้สึก และความต้องการให้บุตร หลานทราบ และเปิด โอกาสให้บุตรหลานได้ บอกความรู้สึกและความ ต้องการ ท่านได้ เช่นเดียวกัน	8 (26.7)	9 (30.0)	11 (36.7)	2 (6.7)	0	3.77	.935	มาก
10. สมาชิกในครอบครัวมี เวลาว่างที่จะทำกิจกรรม ร่วมกัน	5 (16.7)	10 (33.3)	12 (40.0)	3 (10.0)	0	3.57	.898	มาก
11. สมาชิกในครอบครัวไม่ พอใจที่บุตรหลานนำ ความเสียหายมาสู่ ครอบครัว*	5 (16.7)	10 (33.3)	10 (33.3)	4 (13.3)	1 (3.3)	3.47	1.042	มาก

ตารางที่ 4.15 (ต่อ)

ข้อความ	5	4	3	2	1	\bar{X}	S.D.	แปล ผล
	จำนวน (ร้อยละ)	จำนวน (ร้อยละ)	จำนวน (ร้อยละ)	จำนวน (ร้อยละ)	จำนวน (ร้อยละ)			
1. ครอบครัวของท่านมี ความรู้สึกไม่ดีกับบุตร หลานของท่านมากกว่า คนอื่น ๆ ในครอบครัว*	8 (26.7)	6 (20.0)	10 (33.3)	5 (16.7)	1 (3.3)	3.43	1.104	มาก
<u>ค่าเฉลี่ยรวม</u>						3.86	.910	มาก

*ข้อความเชิงลบ

จากตารางที่ 4.15 ผลการศึกษาพบว่า ค่าเฉลี่ยรวมทัศนคติต่อสัมพันธภาพในครอบครัวของประชากรที่เป็นครอบครัวของเด็กและเยาวชน มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.86 แสดงว่า ครอบครัวของเด็กและเยาวชนส่วนใหญ่มีทัศนคติต่อสัมพันธภาพในครอบครัวอยู่ในระดับมาก

เมื่อพิจารณาในรายละเอียดแต่ละข้อความแล้ว พบว่า ครอบครัวของเด็กและเยาวชนมีทัศนคติอยู่ในระดับเห็นด้วยมาก ในประเด็นดังต่อไปนี้ สมาชิกในครอบครัวของตนสามารถพูดคุยกันได้ทุกอย่างตรงไปตรงมา ($\bar{X}=4.17$) สมาชิกในครอบครัวยอมรับในความผิดพลาดของบุตรหลานของตน ($\bar{X}=4.13$) สมาชิกในครอบครัวของตนยิ้มแย้มให้แก่กันเสมอ ($\bar{X}=4.03$) เวลาที่มีปัญหาภายในครอบครัว สมาชิกในครอบครัวของตนสามารถพูดคุยปรึกษากันได้ ($\bar{X}=3.97$) ครอบครัวของตนใช้คำพูดและการกระทำที่แสดงว่ารักและห่วงใยกัน ($\bar{X}=3.93$) สมาชิกในครอบครัวของตนรับฟังความคิดเห็นซึ่งกันและกัน ($\bar{X}=3.83$) สมาชิกในครอบครัวของตนได้บอกความรู้สึกและความต้องการให้บุตรหลานทราบ และเปิดโอกาสให้บุตรหลานได้บอกความรู้สึกและความต้องการตนได้เช่นเดียวกัน ($\bar{X}=3.77$) และสมาชิกในครอบครัวมีเวลาว่างที่จะทำกิจกรรมร่วมกัน ($\bar{X}=3.57$)

และจากผลการศึกษา พบว่า ประชากรที่เป็นครอบครัวมีทัศนคติอยู่ในระดับน้อย ในประเด็นดังต่อไปนี้ สมาชิกในครอบครัวมีท่าทีรำคาญหรือเบื่อหน่ายบุตรหลานของตน ($\bar{X}=4.07$) แสดงว่า สมาชิกในครอบครัวไม่ค่อยมีท่าทีรำคาญหรือเบื่อหน่ายบุตรหลานของตน บุตรหลานของตนมักขัดแย้งกับสมาชิกในครอบครัว ($\bar{X}=3.93$) แสดงว่า บุตรหลานของตนไม่ค่อยขัดแย้งกับสมาชิกในครอบครัว สมาชิกในครอบครัวรู้สึกไม่พอใจที่บุตรหลานนำความเสียหายมาสู่ครอบครัว

($\bar{X} = 3.47$) แสดงว่า สมาชิกในครอบครัวรู้สึกไม่พอใจที่บุตรหลานนำความเสียหายมาสู่ครอบครัวบ้าง และครอบครัวของตนมีความรู้สึกไม่ดีกับบุตรหลานของตนมากกว่าคนอื่น ๆ ในครอบครัว ($\bar{X} = 3.43$) แสดงว่า ครอบครัวของตนมีความรู้สึกไม่ดีกับบุตรหลานของตนพอ ๆ กับคนอื่น ๆ ในครอบครัว

ตอนที่ 4 เนื้อหาเกี่ยวกับทัศนคติต่อการฝึกอบรมในศูนย์ฝึกและอบรมฯ

ตารางที่ 4.16

ทัศนคติต่อการฝึกอบรมในศูนย์ฝึกและอบรมฯ ของกลุ่มประชากร
ที่เป็นครอบครัวของเด็กและเยาวชน

ข้อความ	5	4	3	2	1	\bar{X}	S.D.	แปล ผล
	จำนวน (ร้อยละ)	จำนวน (ร้อยละ)	จำนวน (ร้อยละ)	จำนวน (ร้อยละ)	จำนวน (ร้อยละ)			
1. การปฏิบัติต่อเด็กและ เยาวชนที่กระทำ ความผิดควรมุ่งเน้นการ บำบัดแก้ไขฟื้นฟูเป็น หลัก	18 (60.0)	11 (36.7)	1 (3.3)	0	0	4.57	.568	เห็น ด้วย อย่าง ยิ่ง
2. ระยะเวลาที่เข้ารับการ ฝึกอบรมภายในศูนย์ฝึก และอบรมฯ ควรเปิด โอกาสให้เด็กและ เยาวชนได้รับรู้ข่าวสาร ภายนอกได้อย่างเต็มที่	17 (56.7)	9 (30.0)	4 (13.3)	0	0	4.43	.728	เห็น ด้วย อย่าง ยิ่ง

ตารางที่ 4.16 (ต่อ)

ข้อความ	5	4	3	2	1	\bar{X}	S.D.	แปล ผล
	จำนวน (ร้อยละ)	จำนวน (ร้อยละ)	จำนวน (ร้อยละ)	จำนวน (ร้อยละ)	จำนวน (ร้อยละ)			
3. การฝึกอบรมด้าน ศีลธรรมและจริยธรรม แก่เด็กและเยาวชนช่วย ฟื้นฟูสภาพจิตใจและ ทำให้เกิดความรู้สึกนึก คิดที่จะกลับตนเป็น พลเมืองดี	19 (63.3)	8 (26.7)	3 (10.0)	0	0	4.53	.681	เห็น ด้วย อย่าง ยิ่ง
4. การฝึกอบรมควรวัด การศึกษาสายสามัญให้ เด็กและเยาวชนอย่าง เพียงพอ	18 (60.0)	10 (33.3)	2 (6.7)	0	0	4.53	.629	เห็น ด้วย อย่าง ยิ่ง
5. การเลื่อนลดชั้นเด็กและ เยาวชนช่วยจูงใจให้เด็ก และเยาวชนประพฤติ ตัวอยู่ในระเบียบวินัย	15 (50.0)	15 (50.0)	0	0	0	4.50	.509	เห็น ด้วย อย่าง ยิ่ง

ตารางที่ 4.16 (ต่อ)

ข้อความ	5	4	3	2	1	\bar{X}	S.D.	แปล ผล
	จำนวน (ร้อยละ)	จำนวน (ร้อยละ)	จำนวน (ร้อยละ)	จำนวน (ร้อยละ)	จำนวน (ร้อยละ)			
6.การฝึกอบรมควรวัด การศึกษาสายวิชาชีพ หลายสาขาเพื่อให้เด็ก และเยาวชนเลือกเรียน ตามความสนใจ ความ ถนัด และตรงตาม ความต้องการของ ตลาดแรงงาน	16 (53.3)	10 (33.3)	4 (13.3)	0	0	4.40	.724	เห็น ด้วย อย่าง ยิ่ง
7.การกำหนดตารางเวลา กิจกรรมประจำวันของ เด็กและเยาวชนมีความ เหมาะสม	14 (46.7)	13 (43.3)	3 (10.0)	0	0	4.37	.669	เห็น ด้วย อย่าง ยิ่ง
8.การจำแนกประเภทเด็ก และเยาวชนโดยพิจารณา จากกำหนดโทษ พฤติกรรม และประเภท ของการกระทำผิด ทั้งนี้ เพื่อช่วยให้การบำบัด แก้ไข ฟื้นฟู ป้องกันและ พัฒนาเด็กและเยาวชนได้ อย่างถูกต้องเหมาะสม เป็นรายบุคคล ตามความ แตกต่างของเด็กและ	12 (40.0)	11 (36.7)	6 (20.0)	1 (3.3)	0	4.13	.860	เห็น ด้วย

ตารางที่ 4.16 (ต่อ)

ข้อความ	5	4	3	2	1	\bar{X}	S.D.	แปล ผล
	จำนวน (ร้อยละ)	จำนวน (ร้อยละ)	จำนวน (ร้อยละ)	จำนวน (ร้อยละ)	จำนวน (ร้อยละ)			
8.(ต่อ) ตลอดจนการดูแล รักษาความปลอดภัย								
9.สภาพความเป็นอยู่ใน ศูนย์ฝึกและอบรมฯ เชื้อ ต่อการบำบัดแก้ไข พฤติกรรมเด็กและ เยาวชนที่กระทำผิด	12 (40.0)	8 (26.7)	10 (33.3)	0	0	4.07	.868	เห็น ด้วย
<u>ค่าเฉลี่ยรวม</u>						4.39	.693	เห็น ด้วย อย่าง ยิ่ง

จากตารางที่ 4.16 ผลการศึกษาพบว่า ค่าเฉลี่ยรวมของทัศนคติต่อการฝึกอบรมในศูนย์ฝึกและอบรมฯ ของประชากรที่เป็นครอบครัวของเด็กและเยาวชนมีค่าเฉลี่ยรวมเท่ากับ 4.39 แสดงว่า ครอบครัวของมีทัศนคติอยู่ในระดับเห็นด้วยอย่างยิ่งต่อการฝึกอบรมในศูนย์ฝึกและอบรมฯ ว่ามีความเหมาะสม

เมื่อพิจารณาในรายละเอียดแต่ละข้อคำถามแล้ว พบว่า ประชากรที่ครอบครัวมีทัศนคติอยู่ในระดับเห็นด้วยอย่างยิ่ง ในประเด็นดังต่อไปนี้ การปฏิบัติต่อเด็กและเยาวชนที่กระทำผิดควรมุ่งเน้นการบำบัดแก้ไขฟื้นฟูเป็นหลัก ($\bar{X} = 4.57$) ระยะเวลาที่เข้ารับการฝึกอบรมภายในศูนย์ฝึกและอบรมฯ ควรเปิดโอกาสให้เด็กและเยาวชนได้รับรู้ข่าวสารภายนอกได้อย่างเต็มที่ ($\bar{X} = 4.43$) การฝึกอบรมด้านศีลธรรมและจริยธรรมแก่เด็กและเยาวชนช่วยฟื้นฟูสภาพจิตใจและทำให้เกิดความรู้สึกนึกคิดที่จะกลับตนเป็นพลเมืองดี ($\bar{X} = 4.53$) การฝึกอบรมควรจัดการศึกษาสายสามัญให้เด็กและเยาวชนอย่างเพียงพอ ($\bar{X} = 4.53$) การเลื่อนลดชั้นเด็กและเยาวชนช่วยจูงใจให้เด็กและเยาวชนประพฤติดีอยู่ในระเบียบวินัย ($\bar{X} = 4.50$) การฝึกอบรมควรจัดการศึกษาสายวิชาชีพ

หลายสาขาเพื่อให้เด็กและเยาวชนเล็กเรียนตามความสนใจ ความถนัด และตรงตามความต้องการของตลาดแรงงาน ($\bar{X}=4.40$) และการกำหนดตารางเวลากิจกรรมประจำวันของเด็กและเยาวชนมีความเหมาะสม ($\bar{X}=4.37$)

โดยประชากรที่เป็นครอบครัวของเด็กและเยาวชนมีทัศนคติอยู่ในระดับเห็นด้วย ในประเด็นดังต่อไปนี้ การจำแนกประเภทเด็กและเยาวชนโดยพิจารณาจากกำหนดโทษ พฤติกรรม และประเภทของการกระทำผิด ทั้งนี้เพื่อช่วยในการบำบัด แก้ไข ฟื้นฟู ป้องกันและพัฒนาเด็กและเยาวชนได้อย่างถูกต้องเหมาะสมเป็นรายบุคคล ตามความแตกต่างของเด็กและเยาวชนแต่ละคน ตลอดจนการดูแลรักษาความปลอดภัย ($\bar{X}=4.13$) และสภาพความเป็นอยู่ในศูนย์ฝึกและอบรมฯ เพื่อต่อการบำบัดแก้ไขพฤติกรรมเด็กและเยาวชนที่กระทำผิด ($\bar{X}=4.07$)

ตอนที่ 5 เนื้อหาเกี่ยวกับทัศนคติในเรื่องความสำคัญของครอบครัวที่มีต่อการฝึกอบรมในศูนย์ฝึกและอบรมฯ

ตารางที่ 4.17

ทัศนคติในเรื่องความสำคัญของครอบครัวที่มีต่อการฝึกอบรม
ในศูนย์ฝึกและอบรมฯ ของกลุ่มประชากรที่เป็น
ครอบครัวของเด็กและเยาวชน

ข้อความ	5	4	3	2	1	\bar{X}	S.D.	แปล ผล
	จำนวน (ร้อยละ)	จำนวน (ร้อยละ)	จำนวน (ร้อยละ)	จำนวน (ร้อยละ)	จำนวน (ร้อยละ)			
1. ท่านมีความเข้าใจ เกิดความรู้สึกในทางที่ดีกับบุตรหลานของท่านมากขึ้นเมื่อได้ร่วมกิจกรรมกับบุตรหลานที่ทางศูนย์ฝึกและอบรมฯ ได้ดำเนินการจัดขึ้น	15 (50.0)	14 (46.7)	1 (3.3)	0	0	4.43	.568	เห็น ด้วย อย่าง ยิ่ง

ตารางที่ 4.17 (ต่อ)

ข้อความ	5	4	3	2	1	\bar{X}	S.D.	แปล ผล
	จำนวน (ร้อยละ)	จำนวน (ร้อยละ)	จำนวน (ร้อยละ)	จำนวน (ร้อยละ)	จำนวน (ร้อยละ)			
2. เวลาที่ท่านมาเยี่ยมและทำกิจกรรมร่วมบุตรหลานของท่าน ที่ศูนย์ฝึกและอบรมฯ ทำให้บุตรหลานของท่านรู้สึกว่าคุณค่าสำหรับครอบครัว	15 (50.0)	11 (36.7)	4 (13.3)	0	0	4.37	.718	เห็น ด้วย อย่าง ยิ่ง
3. การที่ท่านต้องมาร่วมกิจกรรมต่าง ๆ ที่ทางศูนย์ฝึกและอบรมฯ จัดขึ้น ก่อให้เกิดความยุ่งยากและเป็นภาระแก่ครอบครัว*	13 (43.3)	13 (43.3)	4 (13.3)	0	0	4.30	.702	เห็น ด้วย อย่าง ยิ่ง
4. เมื่อท่านเข้ามามีส่วนร่วมในการฝึกอบรมร่วมกับศูนย์ฝึกและอบรมฯ จะทำให้บุตรหลานของท่านเกิดความเข้าใจในตัวท่านและครอบครัว และมีทัศนคติที่ดีต่อตัวท่านและครอบครัวมากยิ่งขึ้น	10 (33.3)	19 (63.3)	1 (3.3)	0	0	4.30	.535	เห็น ด้วย อย่าง ยิ่ง
5. ท่านคิดว่าครอบครัวมีส่วนสำคัญที่ทำให้บุตรหลานของท่าน เกิดแรงจูงใจในการปรับเปลี่ยนพฤติกรรมในทางที่ดีขึ้น	12 (40.0)	14 (46.7)	4 (13.3)	0	0	4.27	.691	เห็น ด้วย อย่าง ยิ่ง

ตารางที่ 4.17 (ต่อ)

ข้อความ	5	4	3	2	1	\bar{X}	S.D.	แปล ผล
	จำนวน (ร้อยละ)	จำนวน (ร้อยละ)	จำนวน (ร้อยละ)	จำนวน (ร้อยละ)	จำนวน (ร้อยละ)			
6.ท่านคิดว่าครอบครัวควรที่จะมาร่วมกิจกรรมต่างๆ ที่ทางศูนย์ฝึกและอบรมฯ จัดขึ้น	13 (43.3)	11 (36.7)	6 (20.0)	0	0	4.23	.774	เห็น ด้วย อย่าง ยิ่ง
7.ท่านไม่ต้องการเข้ามาทำกิจกรรมกับบุตรหลานของท่าน*	8 (26.7)	14 (46.7)	8 (26.7)	0	0	4.00	.743	เห็น ด้วย
8.การที่ท่านเข้ามาร่วมทำกิจกรรมต่าง ๆ กับบุตรหลานของท่าน ไม่ก่อให้เกิดผลดีใดๆ กับบุตรหลานของท่าน*	6 (20.0)	16 (53.3)	6 (20.0)	2 (6.7)	0	3.87	.819	เห็น ด้วย
<u>ค่าเฉลี่ยรวม</u>						4.22	.690	เห็น ด้วย อย่าง ยิ่ง

*ข้อความเชิงลบ

ตารางที่ 4.17 ผลการศึกษาพบว่า ค่าเฉลี่ยรวมทัศนคติในเรื่องความสำคัญของครอบครัวที่มีต่อการฝึกอบรมในศูนย์ฝึกและอบรมฯ ของกลุ่มประชากรที่เป็นครอบครัวของเด็กและเยาวชนมีค่าเฉลี่ยรวมเท่ากับ 4.22 แสดงว่า ครอบครัวของเด็กและเยาวชนส่วนใหญ่มีทัศนคติเห็นด้วยอย่างยิ่งว่าครอบครัวมีความสำคัญต่อการฝึกอบรมในศูนย์ฝึกและอบรมฯ

เมื่อพิจารณาในรายละเอียดแต่ละข้อความแล้ว พบว่า ครอบครัวของเด็กและเยาวชนมีทัศนคติอยู่ในระดับเห็นด้วยอย่างยิ่ง ในประเด็นดังต่อไปนี้ ตนมีความเข้าใจ เกิดความรู้สึกในทาง

ที่ดีกับบุตรหลานของตนมากขึ้น เมื่อได้ร่วมกิจกรรมกับบุตรหลานที่ทางศูนย์ฝึกและอบรมฯ ได้ดำเนินการจัดขึ้น ($\bar{X}=4.43$) เวลาที่ตนมาเยี่ยมและทำกิจกรรมร่วมกับบุตรหลานของตนที่ศูนย์ฝึกและอบรมฯ ทำให้บุตรหลานของตนรู้สึกว่าคุณค่าสำหรับครอบครัว ($\bar{X}=4.37$) เมื่อตนเข้ามามีส่วนร่วมในการฝึกอบรมร่วมกับศูนย์ฝึกและอบรมฯ จะทำให้บุตรหลานเกิดความเข้าใจตนและครอบครัว และมีทัศนคติที่ดีต่อตัวตนและครอบครัวมากยิ่งขึ้น ($\bar{X}=4.30$) ครอบครัวมีส่วนสำคัญที่ทำให้บุตรหลานของตน เกิดแรงจูงใจในการปรับเปลี่ยนพฤติกรรมในทางที่ดีขึ้น ($\bar{X}=4.27$) และครอบครัวควรที่จะมาร่วมกิจกรรมต่าง ๆ ที่ทางศูนย์ฝึกและอบรมฯ จัดขึ้น ($\bar{X}=4.23$)

และจากการศึกษาพบว่า กลุ่มประชากรที่เป็นครอบครัวของเด็กและเยาวชนมีทัศนคติอยู่ในระดับไม่เห็นด้วย ในประเด็นดังต่อไปนี้ ครอบครัวไม่ต้องการเข้ามาทำกิจกรรมกับบุตรหลานของตน ($\bar{X}=4.00$) แสดงว่า ครอบครัวของเด็กและเยาวชนเห็นด้วยว่าตนต้องการเข้ามาทำกิจกรรมร่วมกับบุตรหลานของตน และการที่ครอบครัวเข้ามาร่วมทำกิจกรรมต่าง ๆ กับบุตรหลานของตน ไม่ก่อให้เกิดผลดีใด ๆ กับบุตรหลานของตน ($\bar{X}=3.87$) แสดงว่า ครอบครัวของเด็กและเยาวชนเห็นด้วยว่าการที่ตนเข้ามาร่วมทำกิจกรรมต่าง ๆ กับบุตรหลานของตน ก่อให้เกิดผลดีกับบุตรหลานของตน

โดยมีประชากรที่มีทัศนคติอยู่ในระดับไม่เห็นด้วยอย่างยิ่ง ในประเด็นที่ว่า การที่ครอบครัวต้องมาร่วมกิจกรรมต่าง ๆ ที่ทางศูนย์ฝึกและอบรมฯ จัดขึ้น ก่อให้เกิดความยุ่งยากและเป็นภาระแก่ครอบครัว ($\bar{X}=4.30$) แสดงว่า ครอบครัวของเด็กและเยาวชนเห็นด้วยอย่างยิ่งว่าการที่ตนต้องมาร่วมทำกิจกรรมต่าง ๆ ที่ทางศูนย์ฝึกและอบรมฯ จัดขึ้น ไม่ก่อให้เกิดความยุ่งยากและไม่เป็นภาระแก่ครอบครัว

3. ข้อมูลที่ได้จากกลุ่มประชากรที่เป็นเจ้าหน้าที่ศูนย์ฝึกและอบรมเด็กและเยาวชนชายบ้านมุทิตา

ตอนที่ 1 เนื้อหาเกี่ยวกับข้อมูลส่วนบุคคล

ตารางที่ 4.18

จำนวนและร้อยละของกลุ่มประชากรที่เป็นเจ้าหน้าที่ศูนย์ฝึกและอบรมฯ

จำแนกตามเพศ อายุ และระดับการศึกษา

ข้อมูลส่วนบุคคล	จำนวน (คน)	ร้อยละ
<u>เพศ</u>		
ชาย	30	78.9
หญิง	8	21.1
รวม	38	100.0
<u>อายุ</u>		
21-30 ปี	9	23.7
31-40 ปี	13	34.2
41-50 ปี	12	31.6
50-60 ปี	4	10.5
รวม	38	100.0
<u>ระดับการศึกษา</u>		
มัธยมศึกษาตอนต้น	3	7.9
มัธยมศึกษาตอนปลาย	7	18.4
ปวช.	4	10.5
ปวส./อนุปริญญา	7	18.4
ปริญญาตรี	17	44.7
รวม	38	100.0

จากตารางที่ 4.18 เมื่อจำแนกตามเพศ อายุ และระดับการศึกษา พบว่า เจ้าหน้าที่ศูนย์ฝึกและอบรมฯ ส่วนใหญ่ ร้อยละ 78.9 เป็นเพศชาย และร้อยละ 21.1 เป็นเพศหญิง โดยส่วนใหญ่ ร้อยละ 34.2 อายุ 31-40 ปี จำนวน 13 คน คิดเป็น รองลงมา ร้อยละ 31.6 อายุ 41-50 ปี ร้อยละ 23.7 อายุ 21-30 ปี และร้อยละ 10.5 อายุ 51-60 ปี ตามลำดับ ส่วนใหญ่ร้อยละ 44.7 จบการศึกษาระดับปริญญาตรีเป็นส่วนใหญ่ รองลงมา ร้อยละ 18.4 จบการศึกษาระดับมัธยมศึกษาตอนปลายและปวส./อนุปริญญาในจำนวนเท่ากัน ร้อยละ 10.5 จบการศึกษาระดับปวช. และร้อยละ 7.9 จบการศึกษาระดับมัธยมศึกษาตอนต้น ตามลำดับ

ตารางที่ 4.19

จำนวนและร้อยละของกลุ่มประชากรที่เป็นเจ้าหน้าที่
จำแนกตามตำแหน่ง และระยะเวลาที่ปฏิบัติงาน
ในศูนย์ฝึกและอบรมฯ

ข้อมูลส่วนบุคคล	จำนวน (คน)	ร้อยละ
<u>ตำแหน่ง</u>		
พนักงานพินิจ	17	44.7
อื่นๆ (ฝ่ายบริหารงานทั่วไป, ลูกจ้าง)	12	31.6
นักจิตวิทยา	2	7.9
พ่อบ้าน	2	5.3
ครู	2	5.3
นักสังคมสงเคราะห์	1	2.6
นักวิชาการอบรมและฝึก วิชาชีพ	1	2.6
รวม	38	100.0

ตารางที่ 4.19 (ต่อ)

ข้อมูลส่วนบุคคล	จำนวน (คน)	ร้อยละ
<u>ระยะเวลาที่ปฏิบัติงานในศูนย์ ฝึกและอบรมฯ</u>		
มากกว่า 3 ปี	25	65.8
2-3 ปี	5	13.2
1-2 ปี	4	10.5
น้อยกว่า 1 ปี	4	10.5
รวม	38	100.0

จากตารางที่ 4.19 เมื่อจำแนกตามตำแหน่ง และระยะเวลาที่ปฏิบัติงานในศูนย์ฝึกและอบรมฯ พบว่า เจ้าหน้าที่ศูนย์ฝึกและอบรมฯ ส่วนใหญ่ ร้อยละ 44.7 ตำแหน่งพนักงานพินิจรองลงมา ร้อยละ 31.6 เจ้าหน้าที่ตำแหน่งอื่น ๆ ได้แก่ ฝ่ายบริหารงานทั่วไป และลูกจ้างศูนย์ฝึกและอบรมฯ ร้อยละ 2.6 ตำแหน่งนักจิตวิทยาและครูในจำนวนเท่ากัน โดยมีตำแหน่งนักสังคมสงเคราะห์และนักวิชาการอบรมและฝึกวิชาชีพ จำนวนเท่ากัน คือ 1 คน คิดเป็นร้อยละ 2.6 โดยส่วนใหญ่ ร้อยละ 65.8 มีระยะเวลาที่ปฏิบัติงานในศูนย์ฝึกและอบรมฯ มากกว่า 3 ปี รองลงมา ร้อยละ 13.2 มีระยะเวลาที่ปฏิบัติงานในศูนย์ฝึกและอบรมฯ 2-3 ปี ร้อยละ 10.5 มีระยะเวลาที่ปฏิบัติงานในศูนย์ฝึกและอบรมฯ 1-2 ปี และน้อยกว่า 1 ปี ในจำนวนเท่ากัน

ตารางที่ 4.20
 จำนวนและร้อยละของกลุ่มประชากรที่เป็นเจ้าหน้าที่ศูนย์ฝึกและอบรมฯ
 จำแนกตามศาสนา สถานภาพการสมรส ภูมิลำเนา
 และรายได้ต่อเดือน

ข้อมูลส่วนบุคคล	จำนวน (คน)	ร้อยละ
<u>ศาสนา</u>		
พุทธ	37	97.4
อิสลาม	1	2.6
รวม	30	100.0
<u>สถานภาพการสมรส</u>		
สมรส	20	52.6
โสด	14	36.8
แยกกันอยู่ / หย่าร้างกัน	4	10.5
รวม	30	100.0
<u>ภูมิลำเนา</u>		
ต่างจังหวัด	21	55.3
กรุงเทพมหานคร	17	44.7
รวม	30	100.0
<u>รายได้ต่อเดือน</u>		
ต่ำกว่า 5,000 บาท	2	5.3
5,001-10,000 บาท	20	52.6
10,001-15,000 บาท	11	28.9
15,001-20,000 บาท	4	10.5
มากกว่า 20,000 บาท	1	2.6
รวม	30	100.0

จากตารางที่ 4.20 เมื่อจำแนกตามการนับถือศาสนา สถานภาพการสมรส ภูมิภาค และรายได้ต่อเดือนพบว่า เจ้าหน้าที่ศูนย์ฝึกและอบรมฯ ส่วนใหญ่ ร้อยละ 97.4 นับถือศาสนา พุทธ และร้อยละ 2.6 นับถือศาสนาอิสลาม โดยส่วนใหญ่ ร้อยละ 52.6 มีสถานภาพสมรส รองลงมา ร้อยละ 36.8 มีสถานภาพโสด และร้อยละ 10.5 มีสถานภาพแยกกันอยู่/หย่าร้างกัน ตามลำดับ นอกจากนี้ ส่วนใหญ่ ร้อยละ 55.3 มีภูมิลำเนาอยู่ต่างจังหวัด และร้อยละ 44.7 มีภูมิลำเนาอยู่กรุงเทพมหานคร และยังพบว่า เจ้าหน้าที่ศูนย์ฝึกและอบรมฯ ส่วนใหญ่ ร้อยละ 52.6 มีรายได้ 5,001-10,000 บาท รองลงมา ร้อยละ 28.9 มีรายได้ 10,001-15,000 บาท ร้อยละ 10.5 มีรายได้ 15,000-20,000 บาท ร้อยละ 5.3 มีรายได้ต่ำกว่า 5,000 บาท และร้อยละ 2.6 มีรายได้มากกว่า 20,000 บาท ตามลำดับ

ตอนที่ 2 เนื้อหาเกี่ยวกับความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับการฝึกอบรม

ผู้ศึกษาได้จัดแบ่งระดับความเข้าใจเกี่ยวกับการฝึกอบรมไว้ 3 ระดับ คือ

คะแนนเฉลี่ยระหว่าง 4.67-7.00 หมายถึง มีความเข้าใจสูง

คะแนนเฉลี่ยระหว่าง 2.34-4.66 หมายถึง มีความเข้าใจปานกลาง

คะแนนเฉลี่ยระหว่าง 0.00-2.33 หมายถึง มีความเข้าใจน้อย

ตารางที่ 4.21
ความเข้าใจเกี่ยวกับการฝึกอบรมของกลุ่มประชากร
ที่เป็นเจ้าหน้าที่ศูนย์ฝึกและอบรมฯ

ข้อความที่ถูกต้อง	ตอบถูก	ตอบผิด
	จำนวน (ร้อยละ)	จำนวน (ร้อยละ)
1. วัตถุประสงค์ที่สำคัญของการฝึกอบรมในศูนย์ฝึกและอบรมฯ คือ การให้การศึกษ การส่งเสริมช่วยเหลือ และแก้ไขความประพฤติของเด็กและเยาวชนที่กระทำผิดให้กลับตนเป็นพลเมืองดี	38 (100)	0
2. ฝึกอบรมในศูนย์ฝึกและอบรมฯ มีการดูแล การให้ความปลอดภัย ให้การศึกษา ทักษะในการทำงาน เพื่อช่วยให้เด็กและเยาวชนมีบทบาทหน้าที่เป็นประโยชน์ต่อสังคม รวมทั้งเอาใจใส่ดูแล ค้ำครองความปลอดภัย และช่วยเหลือที่จำเป็นในด้านสังคม การศึกษา อาชีพ จิตใจ การบำบัดรักษาทางด้านร่างกายตามความต้องการ	38 (100)	0
3. ในศูนย์ฝึกและอบรมฯ มีการจัดการศึกษาวิชาสามัญ วิชาชีพ จริยศึกษา พลศึกษา การอบรมเกี่ยวกับระเบียบวินัย สันทนาการ พัฒนาการ การใช้เวลาว่างให้เป็นประโยชน์ การประกอบพิธีกรรม ทางศาสนา การเสริมทักษะพิเศษ การเปิดโอกาสให้มีการติดต่อกับชุมชน สังคม มีการเตรียมความพร้อมก่อนปล่อย มีการติดตาม ดูแล และมีการส่งเสริมช่วยเหลือภายหลังปล่อยอย่างเหมาะสม เพียงพอและมีประสิทธิภาพ	37 (97.4)	1 (2.6)
4. เด็กและเยาวชนจะได้รับการเตรียมความพร้อมและได้รับความช่วยเหลือในการกลับคืนสู่สังคม การดำเนินชีวิตในครอบครัว การเข้ารับการศึกษา การทำงานภายหลังได้รับการปล่อยออกจากศูนย์ฝึกและอบรมฯ ตลอดจน การจัดบริการสังคมในด้านต่าง ๆ	34 (89.5)	4 (10.5)

ตารางที่ 4.21 (ต่อ)

ข้อความที่ถูกต้อง	ตอบถูก	ตอบผิด
	จำนวน (ร้อยละ)	จำนวน (ร้อยละ)
5. ศูนย์ฝึกและอบรมฯ เป็นสถานที่ที่มีลักษณะเฉพาะ ที่ให้การดูแล มีการบำบัด แก้ไข พันฟูเป็นพิเศษตามความต้องการและความจำเป็นของเด็กและเยาวชน และมีการจัดเตรียมแผนการบำบัด แก้ไข เป็นรายบุคคล	31 (81.6)	7 (18.4)
6. เมื่อเด็กและเยาวชนเข้ามาอยู่ในศูนย์ฝึกและอบรมฯ จะได้รับการ จำแนกประเภทและกำหนดสถานที่อยู่ของเด็กและเยาวชนที่ เหมาะสมมากที่สุด	30 (78.9)	8 (21.1)
7. เมื่อเด็กและเยาวชนได้รับการปล่อยตัวจากศูนย์ฝึกและอบรมฯ เด็กและเยาวชนจะได้รับการช่วยเหลือและดูแลอย่างใกล้ชิดและ เหมาะสมจากเจ้าหน้าที่	16 (42.1)	22 (57.9)

\bar{X} =5.90 S.D.=1.110 Max=7 Min=3

จากตารางที่ 4.21 ผลการศึกษาพบว่า ค่าเฉลี่ยรวมของคะแนนความเข้าใจเกี่ยวกับการฝึกอบรมของกลุ่มประชากรที่เป็นเจ้าหน้าที่ศูนย์ฝึกและอบรมฯ มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 5.90 แสดงว่าเจ้าหน้าที่ศูนย์ฝึกและอบรมฯ มีความเข้าใจเกี่ยวกับการฝึกอบรมอยู่ในระดับสูง

เมื่อพิจารณาในรายละเอียดแต่ละข้อคำถามแล้ว พบว่า เจ้าหน้าที่ศูนย์ฝึกและอบรมฯ ทั้งหมด ร้อยละ 100.0 ทราบว่า วัตถุประสงค์ที่สำคัญของการฝึกอบรมในศูนย์ฝึกและอบรมฯ คือ การให้การศึกษา การสงเคราะห์ช่วยเหลือ และแก้ไขความประพฤติของเด็กและเยาวชนที่กระทำผิดให้กลับตนเป็นพลเมืองดี และทราบว่า การฝึกอบรมในศูนย์ฝึกและอบรมฯ มีการดูแล การให้ความปลอดภัย ให้การศึกษา ทักษะในการทำงาน เพื่อช่วยให้เด็กและเยาวชนมีบทบาทหน้าที่เป็นประโยชน์ต่อสังคม รวมทั้งเอาใจใส่ดูแล คุ้มครองความปลอดภัย และช่วยเหลือที่จำเป็นในด้านสังคม การศึกษา อาชีพ จิตใจ การบำบัดรักษาทางด้านร่างกายตามความต้องการ ร้อยละ 97.4 ทราบว่า ในศูนย์ฝึกและอบรมฯ มีการจัดการศึกษาวิชาสามัญ วิชาชีพ จริยศึกษา พลศึกษา การอบรมเกี่ยวกับระเบียบวินัย สันทนาการ พัฒนาการ การใช้เวลาว่างให้เป็นประโยชน์

การประกอบพิธีกรรมทางศาสนา การเสริมทักษะพิเศษ การเปิดโอกาสให้มีการติดต่อกับชุมชน สังคม มีการเตรียมความพร้อมก่อนปล่อย มีการติดตาม ดูแล และมีการสงเคราะห์ภายหลังปล่อย อย่างเหมาะสมเพียงพอและมีประสิทธิภาพ ร้อยละ 89.5 ทราบว่า เด็กและเยาวชนจะได้รับการเตรียมความพร้อมและได้รับความช่วยเหลือในการกลับคืนสู่สังคม การดำเนินชีวิตในครอบครัว การเข้ารับการศึกษา การทำงานภายหลังได้รับการปล่อยออกจากศูนย์ฝึกและอบรมฯ ตลอดจน การจัดบริการสังคมในด้านต่าง ๆ ร้อยละ 81.6 ทราบว่า ศูนย์ฝึกและอบรมฯ เป็นสถานที่ที่มีลักษณะเฉพาะ ที่ให้การดูแล มีการบำบัด แก้ไข พื้นฟูเป็นพิเศษตามความต้องการและความจำเป็น ของเด็กและเยาวชน และมีการจัดเตรียมแผนการบำบัด แก้ไข เป็นรายบุคคล และร้อยละ 78.9 ทราบว่า เมื่อเด็กและเยาวชนเข้ามาอยู่ในศูนย์ฝึกและอบรมฯ จะได้รับการจำแนกประเภทและ กำหนดสถานที่อยู่ของเด็กและเยาวชนที่เหมาะสมมากที่สุด

และจากผลการศึกษา พบว่า เจ้าหน้าที่ศูนย์ฝึกและอบรมฯ ร้อยละ 57.9 ไม่ทราบว่า เมื่อเด็กและเยาวชนได้รับการปล่อยตัวจากศูนย์ฝึกและอบรมฯ เด็กและเยาวชนจะได้รับการช่วยเหลือและดูแลอย่างไรใกล้ชิดและเหมาะสมจากเจ้าหน้าที่

ตอนที่ 3 เนื้อหาเกี่ยวกับทัศนคติต่อการฝึกอบรมในศูนย์ฝึกและอบรมฯ

ตารางที่ 4.22

ทัศนคติต่อการฝึกอบรมในศูนย์ฝึกและอบรมฯ
ของกลุ่มประชากรที่เป็นเจ้าหน้าที่
ศูนย์ฝึกและอบรมฯ

ข้อความ	5	4	3	2	1	\bar{X}	S.D.	แปล ผล
	จำนวน (ร้อยละ)	จำนวน (ร้อยละ)	จำนวน (ร้อยละ)	จำนวน (ร้อยละ)	จำนวน (ร้อยละ)			
1. การฝึกอบรมควรจัด การศึกษาสายวิชาชีพ หลายสาขาเพื่อให้เด็กและ เยาวชนเลือกเรียนตาม ความสนใจ ความถนัด และตรงตามความต้องการ ของตลาดแรงงาน	13 (34.2)	22 (57.9)	3 (7.9)	0	0	4.26	.601	เห็น ด้วย อย่าง ยิ่ง
2. การฝึกอบรมควรจัด การศึกษาสายสามัญให้ เด็กและเยาวชนอย่าง เพียงพอ	10 (26.3)	23 (60.5)	5 (13.2)	0	0	4.13	.623	เห็น ด้วย
3. การปฏิบัติต่อเด็กและ เยาวชนที่กระทำความผิด ควรมุ่งเน้นการบำบัดแก้ไข ฟื้นฟูเป็นหลัก	10 (26.3)	21 (55.3)	7 (18.4)	0	0	4.08	.673	เห็น ด้วย

ตารางที่ 4.22 (ต่อ)

ข้อความ	5	4	3	2	1	\bar{X}	S.D.	แปล ผล
	จำนวน (ร้อยละ)	จำนวน (ร้อยละ)	จำนวน (ร้อยละ)	จำนวน (ร้อยละ)	จำนวน (ร้อยละ)			
4. การฝึกอบรมด้านศีลธรรม และจริยธรรมแก่เด็กและ เยาวชนช่วยฟื้นฟูสภาพ จิตใจ และทำให้เกิด ความรู้สึกนึกคิดที่จะกลับ ตนเป็นพลเมืองดี	8 (21.1)	24 (63.2)	6 (15.8)	0	0	4.05	.613	เห็น ด้วย
5. ช่องทางที่เข้ารับการ ฝึกอบรมภายในศูนย์ฝึก และอบรมฯ ควรเปิด โอกาสให้เด็กและเยาวชน ได้รับรู้ข่าวสารภายนอกได้ อย่างเต็มที่	7 (18.4)	26 (68.4)	5 (13.2)	0	0	4.05	.567	เห็น ด้วย
6. การเลือนลดชั้นเด็กและ เยาวชนช่วยจูงใจให้เด็ก และเยาวชนประพฤติตัว อยู่ในระเบียบวินัย	8 (21.1)	18 (47.4)	11 (28.9)	1 (2.6)	0	3.87	.777	เห็น ด้วย
7. การกำหนดตารางเวลา กิจกรรมประจำวันของเด็ก และเยาวชนมีความ เหมาะสม	5 (13.2)	19 (50.0)	11 (28.9)	3 (7.9)	0	3.68	.809	เห็น ด้วย

ตารางที่ 4.22 (ต่อ)

ข้อความ	5	4	3	2	1	\bar{X}	S.D.	แปล ผล
	จำนวน (ร้อยละ)	จำนวน (ร้อยละ)	จำนวน (ร้อยละ)	จำนวน (ร้อยละ)	จำนวน (ร้อยละ)			
8. สภาพความเป็นอยู่ในศูนย์ ฝึกและอบรมฯ เชื้อต่อการ บำบัดแก้ไขฟื้นฟูพฤติกรรม เด็กและเยาวชนที่กระทำ ผิด	6 (15.8)	12 (31.6)	16 (42.1)	4 (10.5)		3.53	.893	เห็น ด้วย
<u>ค่าเฉลี่ยรวม</u>						3.96	.690	เห็น ด้วย

จากตารางที่ 4.22 ผลการศึกษาพบว่า ค่าเฉลี่ยรวมของทัศนคติต่อการฝึกอบรมในศูนย์ฝึกและอบรมฯ ของกลุ่มประชากรที่เป็นเจ้าหน้าที่ศูนย์ฝึกและอบรมฯ มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.96 แสดงว่า เจ้าหน้าที่ศูนย์ฝึกและอบรมฯ มีทัศนคติอยู่ในระดับเห็นด้วยต่อการฝึกอบรมในศูนย์ฝึกและอบรมฯ ว่ามีความเหมาะสม

เมื่อพิจารณาในรายละเอียดแต่ละข้อคำถามแล้ว พบว่า เจ้าหน้าที่ศูนย์ฝึกและอบรมฯ มีทัศนคติอยู่ในระดับเห็นด้วยอย่างยิ่ง ในประเด็นที่ว่า การฝึกอบรมควรจัดการศึกษาสายวิชาชีพหลายสาขาเพื่อให้เด็กและเยาวชนเลือกเรียนตามความสนใจ ความถนัด และตรงตามความต้องการของตลาดแรงงาน ($\bar{X}=4.26$)

และผลการศึกษา พบว่า เจ้าหน้าที่ศูนย์ฝึกและอบรมฯ มีทัศนคติอยู่ในระดับเห็นด้วย ในประเด็นดังต่อไปนี้ การฝึกอบรมควรจัดการศึกษาสามัญให้เด็กและเยาวชนอย่างเพียงพอ ($\bar{X}=4.13$) การปฏิบัติต่อเด็กและเยาวชนที่กระทำผิดควรมุ่งเน้นการบำบัดแก้ไขฟื้นฟูเป็นหลัก ($\bar{X}=4.08$) การฝึกอบรมด้านศีลธรรมและจริยธรรมแก่เด็กและเยาวชนช่วยฟื้นฟูสภาพจิตใจ และทำให้เกิดความรู้สึกนึกคิดที่จะกลับตนเป็นพลเมืองดี ($\bar{X}=4.05$) ระยะเวลาที่เข้ารับการฝึกอบรมภายในศูนย์ฝึกและอบรมฯ ควรเปิดโอกาสให้เด็กและเยาวชนได้รับรู้ข่าวสารภายนอกได้อย่างเต็มที่ ($\bar{X}=4.05$) การเลื่อนลดชั้นเด็กและเยาวชนช่วยจูงใจให้เด็กและเยาวชนประพฤติตัวอยู่ในระเบียบวินัย ($\bar{X}=3.87$) การกำหนดตารางเวลากิจกรรมประจำวันของเด็กและเยาวชนมีความ

เหมาะสม ($\bar{X}=3.68$) และสภาพความเป็นอยู่ในศูนย์ฝึกและอบรมฯ เอื้อต่อการบำบัดแก้ไขฟื้นฟู พฤติกรรมเด็กและเยาวชนที่กระทำผิด ($\bar{X}=3.53$)

ตอนที่ 4 เนื้อหาเกี่ยวกับทัศนคติในเรื่องความสำคัญของครอบครัวที่มีต่อการฝึกอบรม ในศูนย์ฝึกและอบรมฯ

ตารางที่ 4.23

ทัศนคติในเรื่องความสำคัญของครอบครัวที่มีต่อการฝึกอบรม

ในศูนย์ฝึกและอบรมฯ ของกลุ่มประชากรที่เป็น

เจ้าหน้าที่ศูนย์ฝึกและอบรมฯ

ข้อความ	5	4	3	2	1	\bar{X}	S.D.	แปล ผล
	จำนวน (ร้อยละ)	จำนวน (ร้อยละ)	จำนวน (ร้อยละ)	จำนวน (ร้อยละ)	จำนวน (ร้อยละ)			
1. ครอบครัวควรที่จะมาร่วมกิจกรรมต่าง ๆ ที่ทางศูนย์ฝึกและอบรมฯ จัดขึ้น	13 (34.2)	24 (63.2)	1 (2.6)	0	0	4.32	.525	เห็น ด้วย อย่าง ยิ่ง
2. ครอบครัวมีส่วนสำคัญที่ทำให้เด็กและเยาวชนเกิดแรงจูงใจในการปรับเปลี่ยนพฤติกรรมในทางที่ดีขึ้น	12 (31.6)	25 (65.8)	1 (2.6)	0	0	4.29	.515	เห็น ด้วย อย่าง ยิ่ง
3. เมื่อครอบครัวได้เข้ามาร่วมกิจกรรมกับเด็กและเยาวชน ทำให้เด็กและเยาวชนเกิดความเข้าใจทัศนคติ ความรู้สึกในทางที่ดีกับครอบครัวมากขึ้น	11 (28.9)	23 (60.5)	4 (10.5)	0	0	4.18	.609	เห็น ด้วย

ตารางที่ 4.23 (ต่อ)

ข้อความ	5	4	3	2	1	\bar{X}	S.D.	แปล ผล
	จำนวน (ร้อยละ)	จำนวน (ร้อยละ)	จำนวน (ร้อยละ)	จำนวน (ร้อยละ)	จำนวน (ร้อยละ)			
4 .เวลาที่ครอบครัวมาเยี่ยม และทำกิจกรรมร่วมกับเด็ก และเยาวชนที่ศูนย์ฝึกและ อบรมฯ ทำให้เด็กและ เยาวชนเกิดความรู้สึกว่า ตัวเองมีคุณค่าสำหรับ ครอบครัว	10 (26.3)	25 (65.8)	2 (5.3)	1 (2.6)	0	4.16	.638	เห็น ด้วย
5. เมื่อครอบครัวได้เข้ามาร่วม กิจกรรมกับเด็กและ เยาวชน ทำให้ครอบครัว เกิดความเข้าใจ ทศนคติ ความรู้สึกในทางที่ดีกับเด็ก และเยาวชนมากขึ้น	10 (26.3)	23 (60.5)	5 (13.2)	0	0	4.13	.623	เห็น ด้วย
5. การที่ครอบครัวเข้ามาร่วม ทำกิจกรรมต่าง ๆ กับเด็ก และเยาวชน ไม่ก่อให้เกิด ผลดีใด ๆ กับเด็กและ เยาวชน*	10 (26.3)	20 (52.6)	5 (13.2)	3 (7.9)	0	3.97	.854	เห็น ด้วย

ตารางที่ 4.23 (ต่อ)

ข้อความ	5	4	3	2	1	\bar{X}	S.D.	แปล ผล
	จำนวน (ร้อยละ)	จำนวน (ร้อยละ)	จำนวน (ร้อยละ)	จำนวน (ร้อยละ)	จำนวน (ร้อยละ)			
7. การที่ครอบครัวต้องมาร่วม กิจกรรมต่าง ๆ ที่ทางศูนย์ ฝึกและอบรมฯ จัดขึ้น ก่อให้เกิดความยุ่งยากและ เป็นภาระแก่ท่านและ เจ้าหน้าที่ในการจัดการ*	8 (21.1)	13 (34.2)	11 (28.9)	6 (15.8)	0	3.61	1.001	เห็น ด้วย
<u>ค่าเฉลี่ยรวม</u>						4.09	.682	เห็น ด้วย

*ข้อความเชิงลบ

จากตารางที่ 4.23 ผลการศึกษาพบว่า ค่าเฉลี่ยรวมของทัศนคติในเรื่องความสำคัญของครอบครัวที่มีต่อการฝึกอบรมในศูนย์ฝึกและอบรมฯ ของกลุ่มประชากรที่เป็นเจ้าหน้าที่ศูนย์ฝึกและอบรมฯ มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.09 แสดงว่า เจ้าหน้าที่ศูนย์ฝึกและอบรมฯ มีทัศนคติอยู่ในระดับเห็นด้วยว่าครอบครัวมีความสำคัญต่อการฝึกอบรมในศูนย์ฝึกและอบรมฯ

เมื่อพิจารณาในรายละเอียดแต่ละข้อความแล้ว พบว่า เจ้าหน้าที่ศูนย์ฝึกและอบรมฯ มีทัศนคติอยู่ในระดับเห็นด้วยอย่างยิ่ง ในประเด็นดังต่อไปนี้ ครอบครัวควรที่จะมาร่วมกิจกรรมต่าง ๆ ที่ทางศูนย์ฝึกและอบรมฯ จัดขึ้น ($\bar{X}=4.32$) และครอบครัวมีส่วนสำคัญที่ทำให้เด็กและเยาวชนเกิดแรงจูงใจในการปรับเปลี่ยนพฤติกรรมในทางที่ดีขึ้น ($\bar{X}=4.29$)

และจากผลการศึกษา พบว่า เจ้าหน้าที่ศูนย์ฝึกและอบรมฯ มีทัศนคติอยู่ในระดับเห็นด้วยในประเด็นดังต่อไปนี้ เมื่อครอบครัวได้เข้ามาร่วมกิจกรรมกับเด็กและเยาวชน ทำให้เด็กและเยาวชนเกิดความเข้าใจ ทัศนคติ ความรู้สึกในทางที่ดีกับครอบครัวมากขึ้น ($\bar{X}=4.18$) เวลาที่ครอบครัวมาเยี่ยมและทำกิจกรรมร่วมกับเด็กและเยาวชนที่ศูนย์ฝึกและอบรมฯ ทำให้เด็กและเยาวชนเกิดความรู้สึกว่าตัวเองมีคุณค่าสำหรับครอบครัว ($\bar{X}=4.16$) และเมื่อครอบครัวได้เข้ามาร่วมกิจกรรมกับเด็กและเยาวชน ทำให้ครอบครัวเกิดความเข้าใจ ทัศนคติ ความรู้สึกในทางที่ดีกับเด็กและเยาวชนมากขึ้น ($\bar{X}=4.13$)

โดยมีเจ้าหน้าที่ศูนย์ฝึกและอบรมฯ มีทัศนะอยู่ในระดับไม่เห็นด้วย ในประเด็นดังต่อไปนี้ การที่ครอบครัวเข้ามาร่วมทำกิจกรรมต่าง ๆ กับเด็กและเยาวชน ไม่ก่อให้เกิดผลดีใด ๆ กับเด็กและเยาวชน ($\bar{X}=3.97$) แสดงว่า เจ้าหน้าที่ศูนย์ฝึกและอบรมฯ เห็นด้วยว่าการที่ครอบครัวมาร่วมทำกิจกรรมต่าง ๆ กับเด็กและเยาวชน ก่อให้เกิดผลดีกับเด็กและเยาวชน และการที่ครอบครัวต้องมาร่วมกิจกรรมต่าง ๆ ที่ทางศูนย์ฝึกและอบรมฯ จัดขึ้น ก่อให้เกิดความยุ่งยากและเป็นภาระแก่ตนและเจ้าหน้าที่ในการจัดการ ($\bar{X}=3.61$) แสดงว่า เจ้าหน้าที่ศูนย์ฝึกและอบรมฯ เห็นด้วยว่า การที่ครอบครัวต้องมาร่วมกิจกรรมต่าง ๆ ที่ทางศูนย์ฝึกและอบรมฯ จัดขึ้น ไม่ก่อให้เกิดความยุ่งยากและไม่เป็นภาระแก่ตนและเจ้าหน้าที่ในการจัดการ

สรุปผลการเก็บแบบสอบถาม

ตารางที่ 4.24

สรุปผลการเก็บแบบสอบถามจากกลุ่มประชากรที่ใช้
ในการศึกษา 3 กลุ่ม ต่อประเด็นต่าง ๆ

	ผลการเก็บแบบสอบถาม			
	ความเข้าใจเกี่ยวกับ การฝึกอบรม	ทัศนะ ต่อสัมพันธภาพ ในครอบครัว	ทัศนะต่อ การฝึกอบรม ในศูนย์ฝึก และอบรมฯ	ทัศนะในเรื่อง ความสำคัญของ ครอบครัวในการ ฝึกอบรมในศูนย์ ฝึกและอบรมฯ
1. เด็กและ เยาวชน	มีความเข้าใจ เกี่ยวกับการ ฝึกอบรมอยู่ใน ระดับสูง	มีทัศนะที่ดีต่อ สัมพันธภาพใน ครอบครัวอยู่ใน ระดับมาก	เห็นด้วยต่อการ ฝึกอบรมในศูนย์ ฝึกและอบรมฯ ว่า มีความเหมาะสม	เห็นด้วยว่า ครอบครัวมี ความสำคัญต่อ การฝึกอบรมใน ศูนย์ฝึกและ อบรมฯ

ตารางที่ 4.24 (ต่อ)

	ผลการเก็บแบบสอบถาม			
	ความเข้าใจเกี่ยวกับ การฝึกอบรม	ทัศนะ ต่อสัมพันธภาพ ในครอบครัว	ทัศนะต่อ การฝึกอบรม ในศูนย์ฝึก และอบรมฯ	ทัศนะในเรื่อง ความสำคัญของ ครอบครัวในการ ฝึกอบรมในศูนย์ ฝึกและอบรมฯ
2. ครอบครัว ของเด็กและ เยาวชน	มีความเข้าใจ เกี่ยวกับการ ฝึกอบรมอยู่ใน ระดับสูง	มีทัศนะที่ดีต่อ สัมพันธภาพใน ครอบครัว อยู่ในระดับมาก	เห็นด้วยอย่างยิ่ง ต่อการฝึกอบรม ในศูนย์ฝึกและ อบรมฯ ว่ามีความ เหมาะสม	เห็นด้วยอย่างยิ่ง ว่าครอบครัวมี ความสำคัญต่อ การฝึกอบรมใน ศูนย์ฝึกและ อบรมฯ
3. เจ้าหน้าที่ ศูนย์ฝึกและ อบรมฯ	มีความเข้าใจ เกี่ยวกับการ ฝึกอบรมอยู่ใน ระดับสูง	-	เห็นด้วยต่อการ ฝึกอบรมในศูนย์ ฝึกและอบรมฯ ว่า มีความเหมาะสม	เห็นด้วยว่า ครอบครัวมี ความสำคัญต่อ การฝึกอบรมใน ศูนย์ฝึกและ อบรมฯ

จากตารางที่ 4.24 สรุปผลการเก็บแบบสอบถามจากกลุ่มประชากรที่ใช้ในการศึกษา 3 กลุ่มต่อประเด็นต่าง ๆ ปรากฏผลดังต่อไปนี้

1. ความเข้าใจเกี่ยวกับการฝึกอบรม ทำการเก็บข้อมูลจากประชากรทั้ง 3 กลุ่ม ได้แก่ กลุ่มประชากรที่เป็นเด็กและเยาวชน ครอบครัวของเด็กและเยาวชน และเจ้าหน้าที่ศูนย์ฝึกและอบรมฯ พบว่า ประชากรทั้ง 3 กลุ่มมีความเข้าใจเกี่ยวกับการฝึกอบรมอยู่ในระดับสูง
2. ทัศนะต่อสัมพันธภาพในครอบครัว ทำการเก็บข้อมูลจากประชากร 2 กลุ่ม ได้แก่ กลุ่มประชากรที่เป็นเด็กและเยาวชน และครอบครัวของเด็กและเยาวชน พบว่า ประชากรทั้ง 2 กลุ่มมีทัศนะที่ดีต่อสัมพันธภาพในครอบครัวอยู่ในระดับมาก

3. ทัศนคติต่อการฝึกอบรมในศูนย์ฝึกและอบรมฯ ทำการเก็บข้อมูลจากประชากร 3 จำนวนกลุ่ม ได้แก่ กลุ่มประชากรที่เป็นเด็กและเยาวชน ครอบครัวของเด็กและเยาวชน และเจ้าหน้าที่ศูนย์ฝึกและอบรมฯ พบว่า เด็กและเยาวชน และเจ้าหน้าที่ศูนย์ฝึกและอบรมฯ มีทัศนคติอยู่ในระดับเห็นด้วยต่อการฝึกอบรมในศูนย์ฝึกและอบรมฯ ว่ามีความเหมาะสม ขณะที่ครอบครัวของเด็กและเยาวชนมีทัศนคติอยู่ในระดับเห็นด้วยอย่างยิ่งต่อการฝึกอบรมในศูนย์ฝึกและอบรมฯ ว่ามีความเหมาะสม

4. ทัศนคติในเรื่องความสำคัญของครอบครัวที่มีต่อการฝึกอบรมในศูนย์ฝึกและอบรมฯ ทำการเก็บข้อมูลจากประชากรทั้ง 3 กลุ่ม ได้แก่ กลุ่มประชากรที่เป็นเด็กและเยาวชน ครอบครัวของเด็กและเยาวชน และเจ้าหน้าที่ศูนย์ฝึกและอบรมฯ พบว่า เด็กและเยาวชน และเจ้าหน้าที่ศูนย์ฝึกและอบรมฯ มีทัศนคติอยู่ในระดับเห็นด้วยว่าครอบครัวมีความสำคัญต่อการฝึกอบรมในศูนย์ฝึกและอบรมฯ ขณะที่ครอบครัวของเด็กและเยาวชนมีทัศนคติอยู่ในระดับเห็นด้วยอย่างยิ่งว่าครอบครัวมีความสำคัญต่อการฝึกอบรมในศูนย์ฝึกและอบรมฯ

จากผลการเก็บข้อมูลจากประชากรทั้ง 3 กลุ่ม โดยการใช้แบบสอบถามเป็นเครื่องมือสามารถสรุปผลได้ว่า การฝึกอบรมในศูนย์ฝึกและอบรมฯ มีความสำคัญในการปรับเปลี่ยนพฤติกรรมให้เด็กและเยาวชนกลับตัวเป็นพลเมืองดีของสังคม รวมทั้งปัจจัยด้านครอบครัวก็เป็นส่วนสำคัญยิ่งต่อการปรับเปลี่ยนพฤติกรรมของเด็กและเยาวชนด้วย ทั้งนี้เนื่องจาก สาเหตุการกระทำผิดของเด็กและเยาวชนถึงแม้ไม่ได้มีสาเหตุหลักมาจากครอบครัวก็ตาม แต่ปัจจัยทางด้านครอบครัวก็เป็นปัจจัยที่ส่งเสริมและสนับสนุนให้เด็กและเยาวชนกระทำผิดขึ้น เนื่องจากปัญหาสัมพันธภาพภายในครอบครัวของเด็กและเยาวชนนั่นเอง ซึ่งเมื่อความสัมพันธ์ระหว่างเด็กและเยาวชนกับครอบครัวไม่ดี ก็จะส่งผลให้เด็กและเยาวชนเหล่านั้นออกจากบ้านไปคบกับกลุ่มเพื่อน และอาจมีความประพฤติไปในทางที่ไม่เหมาะสม เสียหายได้

ดังนั้น การแก้ปัญหาเรื่องเด็กและเยาวชนกระทำผิดนั้น จึงจำเป็นต้องอย่างยิ่งที่จะต้องได้รับความร่วมมือจากครอบครัวในการฝึกอบรมเด็กและเยาวชนร่วมกับทางศูนย์ฝึกและอบรมฯ ทั้งนี้เพื่อที่จะทราบถึงสภาพปัญหาภายในครอบครัวของเด็กและเยาวชนที่ทำให้เด็กและเยาวชนกระทำผิด รวมทั้งทราบถึงสาเหตุของปัญหาการกระทำผิดของเด็กและเยาวชนที่แท้จริง เพื่อประโยชน์ในการวางแผนการฝึกอบรม เพื่อให้การบำบัดฟื้นฟู แก้ไข และพัฒนาเด็กและเยาวชนเป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพมากที่สุด

แต่เมื่อพิจารณาถึงโครงการที่เกี่ยวข้องกับการส่งเสริม สนับสนุน ความสัมพันธ์ระหว่างเด็กและเยาวชนกับครอบครัวที่ศูนย์ฝึกและอบรมฯ ได้ดำเนินการอยู่นั้น จะพบว่า มีเพียงโครงการ

ครอบครัวสัมพันธ์ โครงการเดี่ยวเท่านั้นที่ได้ดำเนินการอยู่ นอกจากนั้น จะเป็นเพียงโครงการที่ส่งเสริม สนับสนุนให้ครอบครัวเข้ามามีส่วนร่วมในวันสำคัญของชาติ หรือวันสำคัญทางศาสนา เท่านั้น โดยมีได้มีวัตถุประสงค์หลักเพื่อการบำบัดฟื้นฟูอย่างแท้จริง

เมื่อนำผลการศึกษามาพิจารณาร่วมกับโครงการที่ศูนย์ฝึกและอบรมฯ ได้ดำเนินการอยู่นั้น ผู้ศึกษาจึงเห็นควรทำการศึกษาเพื่อแสวงหารูปแบบที่เหมาะสมในการให้ครอบครัวเข้ามามีส่วนร่วมในการฝึกอบรม ทั้งนี้เพื่อให้ครอบครัวเข้ามามีส่วนร่วมในการฝึกอบรมเด็กและเยาวชนในศูนย์ฝึกและอบรมฯ อย่างเหมาะสม เพื่อให้การบำบัดฟื้นฟูเป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพและยั่งยืน ทั้งนี้เนื่องจาก เมื่อเด็กและเยาวชนได้รับการปล่อยตัวออกจากศูนย์ฝึกและอบรมฯ แล้ว เด็กและเยาวชนเหล่านั้นก็ต้องกลับไปอาศัยอยู่กับครอบครัวเช่นเดิม

ผู้ศึกษาจึงได้ออกแบบสัมภาษณ์เพื่อทำการสัมภาษณ์ผู้ปฏิบัติงาน นักวิชาการ และผู้ทรงคุณวุฒิที่มีความรู้ ความเชี่ยวชาญด้านการฝึกอบรมเด็กและเยาวชนที่กระทำผิดในประเด็นเกี่ยวกับรูปแบบการให้ครอบครัวเข้ามามีส่วนร่วมในการฝึกอบรมเด็กและเยาวชนในศูนย์ฝึกและอบรมฯ ซึ่งผู้ศึกษาได้นำเสนอผลการสัมภาษณ์ไว้ในหัวข้อต่อไป

ส่วนที่ 2 ผลการสัมภาษณ์

1. รายชื่อและข้อมูลส่วนบุคคลของกลุ่มประชากรผู้ให้สัมภาษณ์

ผู้ศึกษาได้ทำการสัมภาษณ์เชิงลึกเพื่อศึกษาทัศนคติของกลุ่มประชากรที่ใช้ในการศึกษา รวมทั้งสิ้น จำนวน 6 ท่าน โดยมีรายชื่อผู้ให้สัมภาษณ์ ดังนี้

ตารางที่ 4.25

รายชื่อและข้อมูลส่วนบุคคลของกลุ่มประชากรผู้ให้สัมภาษณ์

กรณีสัมภาษณ์ที่	ตำแหน่ง
1. ศาสตราจารย์ (พิเศษ) จรัญ ภัคดีธนากุล	ปลัดกระทรวงยุติธรรม
2. นายไพศาล วิเชียรเกื้อ	อธิบดี กรมพินิจและคุ้มครองเด็กและเยาวชน
3. นายอภาพงศ์ กฤตเวทิน	ผู้อำนวยการ สำนักงานพัฒนาระบบงานยุติธรรมเด็กและเยาวชน
4. นางสาวนันทน์ช อุบริรัตน์	ผู้อำนวยการ ศูนย์ฝึกและอบรมเด็กและเยาวชนชายบ้านมุทิตา
5. นางสาวดวงพร อุกฤษณ์	หัวหน้ากลุ่มพัฒนาระบบงานสังคมสงเคราะห์ นักสังคมสงเคราะห์ 8ว หัวหน้ากลุ่มพัฒนาระบบงานสังคมสงเคราะห์ กรมพินิจและคุ้มครองเด็กและเยาวชน
6. นายยุทธศักดิ์ รุ่งเรืองนรา	นักสังคมสงเคราะห์ 4 ศูนย์ฝึกและอบรมเด็กและเยาวชนชายบ้านมุทิตา

2. ทักษะต่อรูปแบบที่เหมาะสมในการให้ครอบครัวเข้ามามีส่วนร่วมในการฝึกอบรมเด็กและเยาวชนที่กระทำผิดในศูนย์ฝึกและอบรมฯ

การศึกษาเรื่อง “การมีส่วนร่วมของครอบครัวในการฝึกอบรมเด็กและเยาวชนที่กระทำผิดในศูนย์ฝึกและอบรมเด็กและเยาวชนชายบ้านมุทิตา” ผู้ศึกษาได้ทำการสัมภาษณ์เชิงลึกโดยวิธีการสัมภาษณ์ด้วยตนเองตามข้อคำถามในประเด็นต่าง ๆ ตามแบบสัมภาษณ์ที่ผู้ศึกษาสร้างขึ้นเพื่อเป็นกรอบแนวทางในการศึกษาทักษะของประชากรที่ใช้ในการศึกษา จำนวนทั้งสิ้น 6 ท่าน ซึ่งผู้ให้สัมภาษณ์ได้ตอบอย่างครบถ้วนในทุกประเด็นคำถาม ทั้งนี้ ผู้ศึกษาได้ทำการสรุปทักษะของผู้ให้สัมภาษณ์ออกเป็น 3 ประเด็น ดังนี้

ประเด็นที่ 1 ทักษะต่อการให้ครอบครัวเข้ามามีส่วนร่วมในการฝึกและอบรมเด็กและเยาวชนในศูนย์ฝึกและอบรมฯ

ประเด็นที่ 2 ทักษะต่อรูปแบบการให้ครอบครัวเข้ามามีส่วนร่วมในการฝึกอบรมเด็กและเยาวชนในศูนย์ฝึกและอบรมฯ

ประเด็นที่ 3 ปัญหาอุปสรรคในการให้ครอบครัวเข้ามามีส่วนร่วมในการฝึกอบรมเด็กและเยาวชนในศูนย์ฝึกและอบรมฯ

ประเด็นที่ 1 ทักษะต่อกรให้ครอบครัวเข้ามามีส่วนร่วมในการฝึกและอบรมเด็กและเยาวชนในศูนย์ฝึกและอบรมฯ

ตารางที่ 4.26

ทักษะต่อกรให้ครอบครัวเข้ามามีส่วนร่วมในการฝึกอบรม
เด็กและเยาวชนในศูนย์ฝึกและอบรมฯ

กรณี สัมภาษณ์ที่	ทักษะของผู้ให้สัมภาษณ์
1	<p>การให้ครอบครัวเข้ามามีส่วนร่วมในการฝึกอบรมเด็กและเยาวชนในศูนย์ฝึกและอบรมฯ ถือเป็นสิ่งที่ดีและเหมาะสมอย่างยิ่ง เนื่องจากจะช่วยให้ความสัมพันธ์ระหว่างครอบครัวกับเด็กและเยาวชนจะได้รับการเยียวยา แก้ไข และพัฒนาไปในแนวทางที่ดีขึ้น</p> <p>นอกจากนั้น การที่เด็กและเยาวชนกระทำผิด ส่วนใหญ่เด็กและเยาวชนมักจะมีปัญหาด้านครอบครัว สภาพครอบครัวยังอ่อนแอจึงทำให้การอบรม เลี้ยงดูเด็กและเยาวชนไม่เหมาะสม และก่อให้เกิดปัญหาต่อเด็กและเยาวชนได้</p> <p>ปัจจุบัน การให้ครอบครัวเข้ามามีส่วนร่วมในการฝึกอบรมในศูนย์ฝึกและอบรมฯ นั้น มีการดำเนินการอยู่แต่ค่อนข้างที่จะน้อย จึงเป็นเรื่องที่จำเป็นที่ศูนย์ฝึกและอบรมฯ จะต้องพยายามดำเนินการต่างๆ เพื่อเป็นการส่งเสริม สนับสนุนให้ครอบครัวเข้ามามีส่วนร่วมให้เพิ่มมากยิ่งขึ้น</p>
2	<p>การให้ครอบครัวเข้ามามีส่วนร่วมในการฝึกอบรมเด็กและเยาวชนในศูนย์ฝึกและอบรมฯ จะช่วยทำให้เด็กและเยาวชนเกิดความรู้สึกอบอุ่นใจ ผ่อนคลาย และความคิดที่จะหลบหนีก็จะลดน้อยลงด้วย แต่ทั้งนี้ ในการดำเนินการอาจจะมีข้อจำกัดในเรื่องต่าง ๆ ดังนี้ (1) ข้อจำกัดด้านสถานที่ในการจัดกิจกรรมที่ไม่เหมาะสม คับแคบ หรืออยู่ในสภาพที่ทรุดโทรม (2) ข้อจำกัดด้านวัฒนธรรมและภาษาที่แตกต่างกันของแต่ละพื้นที่ที่ศูนย์ฝึกและอบรมฯ ตั้งอยู่ เช่น บางพื้นที่การกระทำผิดของเด็กและเยาวชนก็ยังไม่สามารถที่จะเปิดเผยให้บุคคลอื่น ๆ ทราบได้ เนื่องจากยังไม่ยอมรับในเรื่องของการกระทำผิด และในกรณีที่ครอบครัวใช้ภาษาถิ่นกับเด็กและเยาวชน เจ้าหน้าที่อาจจะไม่เข้าใจว่ามีการสนทนากันในเรื่องอะไร</p>

ตารางที่ 4.26 (ต่อ)

กรณี สัมภาษณ์ ที่	ทัศนะของผู้ให้สัมภาษณ์
2 (ต่อ)	<p>และอย่างไร (3) ข้อจำกัดด้านเพศและการมีปฏิสัมพันธ์ระหว่างกัน เนื่องจากศูนย์ฝึกและอบรมฯ แต่ละแห่ง จะมีการแยกตามเพศ การให้ครอบครัวเข้าศูนย์ฝึกและอบรมฯ ก็จะทำให้มีครอบครัวที่เป็นผู้ชายเข้าไปในศูนย์ฝึกและอบรมเด็กและเยาวชนหญิง ในขณะที่เดียวกัน ก็จะมีครอบครัวที่เป็นผู้หญิงเข้าไปในศูนย์ฝึกและอบรมเด็กและเยาวชนหญิง ก็อาจจะเป็นข้อจำกัดได้ในการดำเนินกิจกรรมบางอย่าง (4) ข้อจำกัดด้านเวลาที่ไม่สอดคล้องกันระหว่างศูนย์ฝึกและอบรมฯ กับครอบครัวในการดำเนินกิจกรรม</p>
3	<p>การให้ครอบครัวเข้ามามีส่วนร่วมในการฝึกอบรมเด็กและเยาวชนในศูนย์ฝึกและอบรมฯ ถือเป็นประโยชน์อย่างมากต่อการบำบัดฟื้นฟูเด็กและเยาวชน เนื่องจากเป็นการเปิดโอกาสให้ครอบครัวได้รับรู้ถึงสภาพปัญหาเด็กและเยาวชนว่า การที่เด็กและเยาวชนกระทำผิดนั้น แท้จริงแล้วมีสาเหตุมาจากอะไร ครอบครัวเองก็จะรับรู้ว่าตนเองมีส่วนทำให้เด็กและเยาวชนกระทำผิดหรือไม่ และการที่ครอบครัวเข้ามามีส่วนร่วมในการฝึกอบรม จะทำให้เด็กเกิดความอบอุ่นมากขึ้น เพราะส่วนใหญ่ของเด็กและเยาวชนที่กระทำผิดนั้น จะพบว่า สภาพครอบครัวไม่อบอุ่น แยกแยก และมีปัญหาด้านความสัมพันธ์ภายในครอบครัว</p> <p>หากครอบครัวเข้ามามีส่วนร่วมในการฝึกอบรม เด็กและเยาวชนเองก็จะตระหนักถึงความรักที่ตนมีต่อครอบครัวมากยิ่งขึ้น เนื่องจาก เวลาที่ตกทุกข์ได้ยาก เด็กและเยาวชนก็จะรู้สึกว่ามีใครช่วยเหลือตนได้นอกจากครอบครัว</p>

ตารางที่ 4.26 (ต่อ)

กรณี สัมภาษณ์ ที่	ทักษะของผู้ให้สัมภาษณ์
4	<p>การให้ครอบครัวเข้ามามีส่วนร่วมในการฝึกอบรมเด็กและเยาวชนในศูนย์ฝึกและอบรมฯ ทำให้ผู้ที่มีหน้าที่ในการบำบัดฟื้นฟูเด็กและเยาวชน ไม่ว่าจะเป็นนักสังคมสงเคราะห์ นักจิตวิทยา และเจ้าหน้าที่อื่น ๆ มีโอกาสที่จะได้พบครอบครัวของเด็กและเยาวชน ทำให้ทราบถึงข้อมูลและรายละเอียดต่าง ๆ เพิ่มเติมเกี่ยวกับเด็กและเยาวชน ตลอดจนทราบถึงลักษณะสัมพันธภาพภายในครอบครัวของเด็กและเยาวชน ทั้งนี้เพื่อนำข้อมูลต่าง ๆ มาดำเนินการวางแผนการดำเนินกิจกรรมร่วมกับครอบครัว โดยกิจกรรมนั้นจะมีทั้งกิจกรรมที่มีวัตถุประสงค์ที่เน้นการแก้ไขปัญหาสำหรับครอบครัวที่มีปัญหาด้านการดูแลเด็กและเยาวชน และกิจกรรมที่มุ่งเน้นการส่งเสริม สนับสนุนความสัมพันธ์ภายในครอบครัวสำหรับครอบครัวที่สามารถดูแลเด็กและเยาวชนได้เป็นอย่างดีอยู่แล้ว เพื่อให้เกิดการพัฒนาด้านความสัมพันธ์ระหว่างครอบครัวกับเด็กและเยาวชนที่ดีต่อไป</p>
5	<p>การให้ครอบครัวเข้ามามีส่วนร่วมในการฝึกอบรมเด็กและเยาวชนในศูนย์ฝึกและอบรมฯ เป็นการสร้างความเข้าใจ ความเห็นอกเห็นใจ ความไว้วางใจ การแสดงออกของความรัก ความห่วงใยที่ชัดเจนและเปิดเผยจริงใจของบุคคลในครอบครัว การใช้เวลาอยู่ร่วมกันอย่างมีคุณภาพ การสร้างความสมดุลระหว่างความเข้มงวดกับการปล่อยปละละเลย การได้มีโอกาสร่วมในการตัดสินใจ เป็นเรื่องที่ต้องมีการปรับเปลี่ยนและสร้างให้เกิดขึ้นกับครอบครัวของเด็กและเยาวชนเหล่านี้ ส่วนความหนักเบาหรือระดับการช่วยเหลือครอบครัวรวมทั้งเด็กและเยาวชนก็จะแตกต่างกันไปตามสภาพของความต้องการและความจำเป็นของแต่ละกรณี หากสามารถเปิดโอกาสให้ครอบครัวเข้ามามีส่วนร่วมสร้างกระบวนการเรียนรู้ที่จะใช้ชีวิตร่วมกันอย่างไม่ก่อให้เกิดปัญหาภัยกับเด็กและเยาวชนแล้ว ย่อมส่งผลเชิงบวกต่อการกลับไปใช้ชีวิตอยู่ร่วมกันภายหลังการปล่อยตัวของเด็กและเยาวชน</p>

ตารางที่ 4.26 (ต่อ)

กรณี สัมภาษณ์ ที่	ทัศนะของผู้ให้สัมภาษณ์
5 (ต่อ)	<p>ข้อจำกัดที่เห็นชัดเจนประเด็นหนึ่งคือองค์ความรู้เกี่ยวกับการปฏิบัติงานด้านครอบครัวของบุคลากรซึ่งยังไม่มี ความชำนาญหรือเชี่ยวชาญพอที่จะเรียกได้ว่าเป็นมืออาชีพในการทำงานด้านครอบครัวแบบเชิงลึก สามารถทำได้เพียงการให้คำแนะนำปรึกษา และกิจกรรมการสร้างความสัมพันธ์เบื้องต้นเท่านั้น นอกจากนี้มีข้อจำกัดในเรื่องจำนวนบุคลากรด้านการบำบัดไม่ได้สัดส่วนกับจำนวนเด็กและเยาวชนและครอบครัว อาคารสถานที่ของศูนย์ฝึกและอบรมฯ ไม่เอื้อต่อการจัดกิจกรรมที่หลากหลายรูปแบบ อีกประเด็น คือ สภาพปัญหาและความต้องการรวมทั้งการให้ความร่วมมือของบุคคลในครอบครัวและเด็กและเยาวชนแต่ละรายมีข้อจำกัดที่แตกต่างกัน</p>
6	<p>การให้ครอบครัวเข้ามามีส่วนร่วมในการฝึกอบรมเด็กและเยาวชนในศูนย์ฝึกและอบรมฯ ทำให้ครอบครัวกับเด็กและเยาวชนเกิดความเข้าใจ เห็นอกเห็นใจกันมากขึ้น เนื่องจากกิจกรรมที่ศูนย์ฝึกและอบรมฯ ได้จัดขึ้นนั้น มีวัตถุประสงค์เพื่อเสริมสร้างความสัมพันธ์ที่ดีภายในครอบครัว และส่งเสริมให้เกิดความรู้สึกผูกพันระหว่างกันมากขึ้น การแสดงออกถึงความรู้สึกบางอย่างครอบครัวเองก็ไม่เคยกระทำทำให้เด็กและเยาวชนได้รับรู้ถึงความรู้สึกนั้น เช่น การกอดเพื่อแสดงความรัก การพูดคุยแสดงความเป็นห่วงกัน เป็นต้น</p> <p>การที่ครอบครัวกับเด็กและเยาวชนได้มีเวลาทำกิจกรรมร่วมกันในขณะที่เด็กและเยาวชนเข้ารับการฝึกอบรมอยู่ในศูนย์ฝึกและอบรมฯ ยังช่วยทำให้เด็กและเยาวชนปรับเปลี่ยนทัศนะต่อครอบครัว ซึ่งจากเดิมเด็กและเยาวชนอาจจะไม่เข้าใจครอบครัวในหลาย ๆ สิ่ง หลาย ๆ อย่าง รวมทั้งครอบครัวเองก็ไม่เข้าใจในตัวเด็กและเยาวชนเช่นเดียวกัน แต่เมื่อได้ทำกิจกรรมร่วมกันแล้ว กิจกรรมจะเป็นเครื่องมือที่ช่วยให้ทั้งครอบครัว รวมทั้งเด็กและเยาวชนเกิดความรู้สึกที่ดีและเกิดความเข้าใจซึ่งกันและกัน</p>

จากตารางที่ 4.26 เป็นการศึกษาดังที่เสนอต่อการใช้ครอบครัวเข้ามามีส่วนร่วมในการฝึกอบรมเด็กและเยาวชนในศูนย์ฝึกและอบรมฯ ผลการศึกษาพบว่า ผู้ให้สัมภาษณ์ทุกท่านมีความเห็นด้วยว่าครอบครัวควรที่จะเข้ามามีส่วนร่วมในการฝึกอบรมเด็กและเยาวชนในศูนย์ฝึกและอบรมฯ เนื่องจาก การที่เด็กและเยาวชนกระทำผิดนั้น แม้ว่าสาเหตุหลักจะไม่ได้มาจากปัจจัยด้านครอบครัวก็ตาม แต่ก็ถือว่าปัจจัยด้านครอบครัวมีส่วนสำคัญในการส่งเสริมให้เด็กและเยาวชนกระทำผิดขึ้น ทั้งนี้เนื่องมาจาก ครอบครัวแตกแยก ครอบครัวไม่มีเวลาดูแล อบรม สั่งสอนเด็กและเยาวชน หรืออาจมีปัญหาด้านความสัมพันธ์ภายในครอบครัวระหว่างเด็กและเยาวชนกับสมาชิกอื่นๆ ภายในครอบครัว ส่งผลให้เด็กและเยาวชนหันไปใช้เวลาอยู่กับกลุ่มเพื่อนแทน และอาจจะชักชวนกันให้มีความประพฤติในทางที่เสียหาย หรือชักชวนกันกระทำผิดขึ้นได้

การใช้ครอบครัวเข้ามามีส่วนร่วมในการฝึกอบรมเด็กและเยาวชนในศูนย์ฝึกและอบรมฯ นั้น จะช่วยสร้างความเข้าใจระหว่างครอบครัวกับเด็กและเยาวชนให้เกิดขึ้น ตลอดจนครอบครัวกับเด็กและเยาวชนจะมีความรู้สึกที่ดีต่อกันมากขึ้นด้วย ซึ่งถือเป็นจุดเริ่มต้นของการเยียวยา พื้นฟูความสัมพันธ์ที่ดีระหว่างครอบครัวกับเด็กและเยาวชน ทำให้เด็กและเยาวชนเกิดความรู้สึกผูกพันกับครอบครัว ซึ่งความผูกพันนั้นถือเป็นปัจจัยหนึ่งที่จะช่วยยับยั้งการตัดสินใจของเด็กและเยาวชนไม่ให้พวกเขากระทำผิดขึ้นอีก

และเมื่อพิจารณาถึงรูปแบบในปัจจุบัน พบว่า การที่ครอบครัวจะเข้ามามีส่วนร่วมในการฝึกอบรมเด็กและเยาวชนในศูนย์ฝึกและอบรมฯ นั้น เป็นเพราะความสมัครใจหรือความยินยอมของครอบครัวที่จะเข้าร่วมเท่านั้น โดยศูนย์ฝึกและอบรมฯ ไม่สามารถกำหนดได้ว่าครอบครัวจะต้องเข้ามามีส่วนร่วมในการฝึกอบรมใดบ้าง ซึ่งกิจกรรมการฝึกอบรมบางกิจกรรมนั้น อาจมีวัตถุประสงค์เพื่อสร้างความสัมพันธ์ที่ดีระหว่างครอบครัวกับเด็กและเยาวชน แต่การใช้ครอบครัวสามารถเลือกได้ว่าจะเข้าร่วมหรือไม่เข้าร่วมนั้น ก็อาจส่งผลให้เด็กและเยาวชนไม่ได้รับการบำบัดฟื้นฟูด้านความสัมพันธ์ภายในครอบครัวได้ มีการกำหนดรูปแบบการใช้ครอบครัวเข้ามามีส่วนร่วมในการฝึกอบรมเด็กและเยาวชนในศูนย์ฝึกและอบรมฯ จึงเป็นประเด็นที่ควรจะมีการพิจารณาว่ามีความจำเป็นหรือไม่ อย่างไร

ดังนั้น ผู้ศึกษาจึงได้กำหนดรูปแบบการใช้ครอบครัวเข้ามามีส่วนร่วมในการฝึกอบรมเด็กและเยาวชนในศูนย์ฝึกและอบรมฯ ไว้ 3 รูปแบบ ซึ่งประยุกต์ตามหลักการของรูปแบบการมีส่วนร่วมที่ได้จากการทบทวนวรรณกรรม และทำการสัมภาษณ์ซึ่งจะเสนอผลการศึกษาในลำดับต่อไป โดยมีรายละเอียดของรูปแบบที่ได้กำหนดไว้ดังต่อไปนี้

รูปแบบที่ 1 การให้ครอบครัวเข้ามามีส่วนร่วมในการฝึกอบรมเด็กและเยาวชนในศูนย์ฝึกและอบรมฯ ตั้งแต่กระบวนการแรกจนกระบวนการสุดท้ายของการฝึกอบรม อันได้แก่ การคิด การวางแผน การดำเนินการ และการประเมินผล เป็นต้น

รูปแบบที่ 2 การให้ครอบครัวเข้ามามีส่วนร่วมในการฝึกอบรมเด็กและเยาวชนในศูนย์ฝึกและอบรมฯ เฉพาะในส่วนของกิจกรรมที่ศูนย์ฝึกและอบรมฯ จัดขึ้น สำหรับให้ครอบครัวเข้ามาทำกิจกรรมร่วมกับเด็กและเยาวชนเท่านั้น โดยที่ครอบครัวไม่ได้เข้ามามีส่วนร่วมในขั้นตอนของการกำหนดแผนและแนวทางในการฝึกอบรมเด็กและเยาวชน

รูปแบบที่ 3 การให้ครอบครัวเข้ามามีส่วนร่วมในการฝึกอบรมเด็กและเยาวชนในศูนย์ฝึกและอบรมฯ โดยการกำหนดเงื่อนไข เช่น การกำหนดว่าเมื่อเด็กและเยาวชนเข้ารับการฝึกอบรมในศูนย์ฝึกและอบรมฯ แล้ว ครอบครัวจะต้องเข้ามามีส่วนร่วมในกิจกรรมการฝึกอบรมที่กำหนดไว้ เป็นกิจกรรมพื้นฐาน ซึ่งได้แก่ ครอบครัวบำบัด ครอบครัวสัมพันธ์ ฯลฯ เป็นต้น

ประเด็นที่ 2 ทักษะต่อรูปแบบการให้ครอบครัวเข้ามามีส่วนร่วมในการฝึกอบรมเด็ก และเยาวชนในศูนย์ฝึกและอบรมฯ

รูปแบบที่ 1 การให้ครอบครัวเข้ามามีส่วนร่วมในการฝึกอบรมเด็กและเยาวชนในศูนย์ฝึกและอบรมฯ ตั้งแต่กระบวนการแรกจนกระบวนการสุดท้ายของการฝึกอบรม อันได้แก่ การคิด การวางแผน การดำเนินการ และการประเมินผล เป็นต้น

ตารางที่ 4.27

ทักษะต่อรูปแบบที่ 1 การให้ครอบครัวเข้ามามีส่วนร่วมในการฝึกอบรมเด็กและเยาวชนในศูนย์ฝึกและอบรมฯ ตั้งแต่กระบวนการแรกจนกระบวนการสุดท้ายของการฝึกอบรม

	ทักษะของผู้ให้สัมภาษณ์
1	<p>การให้ครอบครัวเข้ามามีส่วนร่วมในการฝึกอบรมเด็กและเยาวชนในศูนย์ฝึกและอบรมฯ เป็นรูปแบบที่มีความเหมาะสมมากที่สุด และเป็นสิ่งที่ดีหากครอบครัวจะสามารถเข้ามามีส่วนร่วมในการฝึกอบรมได้ทุกขั้นตอน ตั้งแต่เริ่มแรกที่เด็กและเยาวชนเข้ามาสู่ศูนย์ฝึกและอบรมฯ จนสิ้นสุดกระบวนการโดยเด็กและเยาวชนได้รับการปล่อยตัวกลับคืนสู่สังคม และควรที่จะให้ครอบครัวเข้ามามีส่วนร่วมให้มากที่สุด ทั้งนี้ จะต้องเกิดจากความสมัครใจของครอบครัว เพื่อให้เกิดความยั่งยืนในการดำเนินการ ทั้งนี้ ศูนย์ฝึกและอบรมฯ จะต้องบริหารจัดการดำเนินการชักจูงใจครอบครัวเห็นประโยชน์ในการที่ครอบครัวเข้ามามีส่วนร่วมให้ได้ เมื่อครอบครัวเห็นประโยชน์ที่เกิดขึ้นกับตัวเด็กและเยาวชน ครอบครัวก็จะเข้ามามีส่วนร่วมด้วยความสมัครใจและให้ความร่วมมืออย่างเต็มที่ในที่สุด</p> <p>นอกจากการนำครอบครัวเข้ามามีส่วนร่วมนั้น ควรที่จะต้องนำส่วนประกอบของครอบครัวเข้ามาร่วมด้วย ไม่ว่าจะเป็นนายจ้างครอบครัว ชุมชน สถาบันศาสนา สถาบันการศึกษา ซึ่งทุกส่วนที่เกี่ยวข้องควรที่จะรับรู้ เพื่อที่จะให้ความร่วมมือกับครอบครัวในการให้ครอบครัวเข้ามามีส่วนร่วมในการฝึกอบรมเด็กและเยาวชน</p>

ตารางที่ 4.27 (ต่อ)

กรณี สัมภาษณ์ ที่	ทัศนะของผู้ให้สัมภาษณ์
2	<p>การที่ครอบครัวเข้ามามีส่วนร่วมในการฝึกอบรมตั้งแต่กระบวนการแรกจนกระบวนการสุดท้าย จะเป็นการช่วยให้เจ้าหน้าที่ที่สามารถทราบรายละเอียดต่างๆ เกี่ยวกับเด็กและเยาวชน เพื่อนำมาทำการวางแผนการแก้ไข พี่นฟู และสงเคราะห์ได้อย่างเหมาะสมและตรงกับสภาพปัญหาของเด็กและเยาวชนแต่ละราย รวมทั้งครอบครัวเองก็เกิดการยอมรับว่าตนมีส่วนที่ทำให้เด็กและเยาวชนกระทำผิดขึ้น ดังนั้นครอบครัวจึงต้องเข้ามามีส่วนร่วมในการแก้ไข พี่นฟู และสงเคราะห์เด็กและเยาวชนร่วมกับศูนย์ฝึกและอบรมฯ ด้วย และตามทีควรจะเป็นนั้น ครอบครัวเองก็ควรที่จะได้รับการแก้ไข พี่นฟู และสงเคราะห์ด้วยเช่นกัน เนื่องจากถือว่าครอบครัวเป็นเหตุของปัญหาการกระทำผิดของเด็กและเยาวชน การที่ดำเนินการแต่เฉพาะกับเด็กและเยาวชน โดยที่ไม่ได้แก้ที่ครอบครัวก็ทำให้ไม่สามารถแก้ไขปัญหาทั้งหมดได้</p>
3	<p>การที่ครอบครัวเข้ามามีส่วนร่วมในการฝึกอบรมตั้งแต่กระบวนการแรก เป็นสิ่งที่ทำให้เด็กและเยาวชนมีความอบอุ่นใจ คลายความกังวล และคลายความตึงเครียดของเด็กและเยาวชนขณะที่อยู่ในศูนย์ฝึกและอบรมฯ ลงได้ ครอบครัวเองก็ได้ตระหนักถึงสิ่งที่ได้กระทำกับเด็กและเยาวชนลงไป รวมถึงการละเลย การห่างเหินจากเด็กและเยาวชน ฯลฯ การทำหน้าที่ฝึกอบรมโดยเจ้าหน้าที่เพียงลำพังโดยปราศจากครอบครัว เปรียบเสมือนการให้คนแปลกหน้ามาอบรมสั่งสอน ส่งผลให้เด็กและเยาวชนอาจจะไม่เชื่อฟังเท่ากับการให้ครอบครัวเข้ามาร่วมกระบวนการฝึกอบรมด้วย ซึ่งทางกรมพินิจและคุ้มครองเด็กและเยาวชนก็มีนโยบายที่ส่งเสริม สนับสนุนให้ครอบครัวเข้ามามีส่วนร่วมอย่างเต็มที่ แต่ในความเป็นจริง ครอบครัวยังอ่อนแออยู่ ยังต้องทำงาน หาเงินเลี้ยงครอบครัว จึงเป็นเรื่องยากที่จะให้ครอบครัวเข้ามามีส่วนร่วมในทุก ๆ ขั้นตอน ดังนั้น จึงควรที่จะต้องช่วยเหลือเรื่องค่าใช้จ่ายสำหรับครอบครัวในการเดินทาง และต้องกำหนดว่า ถ้าครอบครัวมาร่วมกิจกรรมต่าง ๆ ให้ทางราชการถือว่าไม่เป็นวันลา และไม่หักรายได้สำหรับหน่วยงานเอกชน ทั้งนี้เพื่อไม่ให้เกิดปัญหาที่จะกระทบกับครอบครัวได้</p>

ตารางที่ 4.27 (ต่อ)

กรณี สัมภาษณ์ ที่	ทัศนะของผู้ให้สัมภาษณ์
4	<p>การให้ครอบครัวเข้ามามีส่วนร่วมในการฝึกอบรมเด็กและเยาวชนในศูนย์ฝึกและอบรมฯ ตั้งแต่กระบวนการแรกจนถึงสิ้นสุด เป็นรูปแบบที่เหมาะสมที่สุดสำหรับการฝึกอบรมเด็กและเยาวชน เนื่องจากครอบครัวจะได้เข้ามาร่วมรับรู้กระบวนการฝึกอบรมตั้งแต่ขั้นตอนแรกทีเดียวและเยาวชนเข้ามารับการฝึกอบรมในศูนย์ฝึกและอบรมฯ ตลอดจนทราบถึงแนวทางที่ศูนย์ฝึกและอบรมฯ จะดำเนินการฝึกอบรมเด็กและเยาวชนฯ ตลอดจนครอบครัวเองก็จะทราบว่าตนมีบทบาทในการให้ความร่วมมือกับศูนย์ฝึกและอบรมฯ ได้อย่างไรในการฝึกอบรมฯ ดังกล่าว แต่ในทางปฏิบัติ อาจจะเป็นไปได้ยาก เนื่องจากครอบครัวไม่มีเวลาที่จะมาเข้าร่วมได้ ต้องทำงาน เป็นต้น</p>
5	<p>การให้ครอบครัวเข้ามามีส่วนร่วมในการฝึกอบรมในทุกขั้นตอนนั้น หากหน่วยงานสามารถสร้างความเข้าใจที่ดีให้เกิดขึ้นกับครอบครัวของเด็กและเยาวชนให้รับทราบและยอมรับกระบวนการนี้ได้แล้วก็จะสามารถทำให้ครอบครัวเข้ามามีส่วนช่วยเหลือในการบำบัดฟื้นฟูเด็กและเยาวชนอย่างต่อเนื่อง รวมทั้งทำให้ครอบครัวทราบถึงความเปลี่ยนแปลงที่เกิดขึ้นกับเด็กและเยาวชนในระหว่างที่เข้ารับการฝึกอบรม มีความใกล้ชิดและมีส่วนช่วยเหลือเด็กและเยาวชนในการปรับตัว จะทำให้เกิดความเข้าใจกันมากขึ้น และมีประโยชน์ต่อการกำหนดแผนอนาคตร่วมกันระหว่างเด็กและเยาวชนกับครอบครัว และจะสามารถทำให้การดำเนินชีวิตภายหลังปล่อยของเด็กและเยาวชนเป็นไปอย่างราบรื่น โดยข้อขัดข้องที่อาจจะเกิดขึ้น ได้แก่ (1) ครอบครัวอาจจะไม่สามารถมีส่วนร่วมในทุกกระบวนการได้ เนื่องจากเงื่อนไขความจำเป็นในด้านต่าง ๆ เช่น มีภาระด้านการประกอบอาชีพ มีความยากลำบากในการเดินทางหากต้องมาบ่อยครั้ง ไม่มีค่าพาหนะเดินทาง เด็กและเยาวชนมีญาติผู้ใหญ่ซึ่งชราภาพเป็นคนดูแลทำให้ไม่สะดวกในการเดินทาง เด็กและเยาวชนบางรายไม่มีผู้ปกครอง เป็นต้น (2) ครอบครัวอาจจะไม่เข้าใจกระบวนการและไม่ให้ความร่วมมือ (3) ครอบครัวอาจจะมีปัญหาความสัมพันธ์ภายในครอบครัว ความเจ็บป่วย ความยากจนหรือปัญหาอื่น ๆ ที่ทำให้ต้องการความช่วยเหลือจากสังคมภายนอก</p>

ตารางที่ 4.27 (ต่อ)

กรณี สัมภาษณ์ ที่	ทัศนะของผู้ให้สัมภาษณ์
5 (ต่อ)	<p>ซึ่งความไม่พร้อมของครอบครัวมีผลทำให้การมีส่วนร่วมดังกล่าวเป็นไปอย่างยากลำบาก และ (4) ความไม่พร้อมของหน่วยงาน ขาดระบบการดำเนินงานที่ดีในการสนับสนุนงานลักษณะนี้ ด้านอัตรากำลังที่ต้องปฏิบัติงานด้านนี้ไม่ได้สัดส่วนกับจำนวนเด็กเยาวชนและครอบครัว งบประมาณในการสนับสนุนไม่เพียงพอ</p> <p>การนำรูปแบบนี้ไปปฏิบัติจำเป็นที่จะต้องมีการปรับระบบการดำเนินงานของศูนย์ฝึกและอบรมฯ ให้เอื้อต่อการนำครอบครัวเข้ามามีส่วนร่วม จัดอัตรากำลัง และทรัพยากรสนับสนุนที่จำเป็นในการปฏิบัติงานโดยเฉพาะด้านการสงเคราะห์ครอบครัวให้เพิ่มขึ้น จัดให้มีการอบรมเพื่อเพิ่มศักยภาพของบุคลากรด้านการบำบัดฟื้นฟูครอบครัว รวมทั้งการจัดระบบเชื่อมต่อการดูแลเด็กและเยาวชนภายหลังปล่อยที่สามารถสร้างให้เด็กเยาวชนและครอบครัวมีความเข้มแข็งและสามารถช่วยเหลือตนเองได้ภายหลังการรับบริการหรือความช่วยเหลือภายหลังการปล่อยตัว</p>
6	<p>การให้ครอบครัวเข้ามามีส่วนร่วมในการฝึกอบรมเด็กและเยาวชนในศูนย์ฝึกและอบรมฯ ตั้งแต่กระบวนการแรกจนกระบวนการสุดท้ายของการฝึกอบรม ต้องพยายามให้เจ้าหน้าที่ทุกคนร่วมมือกันในการดำเนินกิจกรรม เนื่องจากจำนวนเด็กและเยาวชนที่อยู่ในศูนย์ฝึกและอบรมฯ มีจำนวนมากเมื่อเทียบกับจำนวนเจ้าหน้าที่ และต้องดำเนินการให้เจ้าหน้าที่เห็นถึงความสำคัญของครอบครัวในการฝึกอบรม เพื่อที่จะเป็นการเตรียมความพร้อมในการดูแลเด็กและเยาวชนภายหลังปล่อยได้อย่างมีคุณภาพ</p>

จากตารางที่ 4.27 เป็นการศึกษาถึงทัศนะต่อรูปแบบที่ 1 การให้ครอบครัวเข้ามามีส่วนร่วมในการฝึกอบรมเด็กและเยาวชนในศูนย์ฝึกและอบรมฯ ตั้งแต่กระบวนการแรกจนกระบวนการสุดท้ายของการฝึกอบรม ผลการศึกษาพบว่า ผู้ให้สัมภาษณ์ส่วนใหญ่มีความเห็นด้วยกับรูปแบบดังกล่าว แต่อาจจะเป็นไปได้ยากในทางปฏิบัติ ทั้งนี้เนื่องจากการที่ครอบครัวเข้ามามีส่วนร่วมในทุกกระบวนการของการฝึกอบรมนั้น อาจก่อให้เกิดปัญหาสำหรับครอบครัวได้ เนื่องจากครอบครัวส่วนใหญ่ยังต้องทำงานหารายได้เลี้ยงดูครอบครัวอยู่ ซึ่งหากจะให้สามารถเป็นไปได้ก็อาจจะต้องมีการให้ความช่วยเหลือแก่ครอบครัวเกี่ยวกับภาระค่าใช้จ่ายต่าง ๆ ที่เกิดขึ้นอันเนื่องมาจากการเข้ามามี

ส่วนร่วมในการฝึกอบรมเด็กและเยาวชนในศูนย์ฝึกและอบรมฯ และต้องทำให้ครอบครัวเห็นถึงประโยชน์ที่เกิดขึ้นกับตัวเด็กและเยาวชนจากการที่ครอบครัวเข้ามามีส่วนร่วมในการฝึกอบรม ซึ่งก็จะเป็นสิ่งที่ช่วยจูงใจและกระตุ้นให้ครอบครัวเข้ามามีส่วนร่วมในการฝึกอบรมเด็กและเยาวชนภายในศูนย์ฝึกและอบรมฯ มากขึ้น

รูปแบบที่ 2 การให้ครอบครัวเข้ามามีส่วนร่วมในการฝึกอบรมเด็กและเยาวชนในศูนย์ฝึกและอบรมฯ เฉพาะในส่วนของกิจกรรมที่ศูนย์ฝึกและอบรมฯ จัดขึ้น สำหรับให้ครอบครัวเข้ามาทำกิจกรรมร่วมกับเด็กและเยาวชนเท่านั้น โดยที่ครอบครัวไม่ได้เข้ามามีส่วนร่วมในขั้นตอนของการกำหนดแผนและแนวทางในการฝึกอบรมเด็กและเยาวชน

ตารางที่ 4.28

ทักษะต่อรูปแบบที่ 2 การให้ครอบครัวเข้ามามีส่วนร่วมในการฝึกอบรมเด็กและเยาวชนในศูนย์ฝึกและอบรมฯ เฉพาะในส่วนของกิจกรรมที่ศูนย์ฝึกและอบรมฯ จัดขึ้นสำหรับให้ครอบครัวเข้ามาทำกิจกรรมร่วมกับเด็กและเยาวชนเท่านั้น

กรณี สัมภาษณ์ ที่	ทักษะของผู้ให้สัมภาษณ์
1	<p>ตามจริงแล้วการให้ครอบครัวเข้ามามีส่วนร่วมในการฝึกอบรมเด็กและเยาวชนภายในศูนย์ฝึกและอบรมฯ นั้น ครอบครัวควรที่จะเข้ามาตั้งแต่เริ่มแรกจนถึงสิ้นสุดกระบวนการ ดังที่กล่าวไปแล้วในรูปแบบที่ 1</p> <p>แต่ถ้าพิจารณากิจกรรมการฝึกอบรมต่าง ๆ ที่ศูนย์ฝึกและอบรมฯ ดำเนินการให้ครอบครัวเข้ามามีส่วนร่วม เข้ามามีบทบาทในการฝึกอบรมนั้น จะพบว่าการดำเนินการมีอยู่น้อยมาก ดังนั้น ศูนย์ฝึกและอบรมฯ จึงควรที่จะดำเนินกิจกรรมที่เน้นให้ครอบครัวเข้ามามีส่วนร่วมในการฝึกอบรมให้มากขึ้นและบ่อยครั้งที่สุดเท่าที่จะเป็นไปได้ และเมื่อครอบครัวเข้ามามีส่วนร่วมในการฝึกอบรมจนเห็นถึงข้อดีหรือประโยชน์ที่เกิดขึ้นต่อตัวเด็กและเยาวชน โดยเด็กและเยาวชนอาจมีการเปลี่ยนแปลงพฤติกรรมไปในทางที่ดีขึ้น ก็จะทำให้ครอบครัวเกิดความกระตือรือร้น ความต้องการที่</p>

ตารางที่ 4.28 (ต่อ)

กรณี สัมภาษณ์ ที่	ทัศนะของผู้ให้สัมภาษณ์
1 (ต่อ)	<p>จะเข้ามามีส่วนร่วมเพิ่มมากขึ้นได้ และสุดท้ายแล้วครอบครัวเองอาจจะเป็นฝ่ายที่เรียกร้องให้ทางศูนย์ฝึกและอบรมฯ จัดกิจกรรมให้ครอบครัวเข้ามามีส่วนร่วมในการฝึกอบรมเพิ่มมากขึ้น</p> <p>ซึ่งทั้งหมดนี้ ศูนย์ฝึกและอบรมฯ จะต้องดำเนินการด้วยวิธีการต่าง ๆ เพื่อให้ครอบครัวได้เข้ามามีส่วนร่วมในการฝึกอบรมให้มากที่สุด</p>
2	<p>การให้ครอบครัวเข้ามามีส่วนร่วมเฉพาะในส่วนของการทำกิจกรรมร่วมกับเด็กและเยาวชนในศูนย์ฝึกและอบรมฯ มีความเหมาะสมกับข้อจำกัดและการบริหารจัดการของศูนย์ฝึกและอบรมฯ ซึ่งได้แก่ อัตรากำลัง และงบประมาณที่ได้รับ รวมทั้งจำนวนเด็กและเยาวชนที่สามารถเข้าร่วมได้เป็นจำนวนมาก ในส่วนครอบครัวก็จะสามารถเข้าร่วมได้ตามความสมัครใจ แต่ครอบครัวอาจจะไม่เข้าใจกระบวนการบำบัดฟื้นฟูเด็กและเยาวชน เนื่องจาก ครอบครัวไม่ได้เข้ามามีส่วนร่วมตั้งแต่ในระยะแรก กิจกรรมที่เกี่ยวกับครอบครัวมีเพียงผิวเผิน ซึ่งไม่แน่ใจว่าจะสามารถให้ความช่วยเหลือเด็กและเยาวชนได้อย่างแท้จริงหรือไม่</p>
3	<p>การให้ครอบครัวเข้ามามีส่วนร่วมในการฝึกอบรมเฉพาะในส่วนของการทำกิจกรรมร่วมกับเด็กและเยาวชนในศูนย์ฝึกและอบรมฯ นั้น อาจจะเป็นรูปแบบที่เหมาะสมกับสภาพสังคมไทย ซึ่งครอบครัวของเด็กและเยาวชนจะต้องทำงาน ไม่มีเวลาที่จะเข้าร่วมในทุกกระบวนการ</p> <p>การให้ครอบครัวเข้ามาทำกิจกรรมร่วมกับเด็กและเยาวชนถือเป็นจุดเริ่มต้นของการบำบัดฟื้นฟู และพัฒนาความสัมพันธ์ระหว่างเด็กและเยาวชนกับครอบครัว และถือเป็นจุดเริ่มต้นของการสร้างความผูกพันอีกด้วย</p> <p>นอกจากนั้น ครอบครัวก็จะได้รับทราบว่าศูนย์ฝึกและอบรมฯ ได้ดำเนินการจัดกิจกรรมอะไรให้เด็กและเยาวชนไปบ้าง ซึ่งส่วนใหญ่ก็จะเป็นเรื่องการฝึกระเบียบวินัย ทักษะชีวิต ทักษะการปฏิเสธ เป็นต้น</p>

ตารางที่ 4.28 (ต่อ)

กรณี สัมภาษณ์ ที่	ทัศนะของผู้ให้สัมภาษณ์
3 (ต่อ)	<p>แต่ก็จะมีปัญหาเกี่ยวกับเด็กและเยาวชนที่ไม่มีครอบครัว แต่ศูนย์ฝึกและอบรมฯ ก็จะช่วยจัดหาครอบครัวอุปถัมภ์ให้ แต่ก็ไม่ได้ทุกครั้งเสมอไป ทำให้ต้องแยกเด็กและเยาวชนที่ไม่มีครอบครัวไว้โดยไม่ต้องให้เข้าร่วมกิจกรรม ก็อาจจะส่งผลถึงเด็กและเยาวชนกลุ่มนี้ได้</p>
4	<p>เป็นรูปแบบที่อาศัยความสมัครใจของครอบครัวในการเข้ามามีส่วนร่วม ครอบครัวได้เข้ามามีส่วนร่วมในกิจกรรมที่ทางศูนย์ฝึกและอบรมฯ จัดขึ้น ทำให้สัมพันธภาพในครอบครัวดีขึ้น เจ้าหน้าที่ในศูนย์ฝึกและอบรมฯ จะสามารถประเมินครอบครัวได้</p> <p>การจัดกิจกรรมสำหรับเด็กและเยาวชนในลักษณะนี้อาจจะไม่ตรงกับความต้องการของเด็กและเยาวชนทั้งหมดที่อยู่ระหว่างเข้ารับการฝึกอบรมในศูนย์ฝึกและอบรมฯ รวมทั้งเด็กและเยาวชนบางคนครอบครัวไม่เข้ามามีส่วนร่วม ทำให้ต้องแยกเด็กและเยาวชนเหล่านั้นไม่ให้เข้าร่วม</p>
5	<p>การให้ครอบครัวเข้ามามีส่วนร่วมในการฝึกอบรมเฉพาะในส่วนการทำกิจกรรมกับเด็กและเยาวชน เป็นรูปแบบที่ศูนย์ฝึกและอบรมฯ ใช้อยู่ในปัจจุบัน โดยใช้แผนการปฏิบัติงานของศูนย์ฝึกและอบรมฯ เป็นตัวกำหนดกิจกรรมบางประเภทที่คาดว่าจะสามารถสร้างความสัมพันธ์ที่ดีให้เกิดขึ้นระหว่างครอบครัวกับเด็กและเยาวชน ซึ่งถือว่ามีความเหมาะสมกับข้อจำกัดและการบริหารจัดการของหน่วยงาน ได้แก่ อัตรากำลังเจ้าหน้าที่งบประมาณที่ได้รับ รวมทั้งจำนวนเด็กและเยาวชนที่เข้าร่วม และครอบครัวซึ่งสามารถเข้าร่วมได้ตามความสมัครใจ โดยมีข้อจำกัด ได้แก่ ครอบครัว เด็กและเยาวชนไม่ได้รับการแก้ไขปัญหาที่เหมาะสมกับสภาพปัญหาและความจำเป็นแบบรายกรณี รวมทั้งครอบครัวอาจจะไม่เข้าใจกระบวนการแก้ไข พี่นุฟู และดูแลเด็กและเยาวชน เนื่องจากไม่ได้เข้ามามีส่วนร่วมตั้งแต่ในระยะแรก กิจกรรมที่ให้ครอบครัวเข้ามามีส่วนร่วมนั้นมีเพียงผิวดิน ซึ่งอาจจะไม่สามารถแก้ไข พี่นุฟูได้อย่างแท้จริง</p>

ตารางที่ 4.28 (ต่อ)

กรณี สัมภาษณ์ ที่	ทัศนะของผู้ให้สัมภาษณ์
5 (ต่อ)	การนำรูปแบบนี้มาใช้เพื่อให้เกิดประสิทธิภาพมากยิ่งขึ้นนั้น จะต้องมีการดำเนินการให้ช่วงเวลาของการเยี่ยมญาติให้เป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพมากขึ้น โดยการจัดให้มีเจ้าหน้าที่คอยให้คำแนะนำปรึกษา การคัดกรองครอบครัวที่มีปัญหาและจัดให้มีการดูแลเป็นพิเศษและอย่างต่อเนื่อง รวมทั้งการจัดหาทรัพยากรในการสนับสนุนการดำเนินงาน
6	การให้ครอบครัวเข้ามามีส่วนร่วมในการฝึกอบรมเฉพาะในส่วนของการทำกิจกรรมร่วมกับเด็กและเยาวชนในศูนย์ฝึกและอบรมฯ นั้น อาจจะเป็นรูปแบบที่เหมาะสมกับครอบครัวของเด็กและเยาวชนที่จะต้องทำงาน ไม่มีเวลาที่จะเข้าร่วมในทุกกระบวนการ โดยเจ้าหน้าที่อาจจะต้องอาศัยช่วงเวลาที่ครอบครัวมาเยี่ยมเด็กและเยาวชนเพื่อดำเนินกิจกรรมเป็นเฉพาะรายบุคคล เพื่อให้การบำบัดฟื้นฟูมีประสิทธิภาพมากที่สุด

จากตารางที่ 4.28 เป็นการศึกษถึงทัศนะต่อรูปแบบที่ 2 การให้ครอบครัวเข้ามามีส่วนร่วมในการฝึกอบรมเด็กและเยาวชนในศูนย์ฝึกและอบรม เฉพาะในส่วนของกิจกรรมที่ทางศูนย์ฝึกและอบรมฯ จัดขึ้น ผลการศึกษา พบว่า ผู้ให้สัมภาษณ์ส่วนใหญ่มีความคิดเห็นว่าการให้ครอบครัวเข้ามามีส่วนร่วมเฉพาะการเข้าร่วมกิจกรรมที่ศูนย์ฝึกและอบรมฯ จัดขึ้น โดยที่ไม่ได้มีการวางแผนการฝึกอบรมร่วมกันนั้น อาจจะไม่เหมาะสำหรับการฝึกอบรมในระยะเริ่มแรกสำหรับครอบครัวที่ไม่ค่อยให้ความร่วมมือเท่าไรนัก เนื่องจากไม่ก่อให้เกิดภาระแก่ครอบครัวที่ยังต้องทำงานหาเลี้ยงครอบครัว แต่เมื่อใดก็ตามที่ครอบครัวเข้ามาร่วมกิจกรรมจนเห็นถึงประโยชน์ของการเข้ามามีส่วนร่วมแล้วนั้น ศูนย์ฝึกและอบรมฯ ก็จะสามารถพัฒนาให้ครอบครัวเข้ามามีส่วนร่วมในการฝึกอบรมในขั้นตอนอื่น ๆ ได้มากขึ้นและครอบครัวก็จะเข้าร่วมด้วยความเต็มใจด้วย

รูปแบบที่ 3 การให้ครอบครัวเข้ามามีส่วนร่วมในการฝึกอบรมเด็กและเยาวชนในศูนย์ฝึกและอบรมฯ โดยการกำหนดเงื่อนไข เช่น การกำหนดว่าเมื่อเด็กและเยาวชนเข้ารับการฝึกอบรมในศูนย์ฝึกและอบรมฯ แล้ว ครอบครัวจะต้องเข้ามามีส่วนร่วมในกิจกรรมการฝึกอบรมที่กำหนดไว้เป็นกิจกรรมพื้นฐาน ซึ่งได้แก่ ครอบครัวบำบัด ครอบครัวสัมพันธ์ ฯลฯ เป็นต้น

ตารางที่ 4.29

ทักษะต่อรูปแบบที่ 3 การให้ครอบครัวเข้ามามีส่วนร่วมในการฝึกอบรมเด็กและเยาวชนในศูนย์ฝึกและอบรมฯ โดยการกำหนดเงื่อนไข

กรณี สัมภาษณ์ ที่	ทักษะของผู้ให้สัมภาษณ์
1	<p>การให้ครอบครัวเข้ามามีส่วนร่วมในการฝึกอบรมเด็กและเยาวชนในศูนย์ฝึกและอบรมฯ นั้น ควรที่จะเกิดจากความสมัครใจของครอบครัวมากกว่าที่จะกำหนดว่าครอบครัวจะต้องเข้าร่วม และศูนย์ฝึกและอบรมฯ เองก็ควรที่จะดำเนินการให้ครอบครัวเข้ามามีส่วนร่วมในการฝึกอบรมให้มากที่สุดเท่าที่จะเป็นไปได้ ทั้งนี้เพื่อให้เกิดความยั่งยืนในการดำเนินการ</p> <p>ศูนย์ฝึกและอบรมฯ ควรที่จะมีวิธีการที่จะจูงใจให้ครอบครัวเข้ามามีส่วนร่วมในการฝึกอบรมเด็กและเยาวชนอย่างเต็มที่ โดยอาจจะทำให้ครอบครัวเห็นถึงข้อดีและประโยชน์ที่เกิดขึ้นกับตัวเด็กและเยาวชนจากการครอบครัวเข้ามามีส่วนร่วมในการฝึกอบรมในศูนย์ฝึกและอบรมฯ</p>
2	<p>การให้ครอบครัวเข้ามามีส่วนร่วมในการฝึกอบรมเด็กและเยาวชนในศูนย์ฝึกและอบรมฯ โดยการกำหนดเงื่อนไขนั้น ควรที่จะมีการคัดกรอง หรือแยกประเภทเด็กและเยาวชนที่จำเป็นที่จะต้องดำเนินกิจกรรมร่วมกับครอบครัว รวมทั้งลักษณะรูปแบบของกิจกรรมตามที่เหมาะสมกับเด็กและเยาวชนแต่ละราย นอกจากนั้น การที่ครอบครัวไม่ได้เข้ามามีส่วนร่วมตั้งแต่แรก อาจมีผลทำให้ครอบครัวอาจไม่เข้าใจถึงวิธีการปฏิบัติต่อเด็กและเยาวชนภายในศูนย์ฝึกและอบรมฯ ได้ ศูนย์ฝึกและอบรมฯ จึงควรดำเนินการต่าง ๆ เพื่อให้ชี้แจงและทำความเข้าใจกับครอบครัวของเด็กและ</p>

ตารางที่ 4.29 (ต่อ)

กรณี สัมภาษณ์ ที่	ทักษะของผู้ให้สัมภาษณ์
2 (ต่อ)	เยาวชนเกี่ยวกับระบบการดูแลเด็กและเยาวชนภายในศูนย์ฝึกและอบรมฯ
3	<p>การให้ครอบครัวเข้ามามีส่วนร่วมโดยการกำหนดเงื่อนไขสำหรับกิจกรรมบำบัดที่ทางศูนย์ฝึกและอบรมฯ ได้ดำเนินการอยู่เป็นประจำนั้น อาจจะเป็นได้ยาก เนื่องจากว่า ครอบครัวจะไม่สามารถมาเข้าร่วมได้ตรงตามตารางเวลาที่ได้กำหนดไว้ แต่ถ้าเป็นกิจกรรมใหญ่ ๆ หลัก ๆ ที่ดำเนินการนาน ๆ ครั้ง อาจจะเป็นไปได้บ้าง</p>
4	<p>น่าจะเหมาะสมสำหรับการฝึกอบรมที่ให้ครอบครัวเข้ามามีส่วนร่วม เนื่องจากอาจจะมีกำหนดรูปแบบกิจกรรม จำนวนครั้งที่ครอบครัวจะต้องเข้ามามีส่วนร่วม ทำให้การดำเนินการตามแผนการฝึกอบรม เป็นไปตามแผนการฝึกอบรมที่วางไว้ของเด็กและเยาวชนแต่ละราย ซึ่งมีความเป็นไปได้หากมีการแก้ไขกฎหมายให้เป็นคำสั่งศาลกำหนดตามความเหมาะสมกับเด็กและเยาวชนแต่ละรายไป</p>
5	<p>การให้ครอบครัวเข้ามามีส่วนร่วมโดยการกำหนดเงื่อนไขสำหรับกิจกรรมบำบัดที่ทางศูนย์ฝึกและอบรมฯ หากมีการจัดกลุ่มตามระดับปัญหาและความจำเป็นจะสามารถช่วยลดภาระการดูแลหรือการฝึกอบรม ทำให้ง่ายต่อการบริหารจัดการ รวมทั้งสามารถให้การบำบัดหรือการช่วยเหลือได้ตรงกับสภาพปัญหาและความต้องการของเด็กเยาวชนและครอบครัว สามารถจัดสรรทรัพยากรได้อย่างคุ้มค่าตามกลุ่มเป้าหมาย</p> <p>แต่จะมีข้อจำกัดในเรื่องของการคัดกรองจัดกลุ่มตามระดับปัญหานั้น จะต้องดำเนินการด้วยความแม่นยำเพื่อให้เด็กและเยาวชนได้รับการบำบัดฟื้นฟูอย่างเหมาะสมที่สุด</p>

ตารางที่ 4.29 (ต่อ)

กรณี สัมภาษณ์ ที่	ทักษะของผู้ให้สัมภาษณ์
6	การให้ครอบครัวเข้ามามีส่วนร่วมโดยการกำหนดเงื่อนไขสำหรับกิจกรรมบำบัดที่ทางศูนย์ฝึกและอบรมฯ นั้น อาจเหมาะสำหรับกิจกรรมพื้นฐานบางกิจกรรมเท่านั้น เนื่องจากสภาพปัญหาของเด็กและเยาวชนแต่ละคนแตกต่างกัน รวมถึงความจำเป็นในการที่จะให้ครอบครัวเข้ามามีส่วนร่วมด้วย เนื่องจาก เด็กและเยาวชนบางรายอาจไม่มีความจำเป็นที่จะต้องดำเนินการบำบัดฟื้นฟูด้านครอบครัว

จากตารางที่ 4.29 เป็นการศึกษาถึงทักษะต่อรูปแบบที่ 3 การให้ครอบครัวเข้ามามีส่วนร่วมในการฝึกอบรมเด็กและเยาวชนในศูนย์ฝึกและอบรมฯ โดยการกำหนดเงื่อนไข กลุ่มประชากรส่วนใหญ่มีความคิดเห็นว่าการให้ครอบครัวเข้ามามีส่วนร่วมในการฝึกอบรมเด็กและเยาวชนในศูนย์ฝึกและอบรมฯ นั้น ควรที่จะมาจากความสมัครใจของครอบครัว และหากจะมีการกำหนดเงื่อนไขให้ครอบครัวต้องเข้ามามีส่วนร่วมนั้น อาจจะเป็นไปได้ยาก เนื่องจากจะต้องมีการใช้มาตรการทางศาลเพื่อกำหนดหรือวางเงื่อนไขให้ครอบครัวจะต้องเข้าร่วม ซึ่งหากเป็นเช่นนั้นจริง ครอบครัวก็อาจจะเข้ามามีส่วนร่วมเนื่องจากการถูกกำหนดว่าจะต้องเข้าร่วม โดยครอบครัวเองอาจไม่ได้มีความเต็มใจและความสมัครใจ มีผลทำให้การมีส่วนร่วมของครอบครัวนั้นไม่ยั่งยืนและไม่เกิดประโยชน์ในการฝึกอบรมเด็กและเยาวชนได้

จากการศึกษาถึงทักษะต่อรูปแบบการให้ครอบครัวเข้ามามีส่วนร่วมในการฝึกอบรมเด็กและเยาวชนในศูนย์ฝึกและอบรมฯ ทั้ง 3 รูปแบบดังที่กล่าวมาแล้วนั้น จะสามารถนำผลการศึกษามาจัดลำดับรูปแบบที่เหมาะสมการให้ครอบครัวเข้ามามีส่วนร่วมในการฝึกอบรมเด็กและเยาวชนในศูนย์ฝึกและอบรมฯ ที่เหมาะสมได้ มีรายละเอียดดังต่อไปนี้

ตารางที่ 4.30

สรุปผลการจัดลำดับรูปแบบที่เหมาะสมในการให้ครอบครัว
เข้ามามีส่วนร่วมในการฝึกอบรมเด็กและเยาวชน
ในศูนย์ฝึกและอบรมฯ

	รูปแบบที่ 1	รูปแบบที่ 2	รูปแบบที่ 3
ลำดับที่ 1	6	-	-
ลำดับที่ 2	-	4	2
ลำดับที่ 3	-	2	4
รวม	6	6	6

จากตารางที่ 4.30 แสดงการจัดลำดับรูปแบบการให้ครอบครัวเข้ามามีส่วนร่วมในการฝึกอบรมเด็กและเยาวชนในศูนย์ฝึกและอบรมฯ ที่เหมาะสม พบว่า รูปแบบที่ 1 การให้ครอบครัวเข้ามามีส่วนร่วมในการฝึกอบรมเด็กและเยาวชนในศูนย์ฝึกและอบรมฯ ตั้งแต่กระบวนการแรกจนกระบวนการสุดท้ายของการฝึกอบรม ผู้ให้สัมภาษณ์ทุกท่านเลือกเป็นลำดับที่ 1 โดยเลือกรูปแบบที่ 2 การให้ครอบครัวเข้ามามีส่วนร่วมในการฝึกอบรมเด็กและเยาวชนในศูนย์ฝึกและอบรมฯ เฉพาะในส่วนของการกิจกรรมที่ทางศูนย์ฝึกและอบรมฯ จัดขึ้น สำหรับให้ครอบครัวเข้ามาทำกิจกรรมร่วมกับเด็กและเยาวชนเท่านั้น เป็นลำดับที่ 2 จำนวน 4 ท่าน และเป็นลำดับที่ 3 จำนวน 2 ท่าน โดยเลือกรูปแบบที่ 3 การให้ครอบครัวเข้ามามีส่วนร่วมในการฝึกอบรมเด็กและเยาวชนในศูนย์ฝึกและอบรมฯ โดยการกำหนดเงื่อนไข เป็นลำดับที่ 2 จำนวน 2 ท่าน และลำดับที่ 3 จำนวน 4 ท่าน

จากผลการศึกษา สรุปได้ว่าผู้ให้สัมภาษณ์ส่วนใหญ่เห็นด้วยกับรูปแบบที่ 1 การให้ครอบครัวเข้ามามีส่วนร่วมในการฝึกอบรมเด็กและเยาวชนในศูนย์ฝึกและอบรมฯ ตั้งแต่กระบวนการแรกจนกระบวนการสุดท้ายของการฝึกอบรม มากที่สุด รองลงมา คือ รูปแบบที่ 2 การให้ครอบครัวเข้ามามีส่วนร่วมในการฝึกอบรมเด็กและเยาวชนในศูนย์ฝึกและอบรมฯ เฉพาะในส่วนของการกิจกรรมที่ทางศูนย์ฝึกและอบรมฯ จัดขึ้น สำหรับให้ครอบครัวเข้ามาทำกิจกรรมร่วมกับเด็กและเยาวชนเท่านั้น โดยมีผู้เห็นด้วยน้อยที่สุดกับรูปแบบที่ 3 การให้ครอบครัวเข้ามามีส่วนร่วมในการฝึกอบรมเด็กและเยาวชนในศูนย์ฝึกและอบรมฯ โดยการกำหนดเงื่อนไข

ประเด็นที่ 3 ปัญหาอุปสรรคในการให้ครอบครัวเข้ามามีส่วนร่วมในการฝึกอบรมเด็ก
และเยาวชนในศูนย์ฝึกและอบรมฯ

ตารางที่ 4.31

ทัศนคติต่อปัญหาอุปสรรคในการให้ครอบครัวเข้ามามีส่วนร่วม
ในการฝึกอบรมเด็กและเยาวชนในศูนย์ฝึกและอบรมฯ

กรณี สัมภาษณ์ ที่	ทัศนคติของผู้ให้สัมภาษณ์
1	<p>ปัญหาหลักของการให้ครอบครัวเข้ามามีส่วนร่วมในการฝึกอบรมเด็กและเยาวชนในศูนย์ฝึกและอบรมฯ ก็คือ การที่ศูนย์ฝึกและอบรมฯ ใช้วิธีการฝึกอบรมที่ให้ครอบครัวเข้ามามีส่วนร่วมน้อยมาก นอกจากนั้น ด้านครอบครัวเองยังมีความอ่อนแอ มีฐานะทางเศรษฐกิจที่ต้องทำงานเพื่อเลี้ยงตัวเอง หรือแม้กระทั่งขาดความมุ่งมั่นที่จะให้ความร่วมมือในการเข้ามามีส่วนร่วม ด้านเจ้าหน้าที่ที่ขาดความทุ่มเท ขาดความมุ่งมั่นในการฝึกอบรม และด้านตัวเด็กและเยาวชนเอง บางคนก็ยังคงมีอคติกับครอบครัว มีความฝังใจที่ร้าย ๆ กับครอบครัวอยู่ ดังนั้น จึงเป็นเรื่องที่จำเป็นที่ศูนย์ฝึกและอบรมฯ จะมีวิธีการ แนวทางในการส่งเสริม สนับสนุนให้ครอบครัวสามารถเข้ามามีส่วนร่วมในการฝึกอบรมเด็กและเยาวชนในศูนย์ฝึกและอบรมฯ ให้มากที่สุดเท่าที่จะเป็นไปได้</p>
2	<p>กระบวนการที่ให้ครอบครัวเข้ามามีส่วนร่วมในการฝึกอบรมนี้มีเงื่อนไขความสำเร็จอยู่ด้วยกัน 4 ประเด็น คือ (1) ความพร้อมของหน่วยงานที่จัดให้มีระบบต่าง ๆ ที่จำเป็นในศูนย์ฝึกและอบรมฯ (2) ความพร้อมของครอบครัวและบุคคลในครอบครัวของเด็กและเยาวชน แต่ละรายจะมีศักยภาพและเงื่อนไขซึ่งเป็นข้อจำกัดของครอบครัวแตกต่างกันซึ่งอาจจะทำให้ไม่สามารถเข้าร่วมกิจกรรมได้ครบตามที่กำหนด (3) ความพร้อมของเด็กและเยาวชน ที่จะยอมรับการบำบัดฟื้นฟูตามระบบที่กำหนด (4) ความพร้อมของหน่วยงานอื่น ๆ ที่จะรองรับหรือให้ความช่วยเหลือเด็กเยาวชนและครอบครัวที่ประสบปัญหาต่าง ๆ เช่น การศึกษาต่อ การประกอบอาชีพ การให้คำปรึกษาแนะนำ ฯลฯ</p>

ตารางที่ 4.31 (ต่อ)

กรณี สัมภาษณ์ ที่	ทัศนะของผู้ให้สัมภาษณ์
3	<p>การฝึกอบรมที่เปิดโอกาสให้ครอบครัวเข้ามามีส่วนร่วมนั้นยังมีน้อยอยู่ซึ่งเกิดจากข้อจำกัดของหน่วยงานด้านทรัพยากรในการดำเนินงานต่าง ๆ นอกจากนั้นครอบครัวของเด็กและเยาวชนมีศักยภาพและเงื่อนไขซึ่งเป็นข้อจำกัดของครอบครัวที่มีความแตกต่างกัน ทำให้ไม่สามารถเข้าร่วมกิจกรรมได้ครบตามที่กำหนดได้ รวมทั้งเด็กและเยาวชนเองว่ายอมรับการบำบัดฟื้นฟูตามที่ได้กำหนดไว้หรือไม่</p>
4	<p>การให้ครอบครัวเข้ามามีส่วนร่วมในการฝึกอบรมเด็กและเยาวชนในศูนย์ฝึกและอบรมฯ นั้น ปัญหาอาจจะเกิดขึ้นครอบครัวของเด็กและเยาวชนบางรายอาจที่ไม่เข้าใจระเบียบของศูนย์ฝึกและอบรมฯ โดยอาจนำสิ่งของที่ผิดระเบียบเข้าไปให้เด็กและเยาวชน เช่น บุหรี่ ยา ตั๋ง เงิน เป็นต้น ซึ่งจะส่งผลให้เด็กถูกเพื่อนรังแกเพื่อแย่งเอาเงิน หรือตัวเด็กและเยาวชนนำเงินไปเพื่อเป็นค่าพาหนะในการหลบหนีออกจากศูนย์ฝึกและอบรมฯ ได้</p>
5	<p>ปัญหาอุปสรรคในการให้ครอบครัวเข้ามามีส่วนร่วมในการฝึกอบรมเด็กและเยาวชนในศูนย์ฝึกและอบรมฯ ส่วนใหญ่จะเป็นเรื่องของครอบครัวที่ต้องทำงาน ไม่สามารถหยุดงานหรือลางานได้ ทั้งนี้เนื่องจากครอบครัวส่วนใหญ่ของเด็กและเยาวชนมีฐานะทางเศรษฐกิจที่อยู่ในระดับพอกินพอใช้ มีรายได้พอใช้ในแต่ละเดือน ดังนั้นการทำงานเพื่อหารายได้มาเลี้ยงดูครอบครัวจึงเป็นสิ่งที่จำเป็นและมีความสำคัญอย่างยิ่งสำหรับครอบครัว อีกทั้งการเดินทางมาศูนย์ฝึกและอบรมฯ ค่อนข้างที่จะลำบาก เนื่องจากศูนย์ฝึกและอบรมฯ อยู่ห่างไกลจากตัวเมือง ต้องใช้ระยะเวลาในการเดินทางค่อนข้างมาก รวมทั้งอาจจะต้องเดินทางโดยรถโดยสารหลายต่อกว่าจะมาถึงศูนย์ฝึกและอบรมฯ ทำให้บางครอบครัวไม่สะดวกที่จะมา</p>

ตารางที่ 4.31 (ต่อ)

กรณี สัมภาษณ์ ที่	ทัศนะของผู้ให้สัมภาษณ์
5 (ต่อ)	ปัญหาอีกประการ คือ ปัญหาเกี่ยวกับความผูกพันระหว่างครอบครัวกับเด็กและเยาวชน ซึ่งครอบครัวที่ดูแลเด็กและเยาวชนส่วนใหญ่ นั้น จะไม่ใช่บิดามารดาแท้ โดยอาจจะเป็นญาติของเด็กและเยาวชน จึงทำให้ไม่มีความผูกพันกับเด็กและเยาวชน นอกจากนั้น การฝึกอบรมเด็กและเยาวชนในศูนย์ฝึกและอบรมฯ จะเป็นมีลักษณะสำเร็จรูปและเป็นรูปแบบที่กำหนดไว้ล่วงหน้า ทำให้การดำเนินกิจกรรมอาจจะไม่ได้ลงลึกถึงรายละเอียดของสภาพปัญหาของเด็กและเยาวชนแต่ละราย
6	ปัญหาในการให้ครอบครัวเข้ามามีส่วนร่วมในการฝึกอบรมเด็กและเยาวชนในศูนย์ฝึกและอบรมฯ นั้น คือ การที่ครอบครัวบางครั้งยังไม่ทราบถึงวัตถุประสงค์ในกิจกรรมอย่างแท้จริง รวมทั้งเจ้าหน้าที่ก็มีจำนวนน้อยเมื่อเทียบกับจำนวนเด็กและเยาวชนกับครอบครัวในการดำเนินกิจกรรม รวมทั้งเจ้าหน้าที่ส่วนใหญ่ก็ยังไม่เห็นถึงความสำคัญของครอบครัวในการเข้ามามีส่วนร่วมในการฝึกอบรมเด็กและเยาวชนภายในศูนย์ฝึกและอบรมฯ

จากตารางที่ 4.31 เป็นการศึกษาถึงทัศนะต่อปัญหาอุปสรรคในการให้ครอบครัวเข้ามามีส่วนร่วมในการฝึกอบรมเด็กและเยาวชนในศูนย์ฝึกและอบรมฯ ซึ่งจะพบว่า ผู้ให้สัมภาษณ์ส่วนใหญ่เห็นว่า กิจกรรมการฝึกอบรมที่จัดขึ้นเพื่อการบำบัดฟื้นฟูเด็กและเยาวชนนั้นยังมีอยู่น้อย ครอบครัวไม่ทราบวัตถุประสงค์ที่แท้จริงของการเข้ามามีส่วนร่วม รวมทั้งเจ้าหน้าที่ศูนย์ฝึกและอบรมฯ เองยังไม่เห็นถึงความสำคัญของครอบครัวในการฝึกอบรมร่วมกับทางศูนย์ฝึกและอบรมฯ รวมถึงข้อจำกัดของเจ้าหน้าที่เกี่ยวกับองค์ความรู้การปฏิบัติงานกับครอบครัวในด้านแก้ไข ฟื้นฟู และสงเคราะห์ ซึ่งถือว่าเป็นสิ่งสำคัญในการดำเนินการแก้ไข ฟื้นฟู สงเคราะห์เด็กและเยาวชนให้มีประสิทธิภาพ

ส่วนที่ 3 อภิปรายผลการศึกษา

ข้อมูลส่วนบุคคลของประชากร

ผลการศึกษา พบว่า เด็กและเยาวชนที่อยู่ระหว่างเข้ารับการฝึกอบรมภายในศูนย์ฝึกและอบรมเด็กและเยาวชนชายบ้านมุทิตา จำนวน 108 คน ส่วนใหญ่มีอายุ 16 ปี อาศัยอยู่กับบิดามารดา โดยบิดามารดาแยกกันอยู่/หย่าร้าง ซึ่งทั้งบิดา มารดา รวมทั้งบุคคลที่เด็กและเยาวชนอาศัยอยู่ด้วยต่างก็ประกอบอาชีพรับจ้าง โดยมีฐานะทางเศรษฐกิจของครอบครัวในระดับพอกินพอใช้ในแต่ละเดือน โดยเด็กและเยาวชนถูกจับดำเนินคดีเป็นครั้งแรก เป็นการกระทำผิดเกี่ยวกับทรัพย์สิน เนื่องจากคึกคะนอง สนุกสนาน โดยไม่มีการวางแผนก่อนการกระทำผิด และมีระยะเวลาที่อยู่ในศูนย์ฝึกและอบรมฯ จนถึงปัจจุบันน้อยกว่า 6 เดือน จากผลการศึกษา ทำให้ทราบว่า เด็กและเยาวชนส่วนใหญ่อาศัยอยู่กับบิดามารดา ดังนั้น การที่เด็กและเยาวชนกระทำผิดขึ้นอาจจะไม่ได้มีสาเหตุมาจากครอบครัวแตกแยก แต่หากพิจารณาถึงฐานะทางเศรษฐกิจของครอบครัว และประเภทความผิดที่เด็กและเยาวชนกระทำนั้น พบว่า การที่เด็กและเยาวชนกระทำผิดอาจมีสาเหตุมาจากฐานะทางเศรษฐกิจของครอบครัว

ครอบครัวของเด็กและเยาวชนที่อยู่ระหว่างเข้ารับการฝึกอบรมภายในศูนย์ฝึกและอบรมเด็กและเยาวชนชายบ้านมุทิตา จำนวน 30 คน ส่วนใหญ่เป็นบิดามารดาของเด็กและเยาวชน ประกอบอาชีพรับจ้าง ซึ่งทั้งหมดมีความต้องการให้ทางศูนย์ฝึกและอบรมฯ จัดกิจกรรมและเห็นว่าการจัดกิจกรรมที่กำหนดให้ครอบครัวต้องเข้าร่วมด้วย เดือนละ 1 ครั้งมีความเหมาะสมมากที่สุด

เจ้าหน้าที่ศูนย์ฝึกและอบรมเด็กและเยาวชนฯ ส่วนใหญ่ เป็นเพศชาย จบการศึกษาระดับปริญญาตรี ปฏิบัติงานในตำแหน่งพนักงานพินิจ และมีระยะเวลาที่ปฏิบัติงานในศูนย์ฝึกและอบรมฯ มากกว่า 3 ปี เมื่อพิจารณาถึงหน้าที่ของพนักงานพินิจ พบว่า พนักงานพินิจมีหน้าที่ดูแลความเป็นอยู่ของเด็กและเยาวชน รวมทั้งให้คำแนะนำการปฏิบัติงาน การปลูกฝังระเบียบวินัย และการดูแลรักษาระเบียบวินัย ช่วยแก้ไขบำบัดฟื้นฟู และพัฒนาพฤติกรรมนิสัยของเด็กและเยาวชน ปฏิบัติหน้าที่รักษาการณ์เพื่อป้องกันไม่ให้เด็กและเยาวชนหลบหนี การรักษาความปลอดภัยและความสงบเรียบร้อยภายในศูนย์ฝึกและอบรมฯ และปฏิบัติหน้าที่อื่น ๆ ตามที่ได้รับมอบหมาย ซึ่งความรับผิดชอบต่าง ๆ ที่กล่าวมานั้นเอง ถือเป็นข้อจำกัดของเจ้าหน้าที่ในการดำเนินการด้านการแก้ไขฟื้นฟู และสงเคราะห์เด็กและเยาวชนได้อย่างเต็มที่ เนื่องจากภารกิจที่ต้องปฏิบัตินั้นมีมาก และ

ภารกิจบางอย่างนั้นยังคงเน้นถึงการควบคุมตัวเด็กและเยาวชน มากกว่าการแก้ไข พื้นฟู และ สงเคราะห์เด็กและเยาวชน

ด้านการกระทำผิดของเด็กและเยาวชน

จากการศึกษา พบว่าเด็กและเยาวชนส่วนใหญ่มีสาเหตุการกระทำผิดจากปัจจัย ด้านการคบเพื่อนเป็นปัจจัยหลัก โดยมีปัจจัยด้านครอบครัวเป็นปัจจัยส่งเสริมให้เด็กมีพฤติกรรม นอกกรอบครอบครัวไปคบเพื่อนที่ไม่ดี เทียบเท่า และชักชวนกันไปกระทำผิด ซึ่งตรงกับผล การศึกษา นภัตสร บุญเพ็ง (2549) เรื่อง “ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อพฤติกรรมการกระทำผิดซ้ำของเด็ก และเยาวชน กรณีศึกษา สถานพินิจและคุ้มครองเด็กและเยาวชนจังหวัดปทุมธานี” และสอดคล้อง กับผลการศึกษาของ เกษวรารักษ์ จิณะแสน (2542) เรื่อง “ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการกระทำผิดซ้ำ ของเด็กและเยาวชนที่อยู่ระหว่างถูกคุมความประพฤติในสถานพินิจและคุ้มครองเด็กและเยาวชน กลาง” ที่ว่าปัจจัยจากสภาพครอบครัว ปัจจัยด้านสภาพแวดล้อมที่พักอาศัย ปัจจัยจากความ บกพร่องของโครงสร้างทางสังคม และปัจจัยจากการคบหาสมาคมที่แตกต่างและอิทธิพลของ วัฒนธรรมลงในกลุ่มเพื่อน โดยภายหลังจากที่ได้รับการคุมความประพฤติแล้วพบว่า เมื่อเด็กและ เยาวชนกลับไปอยู่ร่วมกับครอบครัวที่ผู้ปกครองไม่มีการปรับปรุงเปลี่ยนแปลงพฤติกรรมของตนเอง และสภาพแวดล้อมเดิม ประกอบกับการที่พนักงานคุมประพฤติไม่มีเวลาออกไปสอดส่องดูแล ทำให้พวกเขาหวนกลับไปกระทำผิดซ้ำได้โดยง่าย

นอกจากนั้น การกระทำผิดซ้ำของเด็กและเยาวชน พบว่า สาเหตุแห่งการกระทำผิดซ้ำ ของเด็กและเยาวชนประกอบด้วยปัจจัยที่เกี่ยวข้องกัน 3 ประการ คือ ปัจจัยทางสังคม ปัจจัยทาง จิตใจ และปัจจัยทางกายภาพ โดยที่ปัจจัยทางสังคมเป็นตัวแปรที่สำคัญที่สุด ซึ่งได้แก่ สภาพ ครอบครัวบกพร่องและมีการศึกษาต่ำ ลักษณะครอบครัวเดี่ยว มีพี่น้องหลายคน และมีบ้านพัก อาศัยอยู่ในเขตชุมชนแออัด มีฐานะยากจน บิดามารดามีอาชีพรับจ้างหรือค้าขายเล็ก ๆ น้อย ๆ และส่วนใหญ่แยกกันอยู่ การคบเพื่อนของเด็กและเยาวชนกระทำผิดซ้ำ ส่วนใหญ่เป็นเพื่อนบ้าน ใกล้เคียงซึ่งมีความประพฤติเบี่ยงเบนสูง ฯลฯ

ความเข้าใจเกี่ยวกับการฝึกอบรม

ผลการศึกษาพบว่า ค่าเฉลี่ยรวมของคะแนนความเข้าใจเกี่ยวกับการฝึกอบรมของประชากรที่เป็นเด็กและเยาวชนมีค่าเฉลี่ยรวมของคะแนนเท่ากับ 6.10 จากคะแนนเต็ม 7 คะแนน แสดงว่า กลุ่มประชากรที่เป็นเด็กและเยาวชนมีความเข้าใจเกี่ยวกับการฝึกอบรมอยู่ในระดับสูง ขณะที่กลุ่มประชากรที่เป็นครอบครัวของเด็กและเยาวชนมีค่าเฉลี่ยรวมคะแนนเท่ากับ 5.87 จากคะแนนเต็ม 7 คะแนน แสดงว่ากลุ่มประชากรที่เป็นครอบครัวของเด็กและเยาวชนมีความเข้าใจเกี่ยวกับการฝึกอบรมอยู่ในระดับสูง และกลุ่มประชากรที่เป็นเจ้าหน้าที่มีค่าเฉลี่ยรวมของคะแนนเท่ากับ 5.90 จากคะแนนเต็ม 7 คะแนน แสดงว่าประชากรที่เป็นเจ้าหน้าที่มีความเข้าใจเกี่ยวกับการฝึกอบรมอยู่ในระดับสูงเช่นเดียวกัน

โดยเมื่อพิจารณาในภาพรวม พบว่า ประชากรที่ใช้ในการศึกษาทั้ง 3 กลุ่ม มีค่าเฉลี่ยรวมคะแนนเท่ากับ 17.87 จากคะแนนเต็ม 21 คะแนน แสดงว่า มีความเข้าใจเกี่ยวกับการฝึกอบรมอยู่ในระดับสูง แสดงให้เห็นว่า เด็กและเยาวชน ครอบครัวของเด็กและเยาวชน และเจ้าหน้าที่ศูนย์ฝึกและอบรมฯ เข้าใจแนวทางการปฏิบัติต่อเด็กและเยาวชนในกระบวนการยุติธรรม และวิธีการฝึกอบรมเด็กและเยาวชนที่กระทำผิดเป็นอย่างดี ซึ่งเป็นไปตามประกาศกระทรวงยุติธรรม เรื่องมาตรฐานการปฏิบัติงานสถานพินิจตามมาตรฐานขั้นต่ำขององค์การสหประชาชาติ และการดำเนินการตามข้อตกลงความร่วมมือการให้ความช่วยเหลือเด็กและเยาวชน ในสถานพินิจและคุ้มครองเด็กและเยาวชน พ.ศ. 2545 โดยมีข้อกำหนดให้เจ้าหน้าที่ทุกระดับของสถานพินิจและศูนย์ฝึกและอบรมฯ มีความเข้าใจเกี่ยวกับมาตรฐานการปฏิบัติงานสถานพินิจภายใต้มาตรฐานขั้นต่ำขององค์การสหประชาชาติและข้อตกลงความร่วมมือการให้ความช่วยเหลือเด็กและเยาวชนในสถานพินิจและคุ้มครองเด็กและเยาวชน ด้วยการจัดอบรมข้าราชการและลูกจ้างทุกคนภายใน 3 ปี นับแต่วันประกาศ เพื่อเป็นหลักประกันการทำงานและความรับผิดชอบได้อย่างสัมฤทธิ์ผล โดยเฉพาะการอบรมด้านจิตวิทยาเด็ก สวัสดิภาพเด็ก มาตรฐานสากล บรรทัดฐานของสิทธิมนุษยชนและสิทธิเด็ก สอดคล้องกับผลการวิเคราะห์สภาพแวดล้อม ศักยภาพ (SWOT) ของกรมพินิจและคุ้มครองเด็กและเยาวชน พบว่า บุคลากรของกรมพินิจและคุ้มครองเด็กและเยาวชน มีความรู้ความสามารถ ประสบการณ์และความชำนาญเฉพาะด้าน

นอกจากนั้น ยังแสดงให้เห็นว่า กลุ่มประชากรมีความเข้าใจถึงปรัชญาในการปฏิบัติต่อผู้กระทำผิดที่ประยุกต์ใช้มาจาก 2 สำนักคิดทางอาชญาวิทยา ซึ่งได้แก่ สำนักคิดดั้งเดิมหรือสำนักคิดคลาสสิก (Classical School) ซึ่งสำนักคิดดั้งเดิมเน้นการปฏิบัติในทางการลงโทษผู้กระทำผิด

ด้วยวิธีการรวดเร็ว แน่นนอน และเหมาะสมกับความผิด เพื่อเป็นการข่มขู่ยับยั้งการกระทำผิดที่จะเกิดขึ้น และสำนักคิดปฏิฐานนิยม (Positive School) โดยสำนักคิดปฏิฐานนิยมนี้มุ่งเน้นที่วิธีการปฏิบัติต่อผู้กระทำผิดไปที่การแก้ไขหรือปรับปรุงพฤติกรรมที่เบี่ยงเบนให้กลับตนเป็นคนดีและอยู่ในสังคมได้โดยไม่กระทำผิดซ้ำขึ้นอีก และแสดงให้เห็นว่าประชากรส่วนใหญ่ทราบว่าคุณนยฝึกและอบรมฯ ถูกจัดตั้งขึ้นเพื่อให้เป็นสถานที่ที่รับเด็กและเยาวชนเข้ารับการฝึกอบรมตามคำพิพากษาหรือคำสั่งศาลว่ากระทำความผิดและสมควรถูกควบคุมตัวไว้เพื่อการฝึกอบรม ดังนั้นเพื่อให้การควบคุมดูแลเด็กและเยาวชนดังกล่าวสอดคล้องกับเจตนารมณ์ของกฎหมาย เหมาะสมกับสภาพการณ์ปัจจุบัน และสอดคล้องกับนโยบายและแผนแม่บทด้านสิทธิมนุษยชนของประเทศไทย รวมทั้งอนุสัญญาว่าด้วยสิทธิเด็กหรือข้อกำหนดอื่น ๆ ขององค์การสหประชาชาติที่ประเทศไทยได้ให้การรับรอง จึงกำหนดให้มีแนวทางการปฏิบัติงานของคุณนยฝึกและอบรมเด็กและเยาวชน ตามมาตรฐานการปฏิบัติงานสถานพินิจตามมาตรฐานขั้นต่ำขององค์การสหประชาชาติพ.ศ. 2545 โดยมีหน้าที่ความรับผิดชอบ ดังนี้ (1) ควบคุมดูแลเด็กและเยาวชน ตามคำพิพากษาหรือคำสั่งศาล โดยจัดให้เด็กและเยาวชนได้มีที่อยู่อาศัย กินอยู่หลับนอนและมีปัจจัยจำเป็นแก่การดำรงชีวิตเหมาะสมตามเพศ วัยสภาพทางร่างกาย จิตใจ หรือสติปัญญา และความประพฤติของเด็กหรือเยาวชน (2) ดำเนินการจัดการศึกษาอบรมและฝึกวิชาชีพ ตามความถนัด ความสนใจให้สอดคล้องตามแผนการบำบัดแก้ไขฟื้นฟู และแผนการดำเนินชีวิตภายหลังปล่อย (3) จัดให้มีการบำบัดแก้ไขฟื้นฟูและสงเคราะห์เด็กและเยาวชนที่กระทำความผิด ซึ่งถูกควบคุมตัวตามคำพิพากษาหรือคำสั่งศาล โดยให้สอดคล้องกับแผนการบำบัดแก้ไขฟื้นฟู เด็กหรือเยาวชนแต่ละราย (4) ประสานการบำบัดแก้ไขและสงเคราะห์ เพื่อรับรองภารกิจความร่วมมือในกระบวนการบำบัดแก้ไข เด็กและเยาวชนระหว่างคุณนยฝึกและอบรมเด็กและเยาวชนกับส่วนราชการ หรือภาคเอกชนอื่นๆ ทั้งนี้ เพื่อให้การบริหารจัดการภายในคุณนยฝึกและอบรมเด็กและเยาวชนเป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพ บุคลากรทุกคนจะต้องมีความรู้ความเข้าใจในเรื่องสิทธิขั้นพื้นฐานของเด็กและเยาวชนและการปกป้องคุ้มครอง และจะต้องคำนึงถึงประโยชน์ของเด็กและเยาวชนเป็นสำคัญ (Child Welfare Center)

ในด้านวัตถุประสงค์ของการฝึกอบรม ประชากรส่วนใหญ่ทราบว่า มีวัตถุประสงค์เพื่อเป็นการแก้ไขความประพฤติที่เสียหายของเด็กและเยาวชนให้กลับตนเป็นพลเมืองดี และเสริมสร้างศักยภาพเพื่อให้สามารถปฏิบัติตนในทางที่เป็นประโยชน์ต่อสังคมและปฏิบัติตามกฎหมาย ภายหลังจากที่ได้รับการปล่อยตัวไปแล้ว โดยการฝึกอบรมจะจัดให้ตามความจำเป็นของเด็กและเยาวชนแต่ละราย และในคุณนยฝึกและอบรมฯ จะมีการดูแล การให้ความปลอดภัย การให้

การศึกษา การเสริมสร้างทักษะในการทำงาน และให้ความช่วยเหลือที่จำเป็นตามความต้องการ ซึ่งกิจกรรมเพื่อการแก้ไข ฟันฟู และสงเคราะห์ที่จัดให้สำหรับเด็กและเยาวชนก็จะมีทั้งการจัด การศึกษาวิชาสามัญ วิชาชีพ จริยศึกษา พลศึกษา การอบรมเกี่ยวกับระเบียบวินัย สันทนาการ พัฒนาการ กิจกรรมการใช้เวลาว่างให้เป็นประโยชน์ การประกอบพิธีกรรมทางศาสนา การเสริม ทักษะพิเศษ การเปิดโอกาสให้มีการติดต่อกับชุมชน สังคม นอกจากนั้น ศูนย์ฝึกและอบรมฯ จะมีการเตรียมความพร้อมก่อนปล่อย การติดตามดูแล และการสงเคราะห์ภายหลังปล่อยอย่าง เหมาะสม เพียงพอ และมีประสิทธิภาพ โดยกิจกรรมทั้งหมดนี้จะช่วยให้เด็กและเยาวชนปรับปรุง วิธีการคิดและทัศนคติที่มีต่อการดำเนินชีวิตให้ดีขึ้น ทั้งนี้เพื่อเป็นการคืนเด็กและเยาวชนสู่สังคม อย่างสมบูรณ์และช่วยป้องกันเด็กกระทำผิดซ้ำขึ้นอีก

อย่างไรก็ตาม ประชากรทั้ง 3 กลุ่มยังไม่ทราบว่า เมื่อเด็กและเยาวชนได้รับการปล่อย ตัวจากศูนย์ฝึกและอบรมฯ แล้ว เด็กและเยาวชนจะได้รับการช่วยเหลือ การดูแลอย่างใกล้ชิดและ เหมาะสมจากเจ้าหน้าที่ อาจเนื่องจากกลุ่มประชากรที่ใช้ในการศึกษาคั้งนี้เป็นเด็กและเยาวชนที่ อยู่ระหว่างเข้ารับการฝึกอบรมภายในศูนย์ฝึกและอบรมฯ ครอบครัวของเด็กและเยาวชน และ เจ้าหน้าที่ที่ปฏิบัติงานในศูนย์ฝึกและอบรมฯ ซึ่งเด็กและเยาวชน รวมทั้งครอบครัวเองอาจจะยังไม่ ทราบข้อมูล รวมทั้งเจ้าหน้าที่ส่วนใหญ่ไม่มีหน้าที่ความรับผิดชอบในการติดตามดูแลเด็กและ เยาวชนภายหลังปล่อย

ทัศนคติต่อการฝึกอบรมในศูนย์ฝึกและอบรมฯ

ผลการศึกษา พบว่า ประชากรที่เป็นเด็กและเยาวชนที่อยู่ระหว่างเข้ารับการฝึกอบรม ภายในศูนย์ฝึกและอบรมฯ มีทัศนคติต่อการฝึกอบรมในศูนย์ฝึกและอบรมฯ อยู่ในระดับเห็นด้วย ($\bar{X}=4.09$) ขณะที่ประชากรที่เป็นครอบครัวของเด็กและเยาวชนมีทัศนคติต่อการฝึกอบรมในศูนย์ ฝึกและอบรมฯ อยู่ในระดับเห็นด้วยอย่างยิ่ง ($\bar{X}=4.39$) และประชากรที่เป็นเจ้าหน้าที่มีทัศนคติต่อ การฝึกอบรมในศูนย์ฝึกและอบรมฯ อยู่ในระดับเห็นด้วย ($\bar{X}=3.96$) เมื่อพิจารณาในภาพรวม จะ พบว่า ประชากรทั้ง 3 กลุ่มมีทัศนคติต่อการฝึกอบรมในศูนย์ฝึกและอบรมฯ อยู่ในระดับเห็นด้วย ($\bar{X}=4.15$)

โดยส่วนใหญ่มีทัศนคติอยู่ในระดับเห็นด้วยอย่างยิ่งว่า การปฏิบัติต่อเด็กและเยาวชนที่ กระทำผิดควรมุ่งเน้นการบำบัด แก้ไข ฟันฟูเป็นหลัก โดยจะต้องมีการวางแผนการฝึกอบรม ซึ่งจะ ช่วยให้การบำบัด แก้ไข ฟันฟู และพัฒนาเด็กและเยาวชนได้ตรงตามสภาพปัญหาความจำเป็น

เหมาะสมกับระยะเวลาการฝึกอบรมที่แตกต่าง และเงื่อนไขของเด็กและเยาวชนแต่ละราย และส่วนใหญ่มีความเห็นด้วยว่า การจำแนกประเภทจึงถือเป็นกิจกรรมหลักในการบำบัด แก้ไข ฟื้นฟู และพัฒนา และถือว่าเป็นประโยชน์ในการปฏิบัติต่อเด็กและเยาวชนเป็นอย่างมาก เพราะการจำแนกประเภท เป็นการนำข้อมูลของเด็กและเยาวชนมาศึกษาวิเคราะห์ และวางแผนการบำบัด แก้ไข ฟื้นฟูเป็นรายบุคคลรวมทั้งกำหนดแนวทางบำบัดแก้ไขโดยคำนึงถึง การศึกษา การฝึกวิชาชีพ ความปลอดภัยในการปฏิบัติงาน และกิจกรรมอื่น ๆ ที่จะช่วยให้เด็กและเยาวชนได้รับการพัฒนาอย่างเหมาะสม และตรงกับสภาพปัญหาของเด็กแต่ละราย

การฝึกอบรมแบ่งออกเป็น 3 ขั้นคือ ขั้นการปฐมนิเทศ (Orientation Stage) ขั้นการฝึกอบรม (Intermediate Stage) และขั้นเตรียมการก่อนปล่อย (Pre-release Stage) ก็เพื่อประโยชน์ใน 2 ด้านคือ ด้านการบำบัดแก้ไขฟื้นฟูซึ่งสามารถจัดกิจกรรมต่าง ๆ ให้แก่เด็กและเยาวชนได้อย่างเหมาะสมมากขึ้น และด้านการบริหารจัดการในเรื่องความเสี่ยงในการควบคุมดูแล โดยทั้ง 2 ส่วนนี้จะต้องสอดคล้องและเป็นไปในแนวทางเดียวกัน ซึ่งระดับความเสี่ยงสูง เรียกว่า ขั้นการปฐมนิเทศ ระดับความเสี่ยงปานกลาง เรียกว่า ขั้นการฝึกอบรม และระดับความเสี่ยงต่ำ เรียกว่า ขั้นเตรียมการก่อนปล่อย การจัดระบบแบบนี้เพื่อที่จะแสดงให้เห็นถึงการลดระดับความเสี่ยงเพื่อให้เกิดความเชื่อใจหรือไว้วางใจมากขึ้นโดยเฉพาะกับเจ้าหน้าที่ผู้ปฏิบัติงานซึ่งจะเกี่ยวเนื่องไปถึงการจัดระดับการควบคุมดูแลหรือการจัดกิจกรรมที่เหมาะสมกับเด็กและเยาวชน โดยการจัดกลุ่มเด็กและเยาวชนตามระดับความเสี่ยงหรือตามกลุ่มซึ่งได้จัดตามขั้น และจะเป็นการแบ่งวิธีการบำบัดแก้ไข ฟื้นฟู และป้องกันการสับสนในการจัดกิจกรรมให้แก่เด็กและเยาวชนในแต่ละขั้นตอน

นอกจากนั้นแล้ว ส่วนใหญ่ยังมีทัศนคติอยู่ในระดับเห็นด้วยอย่างยิ่งว่า ระยะเวลาที่เข้ารับการฝึกอบรมภายในศูนย์ฝึกและอบรมฯ ควรเปิดโอกาสให้เด็กและเยาวชนได้รับรู้ข่าวสารภายนอกอย่างเต็มที่ เพื่อเป็นการพัฒนาเด็กและเยาวชนในสังคมรอบตัว รวมถึงการฝึกอบรมด้านศีลธรรม และจริยธรรมแก่เด็กและเยาวชนเพื่อช่วยฟื้นฟูสภาพจิตใจและทำให้เกิดความรู้สึกนึกคิดที่จะกลับตนเป็นพลเมืองดีและไม่กระทำความผิดซ้ำ โดยการปลูกฝังทัศนคติและค่านิยมที่ถูกต้องด้วยกิจกรรมต่างๆ แก่เด็กและเยาวชน และส่วนใหญ่มีทัศนคติอยู่ในระดับเห็นด้วยว่าควรที่จะจัดการศึกษาสายสามัญให้เด็กและเยาวชนอย่างเพียงพอ เหมาะสม และการฝึกอบรมวิชาชีพก็ควรจัดให้มีความหลากหลาย เพื่อให้เด็กและเยาวชนเลือกเรียนตามความถนัด ความสนใจ และตรงความต้องการของตลาดแรงงาน ซึ่งจะช่วยให้เกิดทักษะและเป็นแนวทางในการประกอบวิชาชีพภายหลังปล่อยได้ ซึ่งศูนย์ฝึกและอบรมฯ ควรที่จะมีหลักสูตรวิชาชีพหลากหลาย เช่น ช่างยนต์ ช่างปูน การเชื่อม

ไฟฟ้า การเดินสายไฟ ฯลฯ เพื่อให้เด็กและเยาวชนได้พัฒนาศักยภาพและฝึกความชำนาญทางด้านวิชาชีพให้มากขึ้น อีกทั้งยังเป็นพื้นฐานในการประกอบอาชีพต่อไปในอนาคต ทั้งนี้การคัดเลือกหลักสูตรควรคำนึงถึงสภาพของท้องถิ่นและความต้องการของตลาดในท้องถิ่น เป็นภูมิปัญญาชาวบ้าน หรือผลิตภัณฑ์ของท้องถิ่น (หนึ่งตำบลหนึ่งผลิตภัณฑ์)

ทัศนคติต่อสัมพันธภาพในครอบครัว

ผลการศึกษาพบว่า ประชากรที่เป็นเด็กและเยาวชนที่อยู่ระหว่างเข้ารับการฝึกอบรมภายในศูนย์ฝึกและอบรมฯ มีทัศนคติต่อสัมพันธภาพในครอบครัวอยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 3.55$) และประชากรที่เป็นครอบครัวของเด็กและเยาวชนมีทัศนคติต่อสัมพันธภาพในครอบครัวอยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 3.86$) เมื่อพิจารณาในภาพรวมของประชากรทั้ง 2 กลุ่ม พบว่า มีทัศนคติต่อสัมพันธภาพในครอบครัวอยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 3.70$)

ซึ่งทั้งประชากรที่เป็นเด็กและเยาวชนที่อยู่ระหว่างเข้ารับการฝึกอบรมภายในศูนย์ฝึกและอบรมฯ และครอบครัวของเด็กและเยาวชน จะมีทัศนคติอยู่ในระดับมากในข้อคำถามเชิงบวก และมีทัศนคติอยู่ในระดับน้อยในข้อคำถามเชิงลบ

ทัศนคติของประชากรทั้ง 2 กลุ่มต่อสัมพันธภาพในครอบครัวนั้น ผลการศึกษาพบว่า ส่วนใหญ่มีทัศนคติเห็นด้วยมากกว่าครอบครัวใช้คำพูดและการกระทำที่รักและห่วงใยกัน สมาชิกในครอบครัวสามารถพูดคุยกันได้ทุกเรื่องอย่างตรงไปตรงมาและมักจะยิ้มแย้มให้แก่กันเสมอ รวมทั้งสามารถรับฟังความคิดเห็นซึ่งกันและกัน หรือแม้กระทั่งเมื่อเกิดปัญหาขึ้นภายในครอบครัว สมาชิกในครอบครัวก็จะสามารถพูดคุยปรึกษาปัญหากันได้ นอกจากนี้ ครอบครัวก็ยังยอมรับในความผิดพลาดของเด็กและเยาวชนที่กระทำผิดได้ โดยให้โอกาสในการปรับปรุงตัว

โดยประชากรส่วนใหญ่มีทัศนคติอยู่ในระดับเห็นด้วยน้อยในเรื่องที่ว่า ครอบครัวมีความรู้สึกไม่ดีกับเด็กและเยาวชน ถึงแม้ว่าเด็กและเยาวชนจะกระทำผิดลงไปก็ตาม ครอบครัวก็ยังคงให้ความรักและยังคงรู้สึกดีกับเด็กและเยาวชนเหล่านั้นอยู่ และเห็นด้วยน้อยในเรื่องที่เด็กและเยาวชนมักจะขัดแย้งกับสมาชิกในครอบครัว ซึ่งก็หมายถึง เด็กและเยาวชนไม่ได้มีความขัดแย้งกับสมาชิกในครอบครัวมากนัก นอกจากนี้ ก็ยังเห็นด้วยน้อยในเรื่องที่ว่าสมาชิกในครอบครัวมีท่าทีรำคาญหรือเบื่อหน่ายเด็กและเยาวชน ซึ่งก็หมายความว่า ครอบครัวไม่ได้มีปฏิกิริยาหรือมีการแสดงออกที่รำคาญหรือเบื่อหน่ายเด็กและเยาวชน

อย่างไรก็ตาม ผลจากการศึกษา พบว่า ทักษะของประชากรทั้ง 2 กลุ่มยังมีประเด็นที่มีทักษะไม่สอดคล้องกันอยู่ ซึ่งได้แก่ ประเด็นที่ว่าสมาชิกในครอบครัวมีเวลาว่างที่จะทำกิจกรรมร่วมกัน โดยประชากรที่เป็นเด็กและเยาวชนจะมีทักษะอยู่ในระดับปานกลาง ขณะที่ประชากรที่เป็นครอบครัวของเด็กและเยาวชนมีทักษะอยู่ในระดับมาก ซึ่งแสดงให้เห็นถึงความแตกต่างทางด้านมุมมองของประชากรทั้ง 2 กลุ่ม โดยเด็กและเยาวชนมีความเห็นว่าสมาชิกในครอบครัวมีเวลาว่างที่จะทำกิจกรรมร่วมกันในระดับปานกลาง แต่ครอบครัวของเด็กและเยาวชนมีความเห็นว่าสมาชิกในครอบครัวมีเวลาว่างที่จะทำกิจกรรมร่วมกันในระดับมาก

นอกจากนั้น เด็กและเยาวชนก็มีทักษะอยู่ในระดับปานกลาง ในขณะที่ครอบครัวของเด็กและเยาวชนมีทักษะอยู่ในระดับมาก ในประเด็นที่ว่า สมาชิกในครอบครัวได้บอกความรู้สึกและความต้องการให้เด็กและเยาวชนทราบ และเปิดโอกาสให้เด็กและเยาวชนได้บอกความรู้สึกและความต้องการให้ครอบครัวได้ทราบเช่นเดียวกัน

ยิ่งไปกว่านั้น เด็กและเยาวชนมีทักษะอยู่ในระดับปานกลางว่า สมาชิกในครอบครัวไม่พอใจที่เด็กและเยาวชนนำความเสียหายมาสู่ครอบครัว ซึ่งหมายถึง เด็กและเยาวชนมีความคิดเห็นว่าเมื่อตนเองกระทำผิด และนำความเดือดร้อนและความเสียหายมาสู่ครอบครัว สมาชิกในครอบครัวจะต้องไม่พอใจในตัวเด็กและเยาวชนในระดับปานกลาง โดยครอบครัวของเด็กและเยาวชนมีทักษะอยู่ในระดับน้อย ซึ่งหมายถึง การที่เด็กและเยาวชนกระทำผิดและนำความเสียหายมาสู่ครอบครัวนั้น สมาชิกในครอบครัวรู้สึกไม่พอใจในระดับน้อย ซึ่งแสดงถึงความแตกต่างของทักษะของประชากรทั้ง 2 กลุ่ม

ซึ่งมุมมอง ความคิดเห็นที่แตกต่างกันที่กล่าวมาข้างต้นนี้เองที่อาจจะเป็นสาเหตุก่อให้เกิดปัญหาด้านความสัมพันธ์ในครอบครัวขึ้นได้ หากสมาชิกภายในครอบครัวไม่มีการพูดคุยกัน ดังนั้น การฝึกอบรมในศูนย์ฝึกและอบรมฯ จึงควรที่จะมีการสังเกตพฤติกรรมเกี่ยวกับสัมพันธภาพในครอบครัวอย่างละเอียด ทั้งนี้เพื่อค้นหาปัจจัยที่อาจจะเป็นสาเหตุให้เด็กและเยาวชนกระทำผิดได้ รวมทั้งเพื่อการวางแผนในการจัดกิจกรรมเพื่อสร้างเสริมความสัมพันธ์ที่ดีระหว่างเด็กและเยาวชนกับครอบครัวให้มีการพัฒนาไปในทางที่ดี (วรพร นรเศรษฐวิวัฒน์, 2548, น. 2)

ทัศนคติในเรื่องความสำคัญของครอบครัวในการฝึกอบรมเด็กและเยาวชนในศูนย์ฝึกและอบรมเด็กและเยาวชน

ผลการศึกษา พบว่า ประชากรที่เป็นเด็กและเยาวชนมีทัศนคติในเรื่องความสำคัญของครอบครัวที่มีต่อการฝึกอบรมในศูนย์ฝึกและอบรมฯ อยู่ในระดับเห็นด้วย ($\bar{X} = 4.01$) ประชากรที่เป็นครอบครัวของเด็กและเยาวชนมีทัศนคติในเรื่องความสำคัญของครอบครัวที่มีต่อการฝึกอบรมในศูนย์ฝึกและอบรมฯ อยู่ในระดับเห็นด้วยอย่างยิ่ง ($\bar{X} = 4.22$) และประชากรที่เป็นเจ้าหน้าที่มีทัศนคติในเรื่องความสำคัญของครอบครัวที่มีต่อการฝึกอบรมในศูนย์ฝึกและอบรมฯ อยู่ในระดับเห็นด้วย ($\bar{X} = 4.09$) และเมื่อพิจารณาในภาพรวม พบว่า ประชากรทั้ง 3 กลุ่มมีทัศนคติในเรื่องความสำคัญของครอบครัวที่มีต่อการฝึกอบรมในศูนย์ฝึกและอบรมฯ อยู่ในระดับเห็นด้วย ($\bar{X} = 4.10$) โดยผลการศึกษาในส่วนใหญ่มักจะมีทัศนคติอยู่ในระดับเห็นด้วยอย่างยิ่งและเห็นด้วยในข้อคำถามเชิงบวก และจะมีทัศนคติอยู่ในระดับไม่เห็นด้วยในข้อคำถามเชิงลบ

โดยส่วนใหญ่มักมีทัศนคติอยู่ในระดับเห็นด้วยอย่างยิ่งว่าครอบครัวควรที่จะมาร่วมกิจกรรมต่าง ๆ ที่ทางศูนย์ฝึกและอบรมฯ จัดขึ้น และครอบครัวมีส่วนสำคัญที่ทำให้เด็กและเยาวชนเกิดแรงจูงใจ ในการปรับเปลี่ยนพฤติกรรมในทางที่ดีขึ้น ทั้งนี้เนื่องจากเด็กและเยาวชนจะอยู่ในความดูแลของศูนย์ฝึกและอบรมเด็กและเยาวชนเพียงชั่วขณะหนึ่งเท่านั้น แต่ครอบครัวเป็นสถาบันหลักในการอบรมขัดเกลาทางสังคม (Socialization) แก่เด็กและเยาวชน ประกอบกับภายหลังปล่อยแล้ว เด็กและเยาวชนจะต้องกลับไปอยู่กับครอบครัวตามเดิม เพราะหากเด็กและเยาวชนกลับไปอยู่กับครอบครัวที่ไม่มีการปรับปรุงเปลี่ยนแปลงพฤติกรรมของตนเอง และสภาพแวดล้อมเดิมๆ จะส่งผลทำให้พวกเขาหวนกลับไปกระทำผิดซ้ำได้โดยง่าย (เกษรราชค์ จิณะแสน, 2542, น. 2) ฉะนั้น ครอบครัวจึงควรเข้ามามีส่วนร่วมในกิจกรรมการฝึกอบรม เพื่อให้การแก้ไข ฟื้นฟู และสงเคราะห์เด็กและเยาวชนมีประสิทธิภาพสูงสุด รวมทั้งเป็นการเตรียมความพร้อมทั้งของเด็กและเยาวชนในด้านการปรับตัวเข้าสู่สังคมภายนอก และเตรียมความพร้อมของครอบครัวในด้านวิธีการดูแลเด็กและเยาวชนอีกด้วย

นอกจากนั้น ส่วนใหญ่มักมีทัศนคติอยู่ในระดับเห็นด้วยว่า เมื่อครอบครัวได้เข้ามาทำกิจกรรมร่วมกับเด็กและเยาวชนในศูนย์ฝึกและอบรมฯ แล้ว ทำให้ครอบครัวเกิดความเข้าใจ ทัศนคติ และความรู้สึกในทางที่ดีกับเด็กและเยาวชนมากขึ้น และส่งผลให้เด็กและเยาวชนเกิดความเข้าใจ ทัศนคติ และความรู้สึกที่ดีกับครอบครัวมากขึ้น รวมทั้งทำให้เด็กและเยาวชนเกิดความรู้สึกว่าตัวเองมีคุณค่าสำหรับครอบครัวด้วย ทั้งนี้เนื่องจากลักษณะสัมพันธภาพในครอบครัว

ที่พึงประสงค์นั้น คือ การที่ครอบครัวมีความรัก ความอบอุ่น ความห่วงใยกัน สมาชิกมีส่วนร่วมในเรื่องต่าง ๆ ภายในครอบครัว รับฟังความคิดเห็นและเหตุผลซึ่งกันและกัน ให้ความเคารพสิทธิส่วนบุคคล มีความรักใคร่สามัคคีปรองดองกัน และมีการทำกิจกรรมร่วมกันอย่างพร้อมหน้าพร้อมตา (วรพร นรเศรษฐวิวัฒน์, 2548, น. 2)

อย่างไรก็ตาม ในประเด็นที่ว่า การที่ครอบครัวต้องมาร่วมกิจกรรมต่าง ๆ ที่ศูนย์ฝึกและอบรมฯ จัดขึ้น ก่อให้เกิดความยุ่งยากแก่ครอบครัว และเป็นภาระแก่เจ้าหน้าที่ในการจัดการประชากรทั้ง 3 กลุ่มมีทัศนะอยู่ในระดับที่แตกต่างกัน ดังนี้ ประชากรที่เป็นเด็กและเยาวชนที่อยู่ระหว่างเข้ารับการฝึกอบรมภายในศูนย์ฝึกและอบรมฯ มีทัศนะอยู่ในระดับไม่แน่ใจ ซึ่งแสดงถึง เด็กและเยาวชนไม่แน่ใจว่าการที่ครอบครัวต้องมาเข้าร่วมกิจกรรมนั้น จะทำให้ครอบครัวเกิดความยุ่งยากหรือไม่ และเป็นภาระแก่เจ้าหน้าที่หรือไม่ ในขณะที่ประชากรที่เป็นครอบครัวของเด็กและเยาวชนมีทัศนะอยู่ในระดับไม่เห็นด้วยอย่างยิ่งกับประเด็นดังกล่าว ซึ่งก็หมายถึง ครอบครัวมีความคิดเห็นว่าการมาเข้าร่วมกิจกรรมต่าง ๆ นั้นไม่เป็นภาระหรือความยุ่งยากของตนและเจ้าหน้าที่ในการจัดการอย่างแน่นอนนั่นเอง โดยประชากรที่เป็นเจ้าหน้าที่มีทัศนะอยู่ในระดับไม่เห็นด้วยกับประเด็นดังกล่าว ซึ่งแสดงว่า เจ้าหน้าที่มีความคิดเห็นว่าการที่ครอบครัวมาเข้าร่วมกิจกรรมไม่ก่อให้เกิดความยุ่งยากแก่ตนในการจัดการนั่นเอง

รูปแบบที่เหมาะสมในการให้ครอบครัวเข้ามามีส่วนร่วมในการฝึกอบรมเด็กและเยาวชนในศูนย์ฝึกและอบรมฯ

ผลการศึกษา พบว่า รูปแบบที่เหมาะสมในการให้ครอบครัวเข้ามามีส่วนร่วมในการฝึกอบรมเด็กและเยาวชนในศูนย์ฝึกและอบรมฯ ก็คือ การให้ครอบครัวเข้ามามีส่วนร่วมในการฝึกอบรมเด็กและเยาวชนในศูนย์ฝึกและอบรมฯ ตั้งแต่กระบวนการแรกจนกระบวนการสุดท้ายของการฝึกอบรม อันได้แก่ การคิด การวางแผน การดำเนินการ และการประเมินผล เป็นต้น ซึ่งรูปแบบการมีส่วนร่วมในลักษณะนี้ถือเป็นรูปแบบการมีส่วนร่วมที่มีความเหมาะสมมากที่สุด เนื่องจากครอบครัวจะรับทราบกระบวนการฝึกอบรมตั้งแต่เริ่มแรกที่เด็กและเยาวชนเข้ารับการฝึกอบรมภายในศูนย์ฝึกและอบรมฯ ตลอดจนทราบถึงบทบาทของตนเองว่าจะสามารถเข้าไปมีส่วนร่วมในการฝึกอบรมได้อย่างไรบ้าง ในขั้นตอนใด ตลอดจนมีการทำกิจกรรมร่วมกับเด็กและเยาวชนเพื่อช่วยให้เด็กและเยาวชนเกิดการเปลี่ยนแปลงพฤติกรรมไปในทางที่ดีขึ้น ซึ่งรูปแบบในการให้ครอบครัวเข้ามามีส่วนร่วมในลักษณะนี้ถือเป็นการมีส่วนร่วมแบบแข็งขัน ซึ่งหมายถึง การที่

ครอบครัวได้เข้าไปมีส่วนร่วม โดยการริเริ่ม การติดตามกระบวนการฝึกอบรม การกำหนดและวางแผนการฝึกอบรมร่วมกับศูนย์ฝึกและอบรมฯ อีกทั้งยังได้เข้าร่วมกิจกรรมการฝึกอบรม และมีความสนใจในผลของการเปลี่ยนแปลงที่เกิดขึ้นกับตัวเด็กและเยาวชน (Masda, 1982 อ้างถึงใน สมบูรณ์ โอฟารกิจเจริญ, 2547, น. 12)

ปัญหาอุปสรรคในการให้ครอบครัวเข้ามามีส่วนร่วมในการฝึกอบรมเด็กและเยาวชนในศูนย์ฝึกและอบรมฯ

ผลการศึกษา พบว่า ปัญหาอุปสรรคในการให้ครอบครัวเข้ามามีส่วนร่วมในการฝึกอบรมเด็กและเยาวชนในศูนย์ฝึกและอบรมฯ ที่เป็นปัญหาหลักก็คือ ศูนย์ฝึกและอบรมฯ จัดให้มีกิจกรรมที่เปิดโอกาสให้ครอบครัวเข้ามามีส่วนร่วมในการฝึกอบรมเด็กและเยาวชนน้อยอยู่ จึงทำให้ครอบครัวไม่มีโอกาสที่จะเข้ามามีส่วนร่วมเท่าที่ควร ซึ่งตามจริงแล้วการจัดกิจกรรมโดยศูนย์ฝึกและอบรมฯ และให้ครอบครัวเข้ามาทำกิจกรรมร่วมกับเด็กและเยาวชนนั้น ถือว่าเป็นการเปิดโอกาสให้ครอบครัวเข้ามามีส่วนร่วมในขั้นพื้นฐาน ซึ่งส่วนใหญ่ครอบครัวจะสามารถเข้าไปมีส่วนร่วมได้ในทุกครั้งที่มีโอกาส เนื่องจากเป็นการมีส่วนร่วมในขั้นพื้นฐานที่ครอบครัวเพียงแต่เข้าร่วมในกิจกรรมบางอย่างที่ศูนย์ฝึกและอบรมฯ จัดขึ้น (อัจฉริยา วสุนิรชร, 2545)

นอกจากนั้น ยังมีปัญหาอุปสรรคอีก คือ การที่ครอบครัวต้องทำงานหารายได้เพื่อเลี้ยงครอบครัว (สมพร รุ่งเรืองกลกิจ และ กฤตยา แสงวงเจริญ, 2538, อ้างถึงใน สุনারี หน่อไชย, 2547, น. 57) จึงทำให้ไม่สามารถเข้าร่วมกิจกรรมในวันที่ศูนย์ฝึกและอบรมฯ จัดขึ้นได้

สำหรับปัญหาอุปสรรคเมื่อครอบครัวเข้ามามีส่วนร่วมในการฝึกอบรมเด็กและเยาวชนในศูนย์ฝึกและอบรมฯ ก็คือ การที่ครอบครัวไม่เข้าใจกฎระเบียบของศูนย์ฝึกและอบรมฯ โดยการนำสิ่งของที่ผิดกฎหมายให้เด็กและเยาวชนภายในศูนย์ฝึกและอบรมฯ ได้แก่ ยาตั้ง เงินสด เป็นต้น

นอกจากนั้นแล้ว การให้ครอบครัวเข้ามามีส่วนร่วมในการฝึกอบรมเด็กและเยาวชนในศูนย์ฝึกและอบรมฯ นั้น อาจส่งผลกระทบต่อเด็กและเยาวชนที่ไม่มีครอบครัว ไม่มีผู้อุปการะดูแลได้ ถึงแม้ว่าศูนย์ฝึกและอบรมฯ เองจะมีการจัดหาครอบครัวอุปถัมภ์ให้กับเด็กและเยาวชนเหล่านั้น แต่ก็ไม่สามารถที่จะหาได้ในจำนวนที่ครบสำหรับเด็กและเยาวชนทุกคนและทุกครั้งที่ไป ตรงนี้จึงถือเป็นปัญหาอุปสรรคอีกประการในการให้ครอบครัวเข้ามามีส่วนร่วมในการฝึกอบรม